

Muzyka

2

KLASA

imię

nazwisko

klasa

Muzyka

Ćwiczenia zostały opracowane zgodnie z podstawą programową z 14 lutego 2017 roku.

Nabyta przez Ciebie publikacja jest dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy o przestrzeganie praw, jakie im przysługują. Zawartość publikacji możesz udostępnić nieodpłatnie osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie umieszczaj jej w internecie. Jeśli cytujesz jej fragmenty, to nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. Możesz skopiować część publikacji jedynie na własny użytek. Szanujmy cudzą własność i prawo. Więcej na www.legalnakultura.pl

© Copyright by Nowa Era Sp. z o.o. 2021
ISBN 978-83-267-4033-6
Wydanie drugie
Warszawa 2022

Autorzy: Monika Gromek, Grażyna Kilbach.

Redaktor serii: Bożena Gepert.

Redakcja merytoryczna i opracowanie redakcyjne: Katarzyna Właźlińska, Łukasz Bernady.

Nadzór artystyczny: Kaia Pichler. **Opieka graficzna:** Anita Graboś.

Projekt okładki: Elżbieta Grozdew. **Projekt layoutu:** Anna Wielbut.

Realizacja projektu graficznego: Małgorzata Koper, Dorota Sameć.

Fotoedycja: Maciej Wróbel.

Obróbka kolorystyczna zdjęć, ilustracji i montaż: Piotr Kawecki.

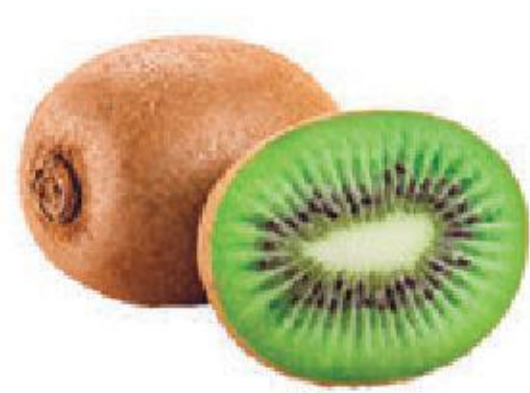
Nowa Era Sp. z o.o.
Aleje Jerozolimskie 146 D, 02-305 Warszawa
www.nowaera.pl, e-mail: nowaera@nowaera.pl, Centrum Kontaktu: 58 721 48 00

Druk i oprawa: Elanders Polska Płońsk

Drodzy Uczniowie!

Rozpoczynamy drugi rok wspólnej wędrówki po krainie muzyki.
Będziemy poznawać nowe piosenki, tańce, zabawy i instrumenty.
Razem z nauczycielem odkryjecie wiele muzycznych tajemnic. W tych działaniach niech Wam towarzyszy zapał, dobry humor i uśmiech.
Zapraszamy do wspaniałej muzycznej zabawy!
A na początek rozwiążcie rebus i zapiszcie hasło.

Autorki

~~ki~~

lerz = j

~~r~~

~~ję~~

~~ko~~

Objaśnienia ikon

piosenki

utwory do słuchania

wyklejanka

ćwiczenia relaksacyjne,
muzyczno-ruchowe,
dykcyjne, oddechowe

klaskanie

zginanie palców
prawej dłoni

zginanie palców
lewej dłoni

tupanie

tupanie prawą
nogą

tupanie lewą
nogą

klepanie
skrzyżowanymi
rękami w klatkę
piersiową

jednoczesne
uderzanie dłońmi
o uda

uderzanie o uda
na zmianę prawą
i lewą dłonią

Podajmy sobie ręce!

muzyka: Krystyna Kwiatkowska
słowa: Dorota Gellner

1. Cho - ciał świat do - ko - ła dzi - wny jest i wiel - ki,
a my ta - cy ma - li, ma - li jak kro - pel - ki. Po -
daj - my so - bie rę - ce, w za - ba - wie i w pio -
daj - my so - bie rę - ce, przez bu - rzę i przez
sen - ce, w o - gró - dku przed do - mem, na
tę - czę, pod gwia - zdą da - le - ką, nad
łą - ce zna - jo - mej. Po -
rze - czką i rze - ką.

1. Choć świat dokoła dziwny jest i wielki,
a my tacy mali, mali jak kropelki.

Ref. Podajmy sobie ręce, w zabawie i w piosence,
w ogródku przed domem, na łące znajomej.
Podajmy sobie ręce, przez burzę i przez tęczę,
pod gwiazdą daleką, nad rzeczką i rzeką.

2. Kiedy nagle z bajki zniknie dobra wróżka,
kiedy szary smutek wpadnie do fartuszka.

Ref. Podajmy sobie ręce, w zabawie i w piosence...

3. Choć nas czasem dzielą nieprzebyte góry,
nieskończone drogi, zachmurzone chmury.

Ref. Podajmy sobie ręce, w zabawie i w piosence...

- **1.** Stańcie w kole i zaśpiewajcie piosenkę. Podczas refrenu dobierzcie się w pary, podajcie sobie ręce i obracajcie się w kółeczkach. Po każdej zwrotce tańczcie z innym partnerem.

- 2.** Odczytajcie zapisany poniżej rytm sylabami rytmicznymi i go wyklaszczcie. Następnie wykonajcie go ze słowami, uderzając rękami na przemian w uda.

Dzi – siaj po wa – ka – cjach znów się spo – ty – ka – my,
w dru – giej kla – sie no – wą mu – zy – kę po – zna – my.

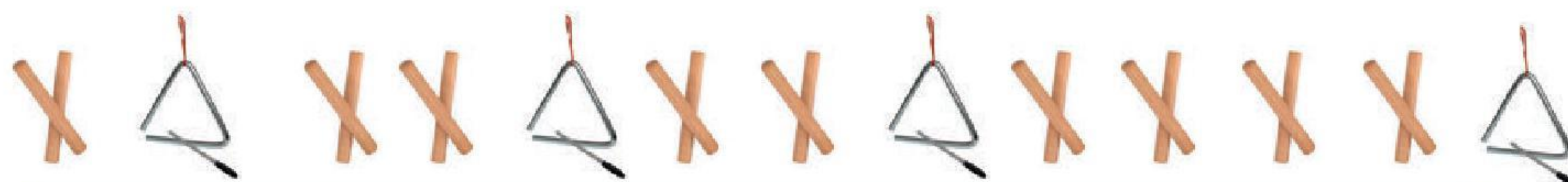
- **3.** Wklejcie pod nutami odpowiednie klocki rytmiczne z wyklejanki.

- **4.** Podzielcie się na trzy grupy i wykonajcie piosenkę „Podajmy sobie ręce!”: I grupa – śpiewa zwrotki, rytmicznie klaszcząc i uderzając na zmianę rękami w uda, II – akompaniuje w refrenie na drewniakach, a III – na trójkątach.

Po – daj – my so – bie rę – ce, w za – ba – wie i w pio – sen – ce,
Po – daj – my so – bie rę – ce, przez bu – rzę i przez tę – cze,

w o – gró – dku przed do – mem, na łą – ce zna – jo – mej.
pod gwia – zdą da – le – ką, nad rze – czką i rze – ką.

Stańcie w różnych miejscach sali. Nabierajcie powietrza i wypuszczajcie je. Wymawiajcie głoskę **sz**; naśladujcie szum morskich fal, łopotanie żagli na wietrze. Zmieńcie głoskę i naśladujcie echo w górach i kukanie kukułki w lesie.

muzyka
i zdrowie

Kropelka złotych marzeń

muzyka: Krzysztof Marzec
słowa: Andrzej M. Grabowski

1. Kie - dy już trze - ba bę - dzie po - wie - dzieć „cześć”, kie - dy
już la - to pę - knie i spa - dne deszcz. Co ci
dać, przy - ja - ciół - ko mych sło - ne - cznych dni, że - by
czas nie za - ma - zał tych wspól - nych chwil?
Bur - szty - nek, bur - szty - nek, zna -
la - złam go na pla - ży, sło - ne - czna kro - pel - ka, kro -
pel - ka zło - tych ma - rzeń. Bur - szty - nek, bur - szty - nek, po -
ło - żę ci na - dło - ni, gdy spoj - rzysz przez nie - go, mój
u - śmiech cię do - go - ni.

1. Kiedy już trzeba będzie powiedzieć „cześć”,
kiedy już lato pęknie i spadnie deszcz,
co ci dać, przyjaciółko mych słonecznych dni,
żeby czas nie zamazał tych wspólnych chwil?

Ref. Bursztynek, bursztynek, znalazłam go na plaży,
słoneczna kropelka, kropelka złotych marzeń.
Bursztynek, bursztynek, położę ci na dłoni,
gdy spojrzysz przez niego, mój uśmiech cię dogoni.

- 2.** Kiedy znów się spotkamy za wieków sześć,
kiedy znów powiesz do mnie po prostu „cześć”,
może nawet nie poznam przez chwilę cię,
ale ty wtedy prędko wyciągniesz ten...

Ref. Bursztynek, bursztynek, znalazłam go na plaży,
słoneczna kropelka, kropelka złotych marzeń.
Bursztynek, bursztynek, położysz go na dłoni,
gdy spojrzę przez niego, twój uśmiech mnie dogoni.

bis

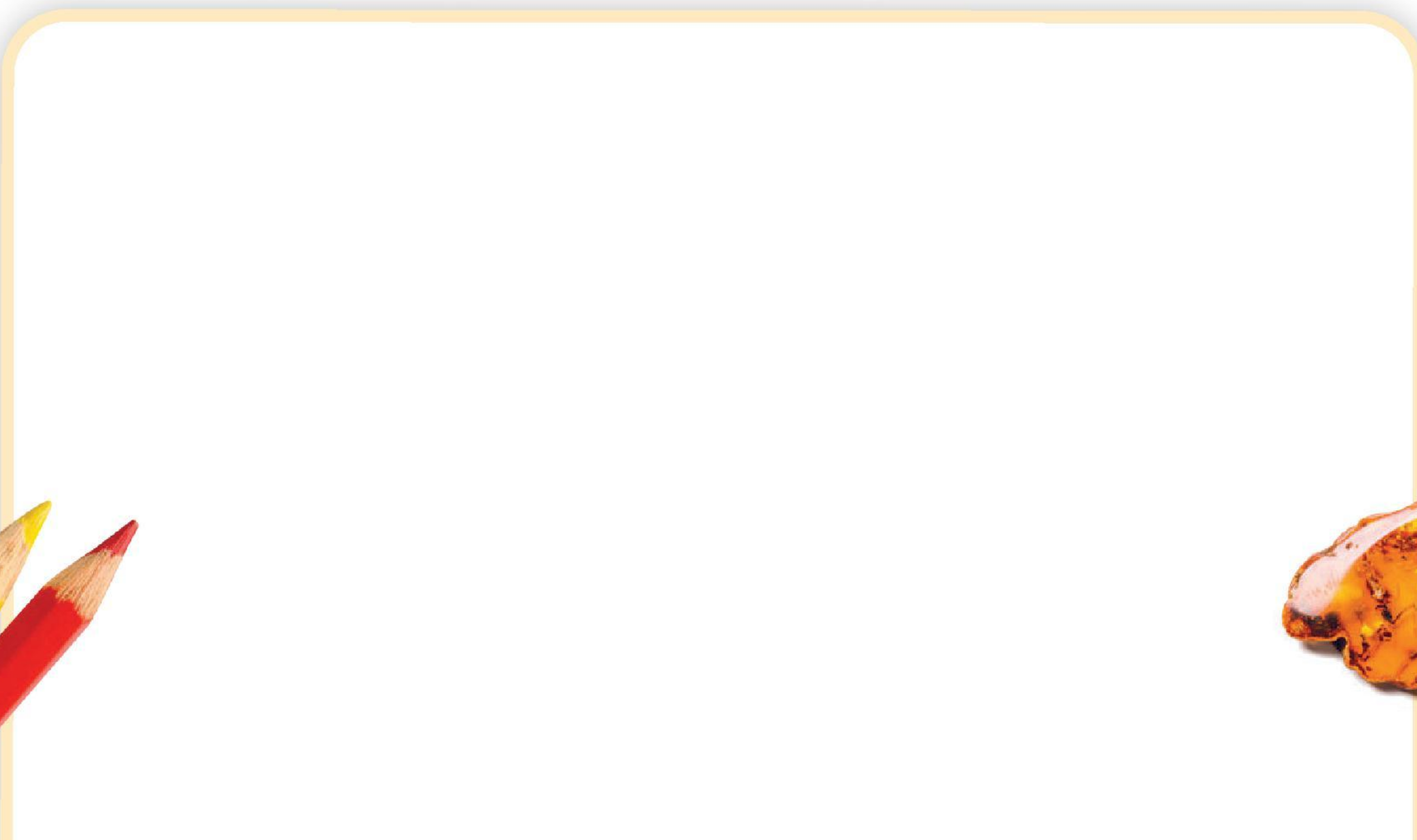
Zakończenie: Kropelka złotych marzeń...

- **1.** Zaśpiewajcie piosenkę. Podczas refrenu podawajcie sobie w rytmie ćwiećnutowym mały przedmiot naśladujący bursztynek. Podczas zwrotek stójcie nieruchomo.
- 2.** Zapiszcie imię swojego przyjaciela lub swojej przyjaciółki z wakacji. Wyrecytujcie je w dowolnym rytmie.

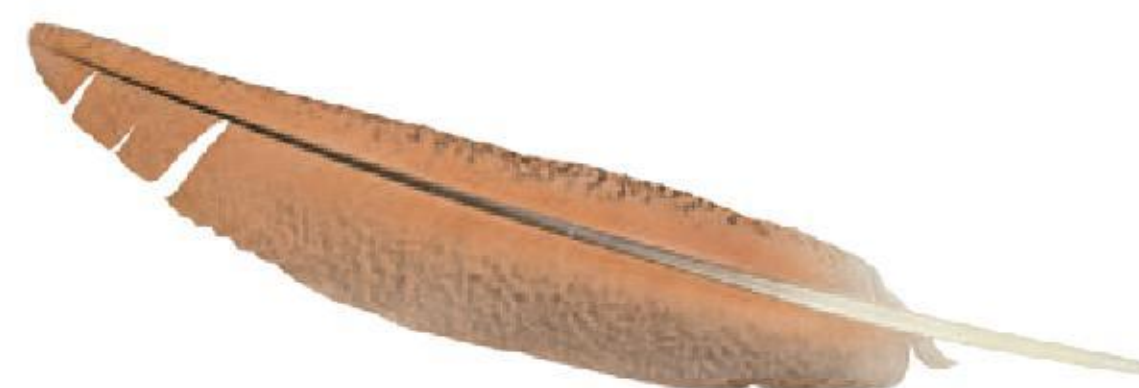
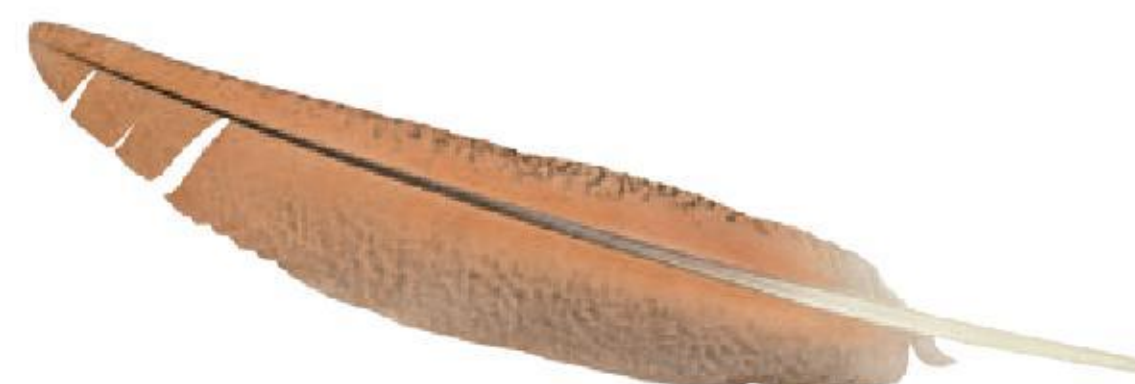
Mój przyjaciel z wakacji ma na imię _____

Moja przyjaciółka z wakacji ma na imię _____

- 3.** Narysujcie pocztówkę z wakacji. Przedstawcie jej treść za pomocą różnych odgłosów.

4. Każdej pamiątce znad morza odpowiada określona nuta: bursztynowi – , muszelce – , pióru mewy – . Wklejcie pod nimi odpowiednie klocki rytmiczne z wyklejanki. Odczytajcie powstały rytm sylabami **ti**, **ta** i **ta-a**, a następnie wyklaszczcie go lub zagrajcie na dowolnym instrumencie perkusyjnym.

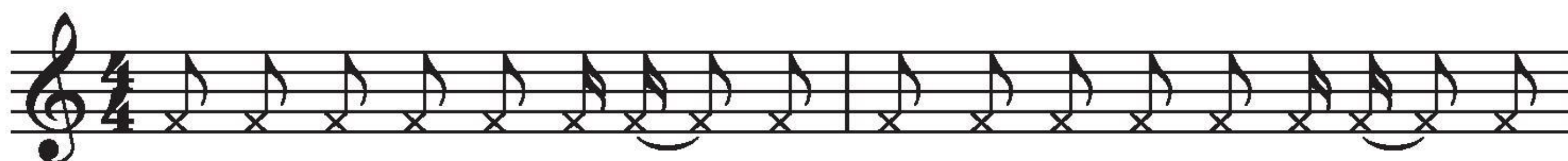

Podczas śpiewania refrenu piosenki „Kropelka złotych marzeń” naśladujcie pływanie w różnych stylach i przeskakiwanie przez morskie fale.

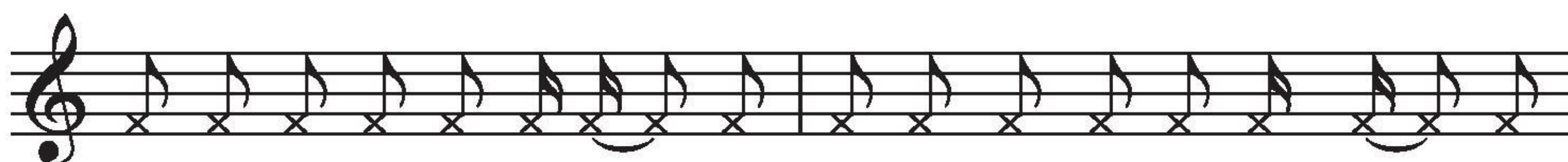

Rap o zasadach

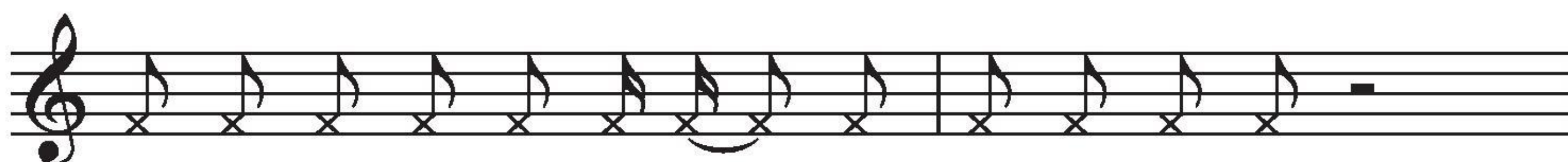
muzyka i słowa:
Monika Gromek

Tru-dno, nie ma na to ra - dy – w ży-ciu trze-ba mieć za- sa - dy:

w szko - le, w do-mu, na u - li - cy, na po-dwór-ku i w świe- tli - cy...

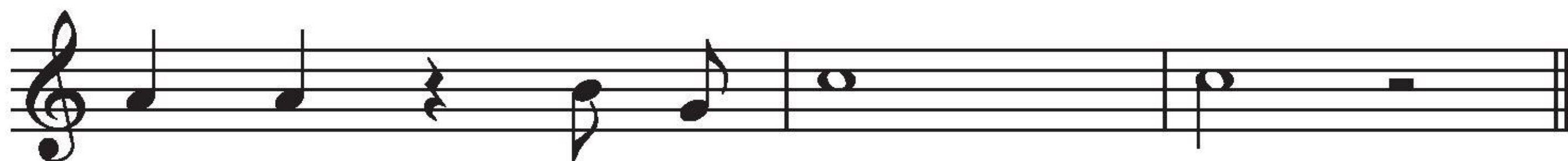
Bo re - gu - ły trze - ba ce - nić, by w dzi- ku - sa

się nie zmie- nić! Je-śli chcesz się ba-wić z na - mi, to graj

zgo - dnie z za-sa- da - mi! Je - śli chcesz się ba-wić z na - mi, to graj

zgo - dnie z za - sa - da - mi!

Trudno, nie ma na to rady
– w życiu trzeba mieć zasady:
w szkole, w domu, na ulicy,
na podwórku i w świetlicy...
Bo reguły trzeba cenić,
by w dzikusa się nie zmienić!

Ref. Jeśli chcesz się bawić z nami,
to graj zgodnie z zasadami! } **bis**

Na lekcjach muzyki obowiązują następujące zasady:

- szanujemy się wzajemnie – nie krytykujemy koleżanek i kolegów i nie wyśmiewamy się z nich,
- dbamy o instrumenty – nie traktujemy ich jak zabawki,
- uważnie i w ciszy słuchamy muzyki,
- punktualnie zaczynamy zajęcia.

 1. Stańcie w kręgu. Zaśpiewajcie piosenkę. Podczas rapowania przestępujcie rytmicznie z nogi na nogę. We fragmencie śpiewanym dwa razy wykonajcie cztery kroki w przód i w tył.

 2. Wysłuchajcie trojaka i powtarzajcie gesty za nauczycielem. Powiedzcie, z ilu części składa się ten utwór.

Jeżeli utwór muzyczny ma dwie części, które różnią się od siebie, wtedy mówimy, że utwór ma formę **AB**. W taki sposób, czyli z dwóch części, zbudowanych jest wiele piosenek. Wyróżniamy w nich zwrotki i refren. Jeżeli zwrotkę oznaczymy jako **A**, a refren jako **B**, powstanie forma **AB**.

 3. Wykonajcie rapowankę. W części A naśladowujcie taniec rapera, część B wykonajcie w postawie stojącej.

4. Wiecie już, że rapowanka ma formę AB. Znajdźcie różnice między częściami A i B i zapiszcie je w odpowiednich miejscach. Wykorzystajcie wyrazy z ramki.

śpiewana

dłuższa

krótsza

rapowana

Część A

Część B

5. Wybierzcie przybory szkolne i ułóżcie je w taki sposób, aby przedstawiały utwór skomponowany w formie AB.
6. Przedstawcie za pomocą rysunków kompozycję, która ma formę AB.

Pobawcie się z koleżankami i kolegami w zgadywanki – za pomocą gestów przedstawcie treść zdań o zasadach higieny. Po odgadnięciu każde zdanie należy wypowiedzieć w innym rytmie.

- Myję ręce przed jedzeniem.
- Nie siedź przed komputerem, idź na spacer!
- Myję zęby po zjedzeniu słodczy.

W deszczowych kropkach

muzyka: Barbara Kolago
słowa: Dorota Gellner

1. Je - sien - ny ku - ja - wia - czek na ska - kan - ce z wia - tru ska - cze,
 płasz - czyk ma w desz - czo - wych krop - kach, daj mu uś - miech, gdy go spot - kasz.
 Ku - ja - wiak, ku - ja - wia - czek, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la.
 Ku - ja - wiak, ku - ja - wia - czek m m m

1. Jesienny kujawiaczek

na skakance z wiatru skacze,
 płaszczyk ma w deszczowych kropkach,
 daj mu uśmiech, gdy go spotkasz.

Ref. Kujawiak, kujawiaczek,
 la, la, la, la, la, la, la, la, la, la.
 Kujawiak, kujawiaczek, mmm...

2. Jesienny kujawiaczek

z rudych liści ma kubraczek,
 czasem gwizdże, czasem dzwoni,
 bukiet wrzosów trzyma w dłoni.

Ref. Kujawiak, kujawiaczek...

3. Jesienny kujawiaczek

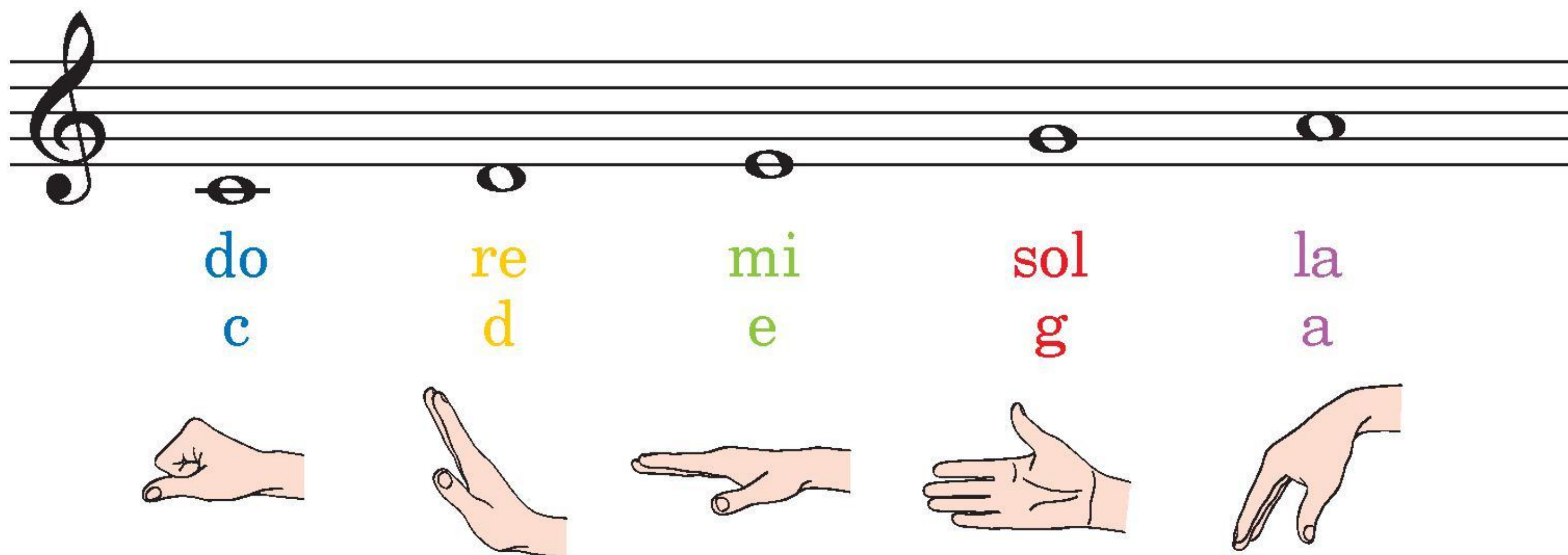
czasem w deszczu cicho płacze,
 nieraz śmieje się do słońca
 i orzechy z drzewa strąca.

Ref. Kujawiak, kujawiaczek...

1. Zaśpiewajcie piosenkę, potem zatańczcie do niej według wskazówek nauczyciela.

2. Przypomnijcie sobie nuty, które poznaliście w pierwszej klasie.

3. Zagrajcie na dzwoneczkach melodię, a następnie zaśpiewajcie ją solmizacją.

4. Posłuchajcie nagranych odgłosów z otoczenia. Przy ilustracjach wpiszcie odpowiednie liczby, zgodnie z kolejnością, w jakiej usłyszeliście odgłosy.

- **5.** Rozpoznajcie, skąd pochodzą przyjemne i nieprzyjemne dźwięki. Otoczcie ich źródła kolorową pętlą: zieloną – źródło trzasku, żółtą – źródło pisku, niebieską – źródło skrzypienia, a czerwoną – źródło szelestu.

Jestem
kasztanowym
ludzikiem.

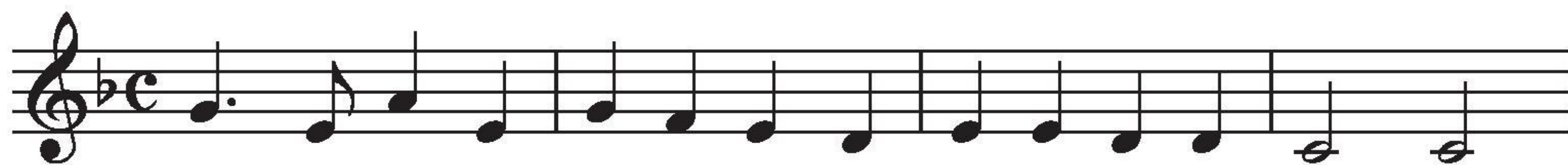
Przy dźwiękach czarodziejskiej muzyki spacerują po parku kasztanowe ludziki. Naśladujcie ich ruchy. Na przerwę w muzyce kucnijcie i skulcie się, jakbyście byli kasztanem, który spadł z drzewa.

muzyka
i zdrowie

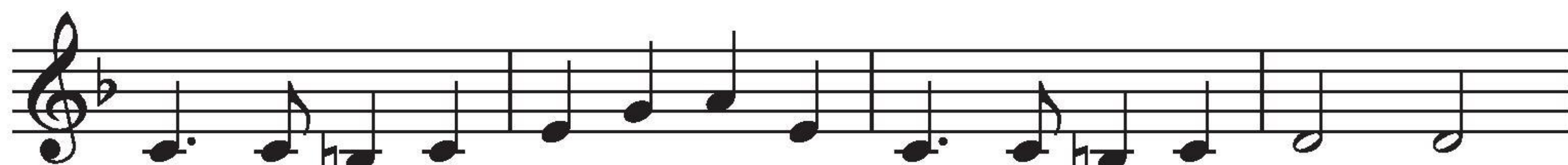

Złota jesień plony niesie

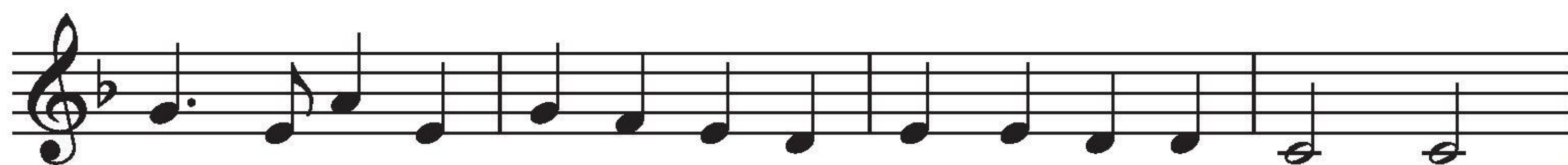
muzyka: Dariusz Tarczewski
słowa: Anna Markowa

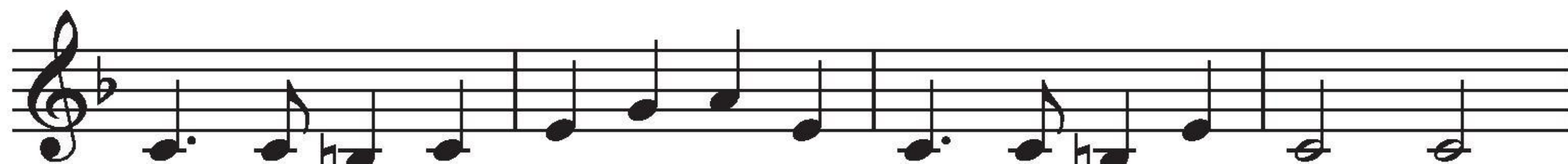
1. Pa - chnie dy - mem na ścier - ni - skach, pie - ką się ziem - nia - ki,

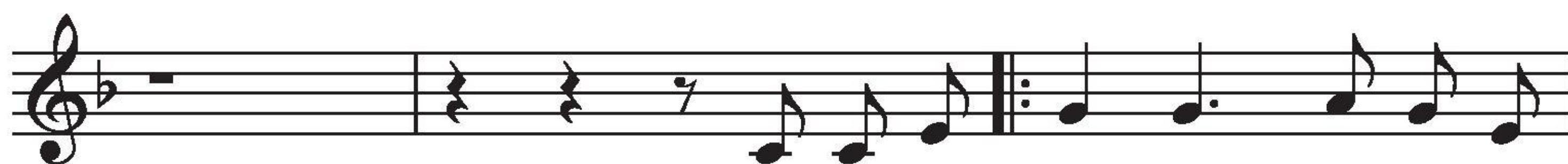
do od - lo - tu już go - to - we wę - dru - ją - ce pta - ki.

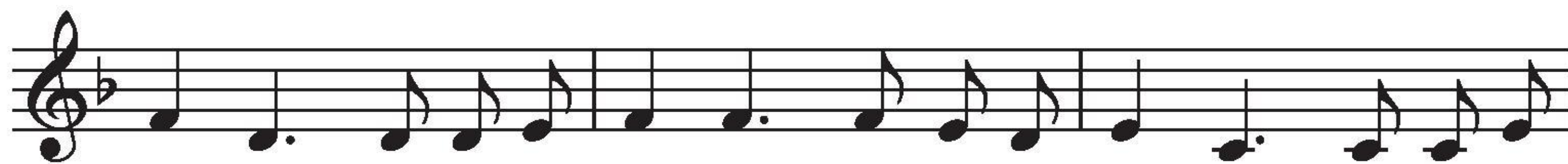
Ja - rzę - bi - na ko - ra - lo - wa, w la - sach zło - te li - ście,

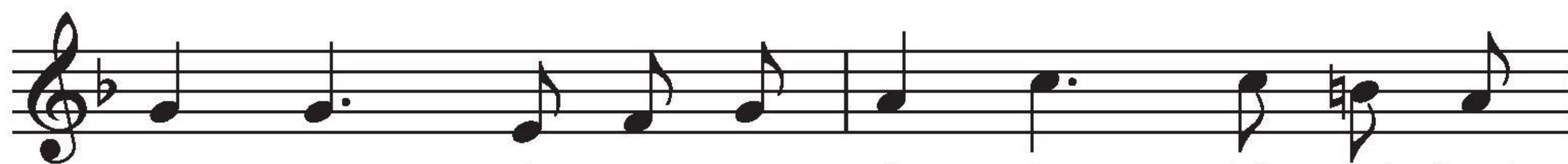
po je - zio - rach mgła się snu - je mle - cznie i świe - tli - ście.

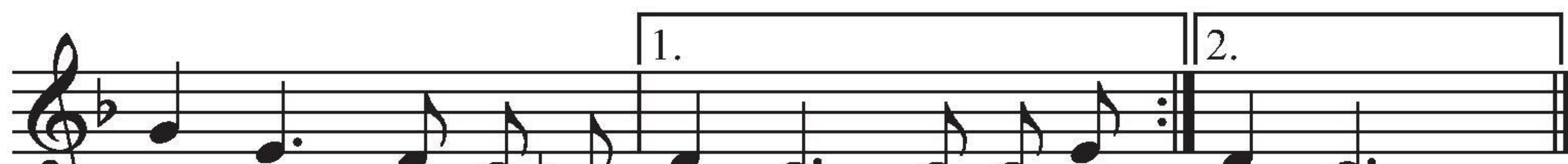
Ty - le ko - lo - rów ma pol - ska

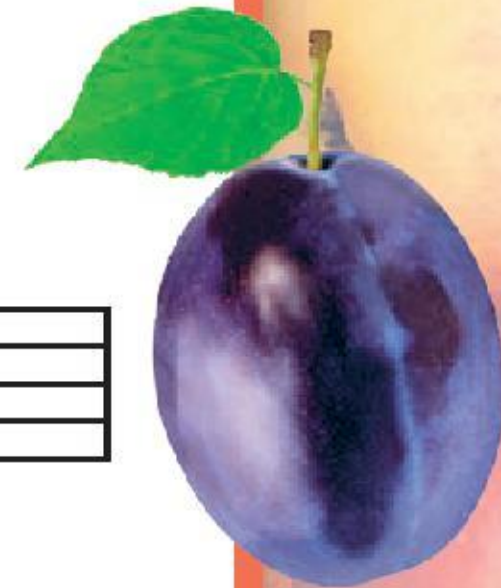
je - sień. Ty - le za - pa - chów przy - no - si wrze - sień. Jabł - ka so -

czy - ste i won - ne zio - ła, jak w pię - knej

ba - śni świat do - o - ko - ła. Ty - le ko - ko - ła.

1. Pachnie dymem na ścierniskach, pieką się ziemniaki,
do odlotu już gotowe wędrujące ptaki.
Jarzębina koralowa, w lasach złote liście,
po jeziorach mgła się snuje mlecznie i świetliście.

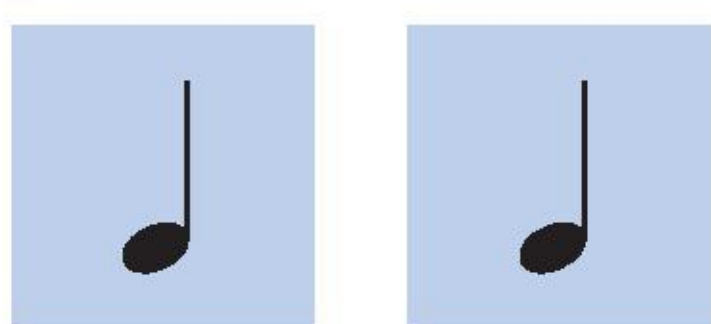
Ref. Tyle kolorów ma polska jesień.
Tyle zapachów przynosi wrzesień. } **bis**
Jabłka soczyste i wonne zioła,
jak w pięknej baśni świat dookoła.

2. Już wiewiórka rudowłosa gromadzi zapasy,
bo niedługo przyjdzie zima, trudne dla niej czasy.
Ale jeszcze mech zielony, słońce uśmiechnięte.
Złota jesień plony niesie ludziom i zwierzętom.

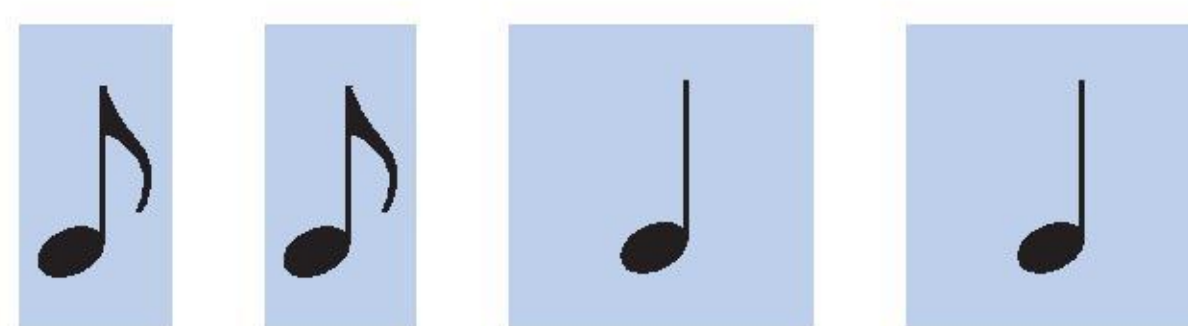
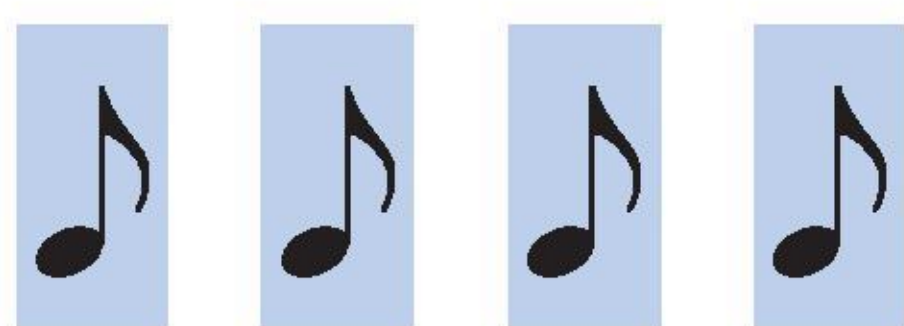
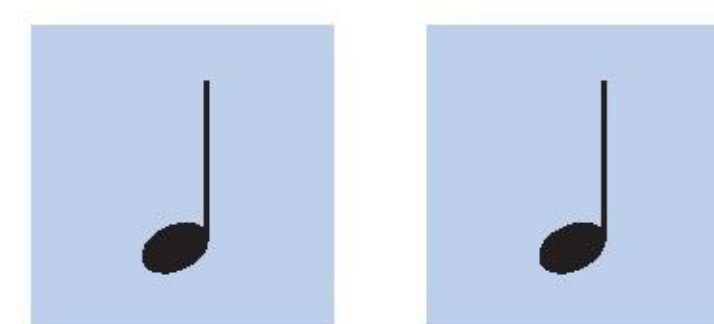
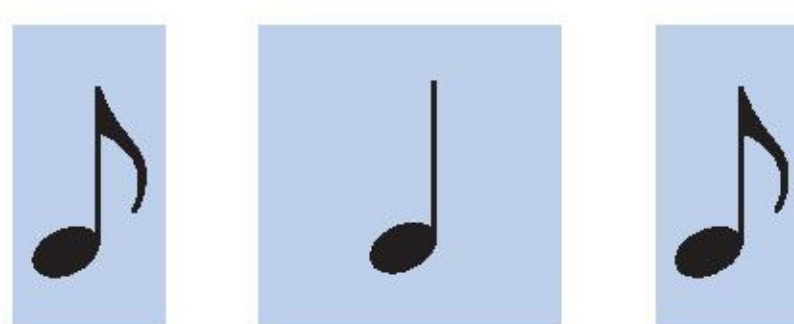
Ref. Tyle kolorów ma polska jesień...

- 1. Zaśpiewajcie piosenkę. Wybierzcie z ramki występujące w niej określenia kolorów i dopasujcie je do rytmu. Podpiszcie klocki rytmiczne według wzoru.

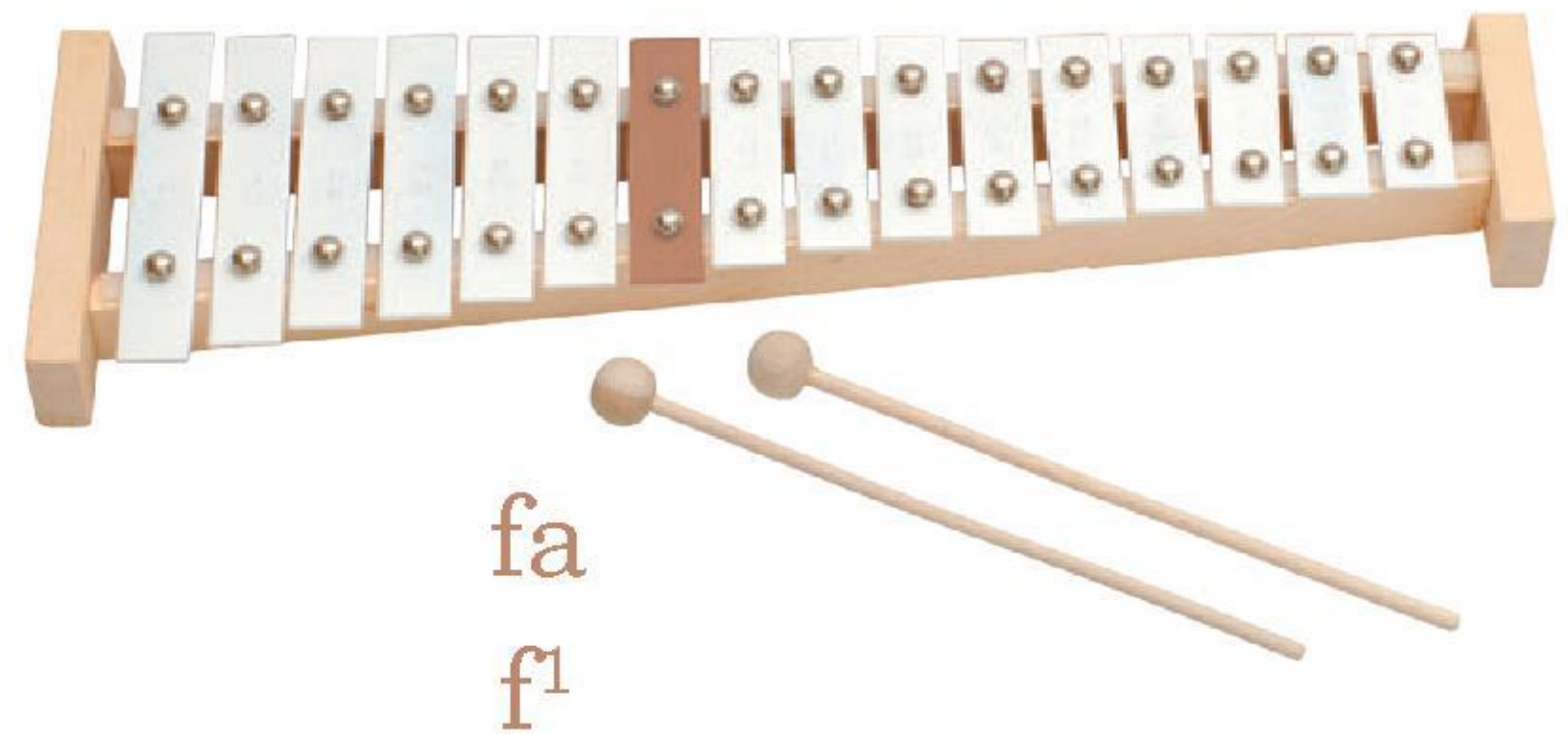
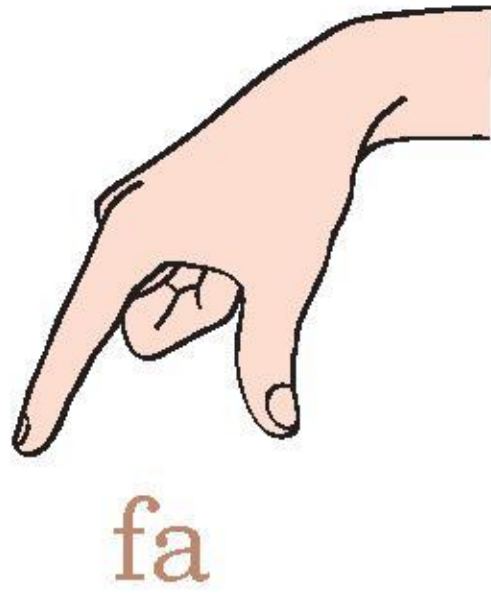
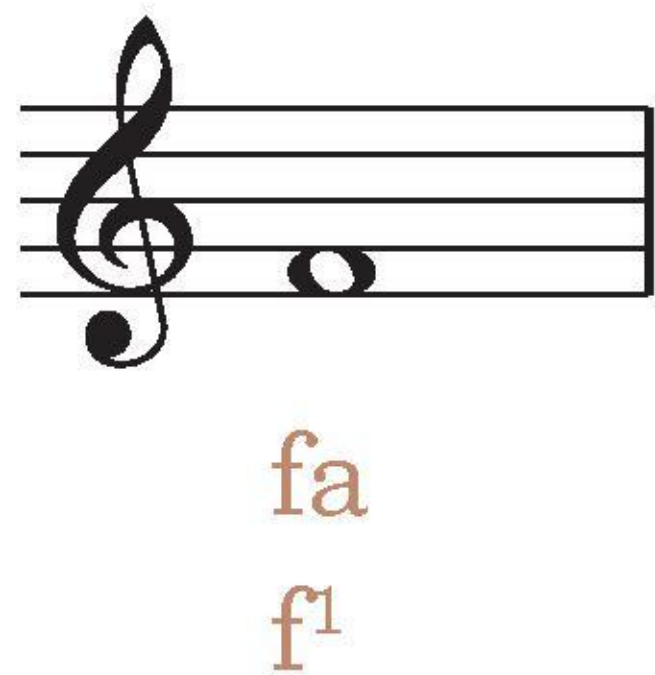
zielony rudowłosa mlecznie złote koralowa

zł - te

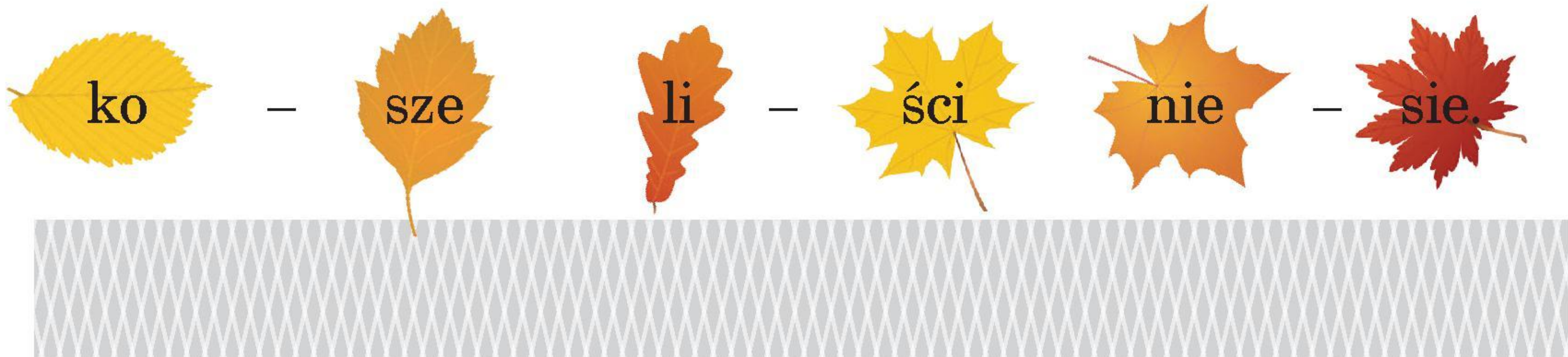
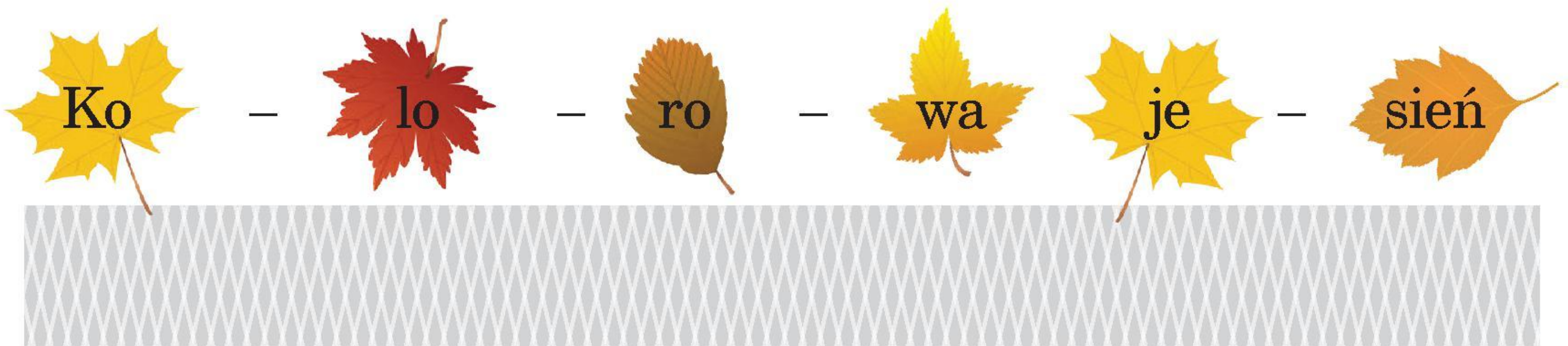
- 2.** Nazwijcie nuty, z których jest zbudowana melodia refrenu piosenki. Otoczcie pętlą tę nutę, której jeszcze nie znacie.

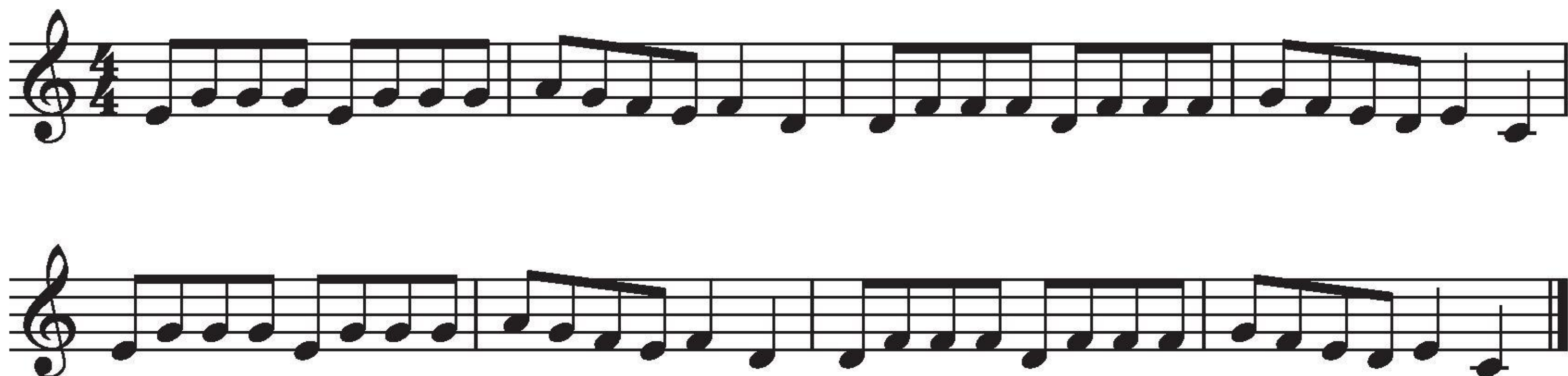
- 3.** Zaśpiewajcie nazwami nut fragment refrenu piosenki. Pokazujcie ręką położenie każdej nuty raz wyżej, raz niżej – tak, jak podpowiada melodia.

4. Znajdźcie na dzwonkach płytkę **fa** i zagrajcie dźwięk **fa**.

- **5.** Ułóżcie z klocków rytm do rymowanki. Wklejcie klocki z wyklejanki i odczytajcie rytm sylabami **ta** i **ti**. Wyrecytujcie zgodnie z tym rytmem słowa rymowanki.

6. Zagrajcie na dzwonkach melodię „Mam chusteczkę haftowaną”. Określcie położenie nuty **fa** na pięciolinii.

7. Rozwiążcie rebusy, które ukryły się w nazwach nut.

Stańcie w kole i wyrecytujcie rytmicznie zdanie:

**Smacznie, zdrowo, kolorowo na mym talerzyku,
bo owoców i jarzynek mam na nim bez liku.**

A teraz każde z was niech wypowie w dowolnym rytmie nazwę owocu lub warzywa. Kto się pomyli i powtórzy nazwę podaną już wcześniej lub nie poda żadnej, ten odpada z gry. Zabawę rozpoczyna osoba wskazana przez nauczyciela.

Nauczyciel ma swój dzień

muzyka: Adam Skorupka
słowa: Rafał Przybył

1. Za pierw-sze li - te - ry - te tru - dne i pro - ste, za
pie - sze wy - cie - czki do par - ku po wio - snę, za
wszy - stkie za - da - nia, za wszy - stko, co wie - my: naj -
pię - kniej, jak mo - żna, dziś Wam dzie - ku - je - my!
Na - u - czy - ciel ma swój dzień, ty to
wiesz i ja to wiem, na - u - czy - ciel ma swój
dzień, ty to wiesz i ja to wiem. 1. 2. 3. 2. Za wiem.

1. Za pierwsze litery – te trudne i proste,
za piesze wycieczki do parku po wiosnę,
za wszystkie zadania, za wszystko, co wiemy:
najpiękniej, jak można, dziś Wam DZIĘKUJEMY!

Ref. Nauczyciel ma swój dzień,
ty to wiesz i ja to wiem,
nauczyciel ma swój dzień,
ty to wiesz i ja to wiem.

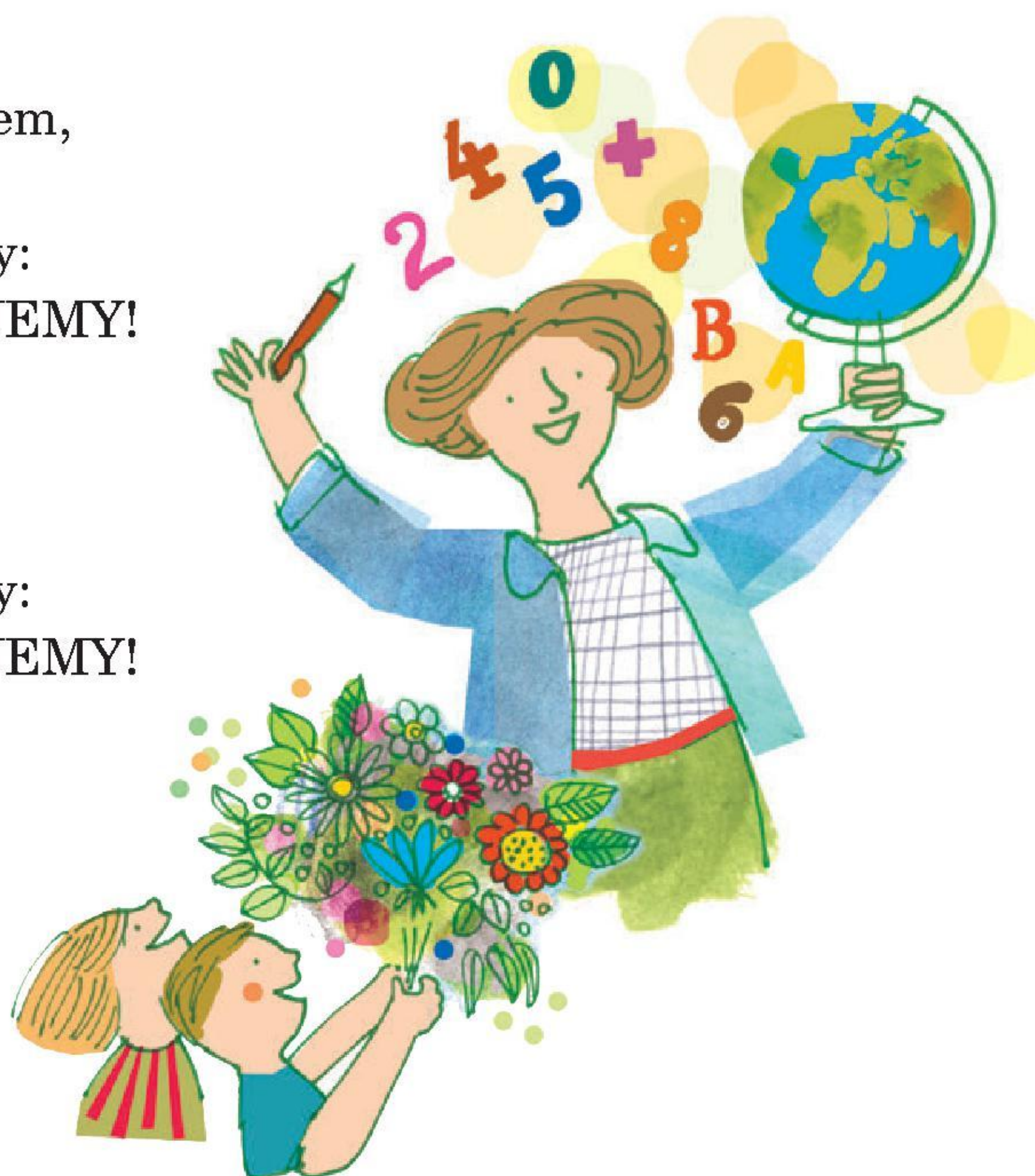
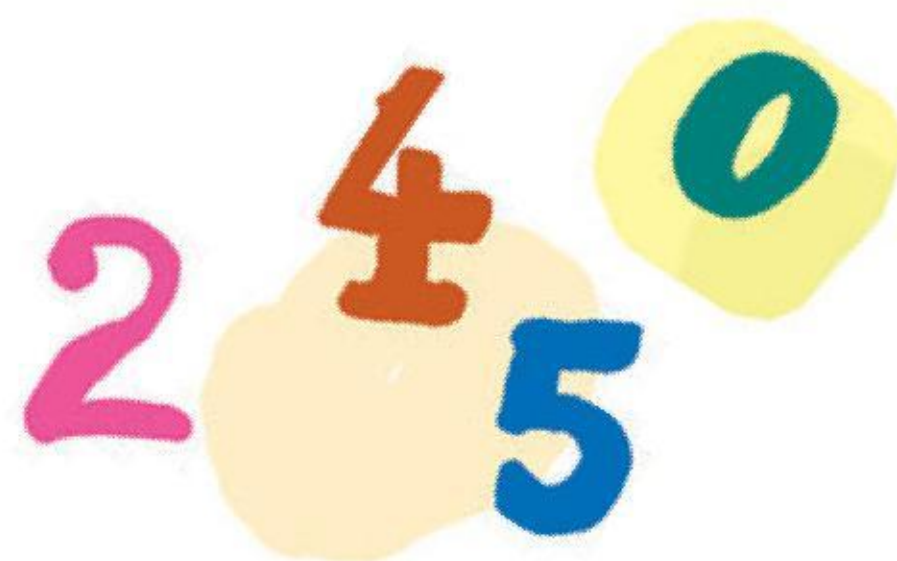

2. Za uśmiech, cierpliwość nad każdym zeszytem,
za miejsca nieznane – na mapie odkryte,
za wszystkie zadania, za wszystko, co wiemy:
najpiękniej, jak można, dziś Wam DZIĘKUJEMY!

Ref. Nauczyciel ma swój dzień...

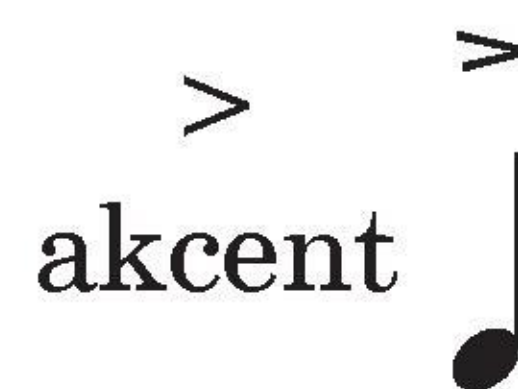
3. Za słowa życzliwe, za mądrość i serce,
i za to, że jutro dowiemy się więcej,
za wszystkie zadania, za wszystko, co wiemy:
najpiękniej, jak można, dziś Wam DZIĘKUJEMY!

Ref. Nauczyciel ma swój dzień...

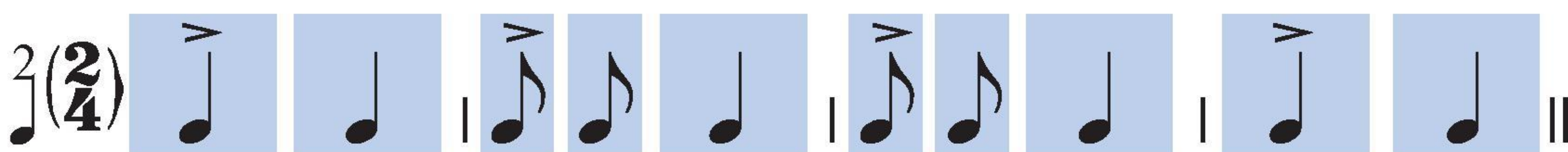

1. W postawie stojącej, jak podczas składania życzeń, zaśpiewajcie pani lub panu piosenkę najpiękniej, jak potraficie.
2. Maszerujcie po całej sali. Nauczyciel będzie grał na bębnie i liczył. Każde „raz” zaznaczcie głośnym klaśnięciem.

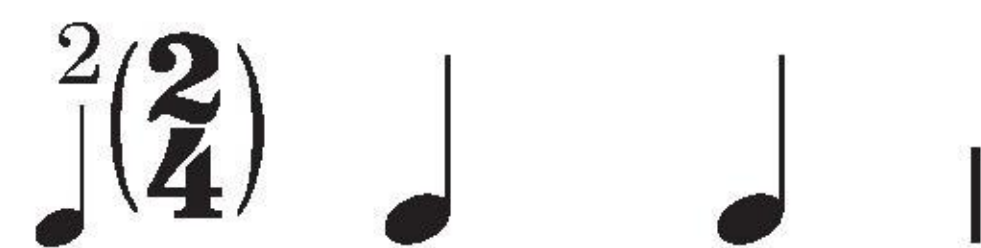
Głośniejsze zagranie lub zaśpiewanie dźwięku to akcent (>). Akcent pada zawsze na „raz”. Akcent pomaga w porządkowaniu rytmu i układa go w takty.

3. Stańcie w kole. Nauczyciel, a następnie wskazany uczeń, rzuca do was piłkę, i liczy do 2, 3 lub 4. Słuchajcie uważnie, bo możecie ją łapać i odrzucać tylko na „raz”.
4. Odczytajcie rytm na 2 sylabami **ta** i **ti**. Następnie wykonajcie go, klaszcząc lub tupiąc. Pamiętajcie o akcencie.

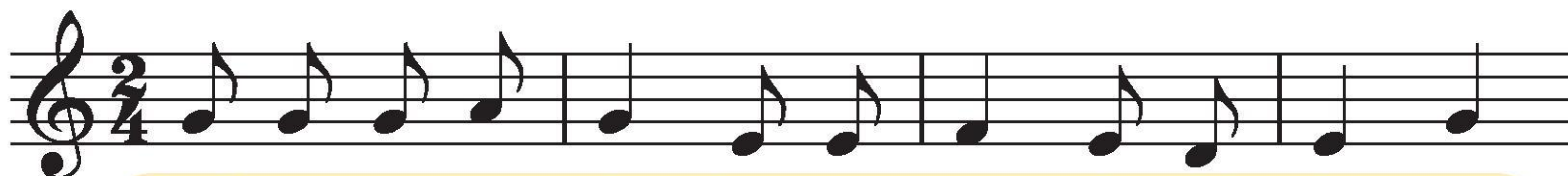
W takcie na 2 znajdują się dwie ćwierćnuty.

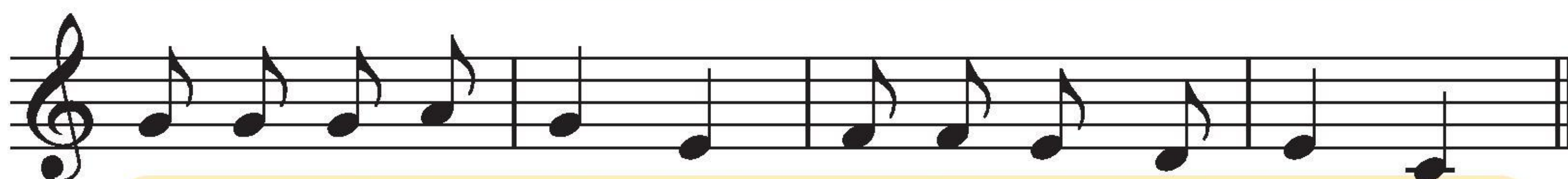
5. Odczytajcie sylabami **ta** i **ti** rytm na 2 i wklejcie pod nutami odpowiednie klocki z wyklejanki. Zagrajcie rytm na bębenu, pudełku akustycznym lub na drewniakach.

6. Zaśpiewajcie życzenia, a następnie zagrajcie melodię na dzwoneczkach.

Dziś na - u - czy - cie - lom ży - cze - nia skła - da - my.

Ra - do - ści, u - śmie - chu ty - le w ser-cach ma - my!

Wykonajcie czarodziejski taniec dłoni, który będzie przedstawiał to, co każde z was chciałoby wyczarować dla swojego nauczyciela w dniu jego święta.

Jarzębina

muzyka: Adam Markiewicz
słowa: Anna Chodorowska

1. Już la - to o - de - szło i kwia - ty prze - kwi - tły, a
je - szcze coś w słoń - cu się mie - ni. To w po - lu i
w le - sie czer - wie - nią się, spoj - rzcie, ko - ra - le, ko -
ra - le je - sie - ni.
I - dzie la - sem Pa - ni Je - sień, ja - rzę - bi - nę
w ko - szu nie - sie. Daj ko - ra - li nam tro -
sze - czkę, na - wle - cze - my na ni - te - czkę.

1. Już lato odeszło i kwiaty przekwitły,
a jeszcze coś w słońcu się mieni.
To w polu i w lesie czerwienią się, spójrzcie,
korale, korale jesieni.

Ref. Idzie lasem Pani Jesień, jarzębinę w koszu niesie.

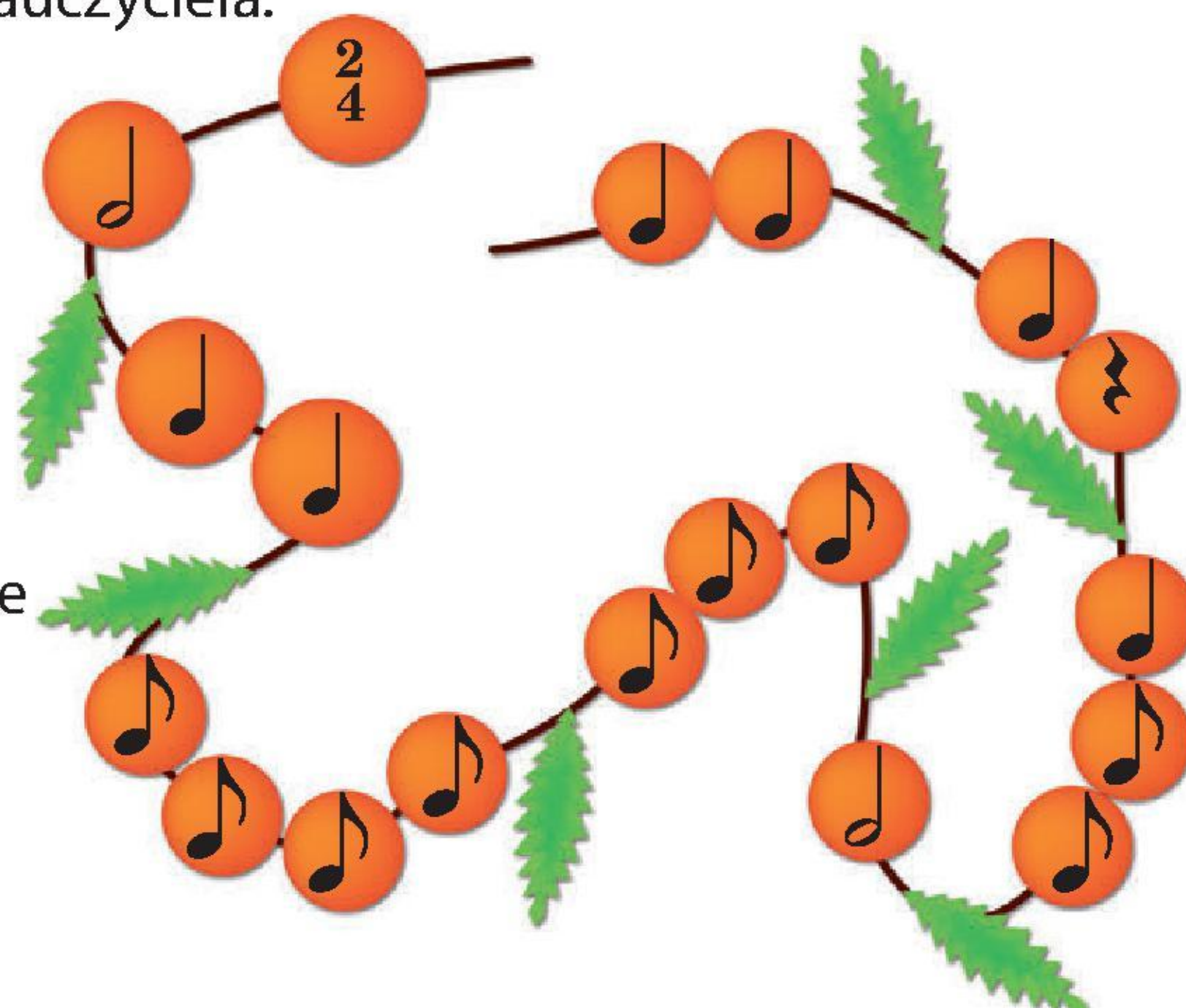
Daj koralu nam troszeczkę, nawleczemy na niteczkę.

2. Włożymy korale, korale czerwone
i biegać będziemy po lesie.
Będziemy śpiewali piosenkę jesienną,
niech echo daleko ją niesie.

Ref. Idzie lasem Pani Jesień, jarzębinę w koszu niesie...

- 2. Przyjrzyjcie się rytmowi na koralikach jarzębiny. Wklejcie odpowiednie klocki z wyklejanki i postawcie kreski taktowe. Odczytajcie rytm sylabami rytmicznymi, a następnie zagrajcie ten rytm na wybranym instrumencie perkusyjnym. Rozpocznijcie od koralika z oznaczeniem $\frac{2}{4}$.

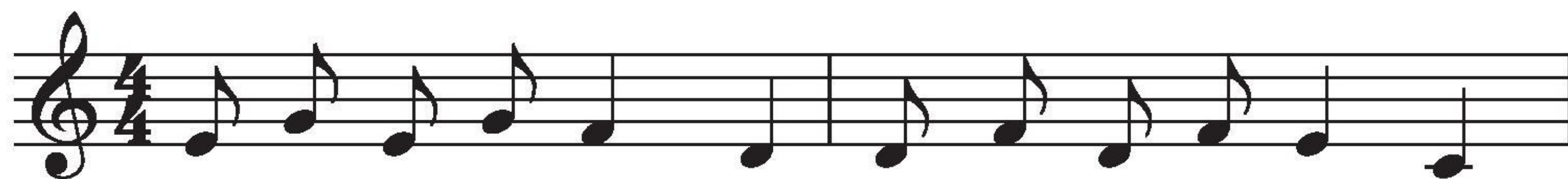
-
- An illustration of several autumn leaves in shades of green, yellow, and orange. Black musical notes and stems are placed on the leaves, suggesting a melody. The notes are of various types, including eighth and sixteenth notes, and are connected by horizontal lines.

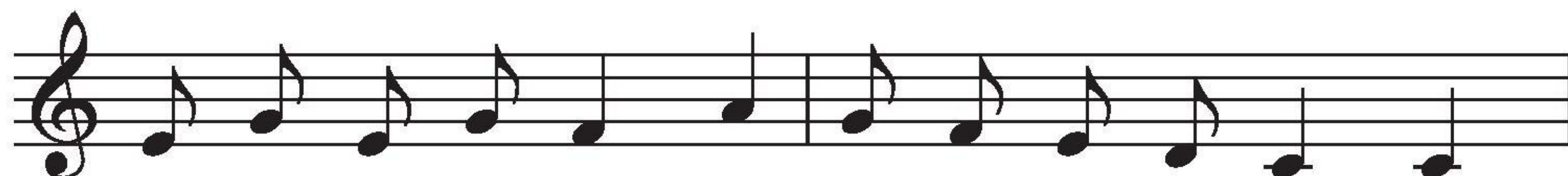
- **Zaśpiewajcie piosenkę „Jarzębina”. Podczas refrenu naśladujcie nawlekanie na nitkę jarzębinowych owoców.**

Rodzinny portrecik

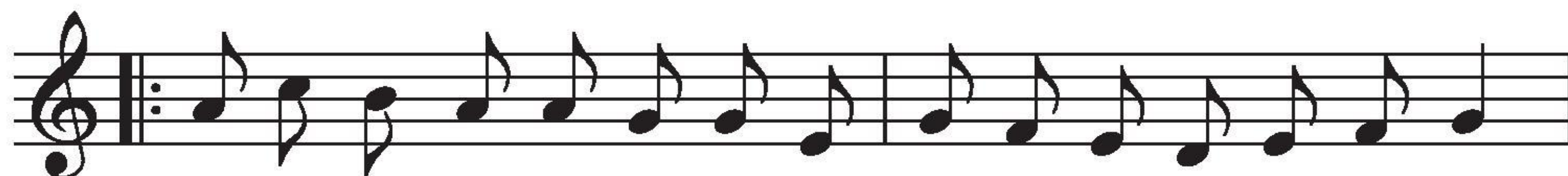
muzyka: Dariusz Tarczewski
słowa: Anna Markowa

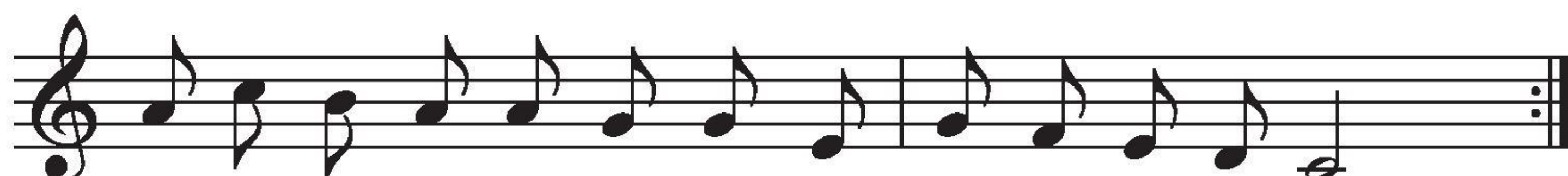
1. Na mo - im o - bra - zku u - śmie - chnię - te mi - ny,

bo ry - su - ję bu - zie ko - cha - nej ro - dzi - ny.

To ro - dzin - ny jest por - tre cik, któ - ry każ - dy do - brze zna:

ma - ma, ta - ta, ba - bcia, dzia - dek, sio - stra, brat i ja.

solo 1. Na moim obrazku uśmiechnięte miny,
bo rysuję buzie kochanej rodziny.

chór **Ref.** To rodzinny jest portrecik,
który każdy dobrze zna:
mama, tata, babcia, dziadek, **bis**
siostra, brat i ja.

solo 2. Każda buzia czysta, jasna i rumiana
– wszystkie roześmiane od samego rana.

chór **Ref.** To rodzinny jest portrecik,
który każdy dobrze zna:
mama, tata, babcia, dziadek, **bis**
siostra, brat i ja.

 1. Wybierzcie dwie osoby. Niech każda z nich zaśpiewa jedną zwrotkę piosenki „Rodzinny portrecik”. Refren wykonajcie wszyscy razem.

Zarówno pierwszą, jak i drugą zwrotkę piosenki zaśpiewała tylko jedna osoba. W muzyce takie wykonanie utworu przez jedną osobę określa się jako **solo**. Osoby, które wykonują utwór indywidualnie, pojedynczo, to **solisci**.

Refren zaśpiewaliście zespołowo. Grupa osób śpiewająca jednocześnie to **chór**.

- **2.** Posłuchajcie piosenki „Ptasie swary” i rozpoznajcie, który fragment wykonano solo, a który został zaśpiewany przez chór. Wpiszcie wyrazy **solo** i **chór** w odpowiednie kratki.

początek piosenki

--	--	--	--

koniec piosenki

--	--	--	--

- **3.** Zaśpiewajcie piosenkę „Jarzębina”. Teraz jednak wykonajcie ją inaczej niż wcześniej – wszyscy zaśpiewajcie zwrotki, a wybrani soliści niech zaśpiewają refren.
- **4.** Zaśpiewajcie ponownie piosenkę „Rodzinny portrecik”. Nauczyciel – dyrygent – umownym sygnałem będzie wskazywał, które fragmenty śpiewa wybrany solista, a które chór.

Podczas śpiewu bardzo ważne jest prawidłowe oddychanie. Poćwiczcie oddech, dmuchając w balony lub urodzinowe trąbki. Możecie na nich zagrać solo i w zespole.

Jesień, jesieniucha

muzyka: Zbigniew Ciechan
słowa: Anna Bernat

1. A - le plu - cha, cha, cha, plu - cha, cha, cha! A - le
dmu- cha, cha, cha, dmu- cha, cha, cha! Niech tam le - je,
niech tam wie - je, ja się ba- wię, ja się śmie - ję!
Niech tam le - je, niech tam wie - je,
ja się ba - wię, ja się śmie - ję!

1. Ale plucha cha, cha, plucha cha, cha!
Ale dmucha cha, cha, dmucha cha, cha!
Ref. Niech tam leje, niech tam wieje, } **bis**
ja się bawię, ja się śmieję!
2. Żółta grucha cha, cha, grucha cha, cha!
Hop, do brzucha cha, cha, brzucha cha, cha!
Ref. Niech tam leje, niech tam wieje...
3. Dla mnie jesień to jest mucha cha, cha!
Jesień, jesień – jesieniucha, cha, cha!
Ref. Niech tam leje, niech tam wieje...

- 1. Stańcie w kręgu i podajcie sobie ręce. Zwrotki piosenki zaśpiewajcie w postawie stojącej. Podczas śpiewania refrenu wykonajcie cztery kroki cwału w prawo, obrót, a następnie cztery kroki cwału w lewo i obrót.

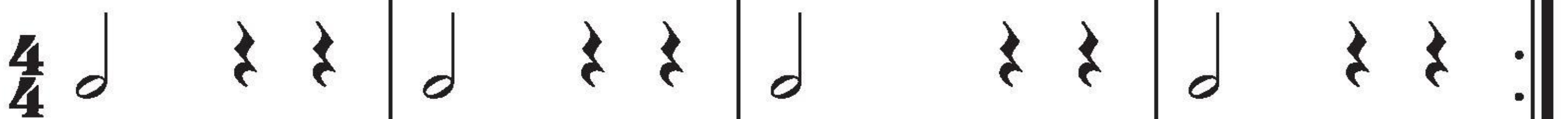
- 2.** Wypowiedzcie rytmicznie słowa piosenki. Podczas recytowania pierwszej zwrotki – klaszczcie jej rytm, podczas drugiej – rytmicznie stukajcie palcami po brzuchu, podczas trzeciej – skrzyżujcie ręce i uderzajcie dłońmi w ramiona.

- 3.** Wpiszcie w deszczowe krople odpowiednie wartości rytmiczne: w większe – ćwierćnuty, w mniejsze – ósemki. Odczytajcie ten deszczowy rytm sylabami **ta** i **ti**. Pamiętajcie o pauzach. Następnie zagrajcie go, uderzając ołówkiem w plastikowy kubeczek.

- 4.** Przygotujcie plastikowe kubeczki, butelki z wodą, foliowe torebki, gazety i ołówki. Wykonajcie na nich „deszczowy koncert”.

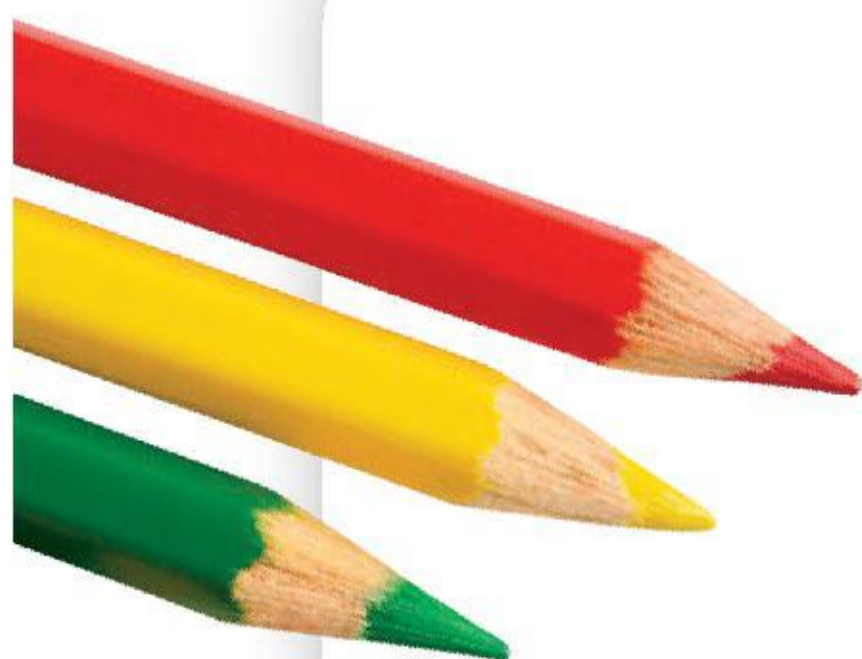

- **5.** Wysłuchajcie utworu Preludium „Deszczowe”, który skomponował Fryderyk Chopin. Z ramki wybierzcie trzy określenia opisujące tę muzykę. Dokończcie zdanie.

wesoła smutna skoczna śpiewna zadumana

Muzyka Preludium „Deszczowego” Fryderyka Chopina jest

- 6.** Narysujcie ilustrację, która będzie miała tytuł „Deszczowa muzyka pana Chopina”.

Wykonajcie deszczowy kij według instrukcji, którą znajdziecie w teczce artysty. Wysłuchajcie utworu Fryderyka Chopina, przechylając instrument raz na jedną, raz na drugą stronę tak, by zawartość delikatnie się przesuwała.

muzyka
i zdrowie

Płynie Wisła, płynie...

melodia ludowa
z Krakowskiego

1. Płynie Wisła, płynie, po polskiej krainie, po polskiej krainie. Zobaczyła Kraków, pewnie go nie minie. } **bis**
2. Zobaczyła Kraków, wnet go pokochała, wnet go pokochała. A w dowód miłości wstęgą opasała. } **bis**
3. Płynie Wisła płynie, po polskiej krainie, po polskiej krainie. A dopóki płynie, Polska nie zaginie. } **bis**

1. Podzielcie się na dwie grupy: dziewczynki i chłopcy. Niech pierwszą zwrotkę zaśpiewają dziewczynki, drugą – chłopcy, a trzecią – wszyscy razem.

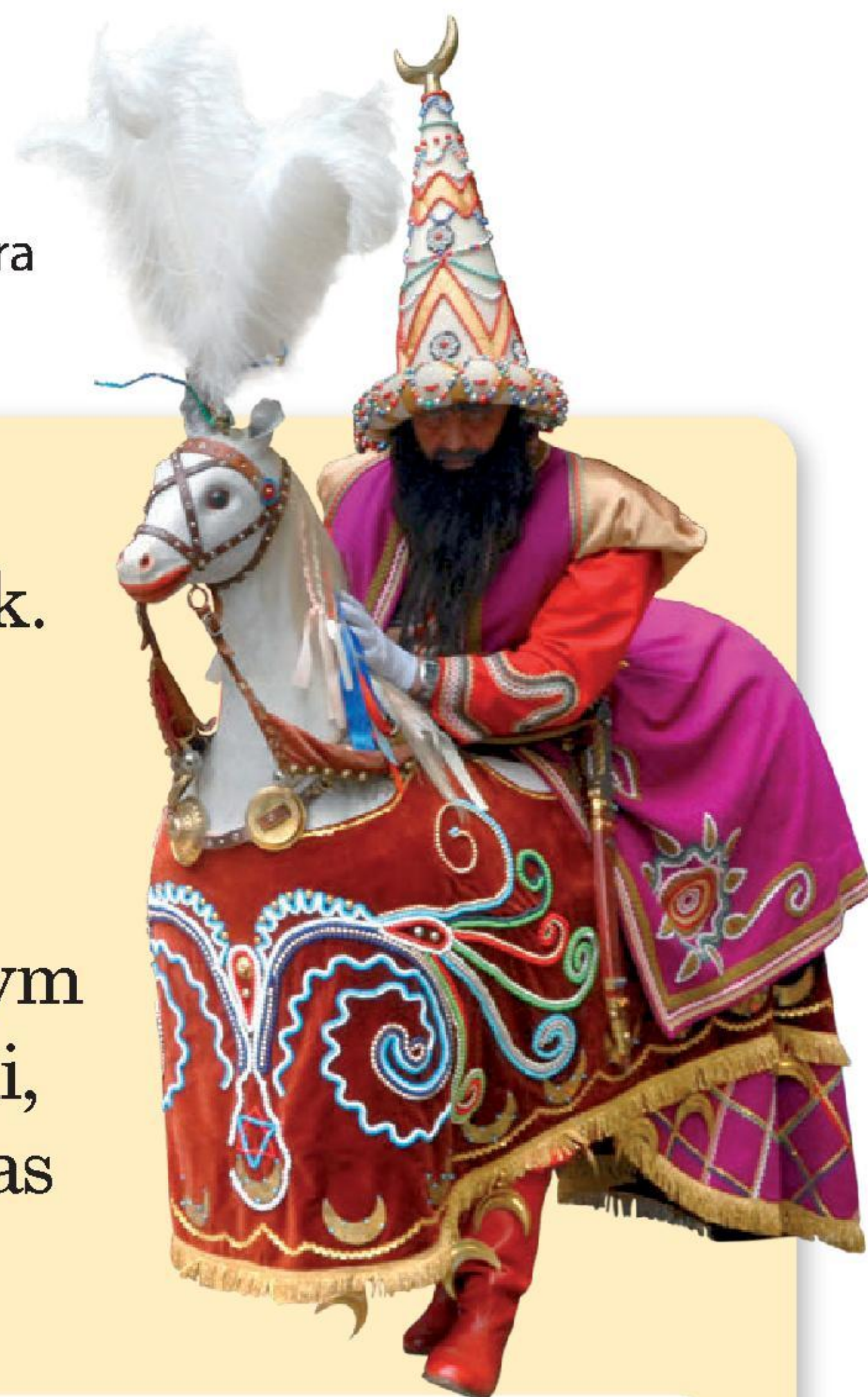
2. Przypomnijcie sobie z pierwszej klasy kroki i figury krakowiaka. Zatańczcie go do piosenki.

3. Posłuchajcie hejnału z wieży mariackiej w Krakowie. Powiedzcie, na pamiątkę jakiego wydarzenia trębacz gra go co godzinę i dlaczego melodia nagle się urywa.

Co roku w święto Bożego Ciała na krakowskim rynku pojawia się lajkonik. Jest to brodaty jeździec ubrany w tatarski strój. Przy dźwiękach kapeli podskakuje na drewnianym koniku przymocowanym do pasa. Obdarowuje dzieci cukierkami, a przechodniów dotyka buławą. Podczas zabawy wszyscy śpiewają:

Laj - ko - ni - ku laj, laj, po-przez ca - ły kraj, kraj!

Laj - ko - ni - ku laj, laj, po-przez ca - ły kraj!

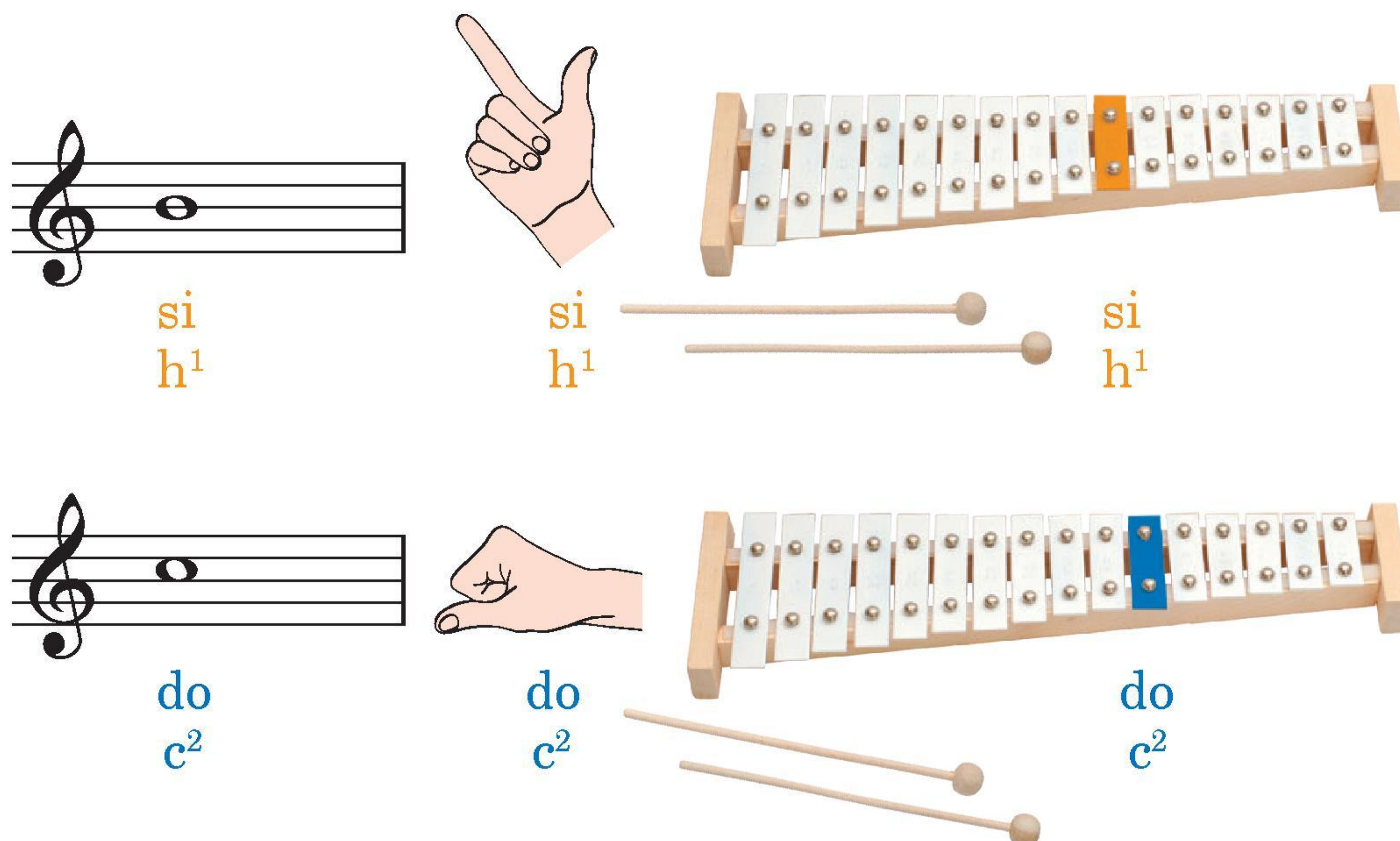
Buława – rodzaj maczugi z trzonkiem i głowicą. Dawniej używana jako broń, w późniejszych wiekach bogato zdobiona była znakiem dostojęstwa wojskowego.

4. Nazwijcie nuty piosenki o lajkoniku. Te nuty, których jeszcze nie znacie, otoczcie pętlą. Nowe nuty nazywają się **si** i **do**. Określcie ich położenie na pięciolinii.

Nutę **do** (c^1) poznaliście w pierwszej klasie. Poznana dzisiaj nuta brzmi podobnie, lecz jest położona wyżej. Dlatego jej nazwa literowa to c^2 , a solmizacyjna jest taka sama – **do**.

5. Znajdźcie na dzwonkach płytki **si** (h^1) i **do** (c^2) i zagrajcie.

6. Zaśpiewajcie nazwami nut melody piosenki o lajkoniku. Podczas śpiewu pokazujcie ręką położenie dźwięków w melodii.

7. Zagrajcie na dzwonkach, a następnie zaśpiewajcie ze słowami piosenkę o lajkoniku.

Pobawcie się w lajkonika. Jedna osoba jest lajkonikiem, pozostałe dobierają się w pary i tworzą bramki. Lajkonik w rytm muzyki biega po całej sali. Jeśli przebiegnie pod którąś bramką, dzieci z tej bramki przyłączają się do niego, tworząc węża, który cwałuje wraz z nim. Na koniec wszyscy w kręgu poruszają się cwałem bocznym, a lajkonik tańczy wewnątrz koła.

W listopadzie

muzyka: Robert Dziekański
słowa: Urszula Zielińska

1. Jak to zwy-kle w li-sto-pa - dzie wie - je wiatr
i o-sta-tni żół - ty li - stek z drze - wa spadł. Wnet do
tań - ca w ślad za wia-trem ru - szył też, już wi-
ru - ją ra - zem w ko - le, i - dzie deszcz.
Na je-sie-ni liść się mie-ni, park u - cie-ka od zie-le-ni.
W li - sto - pa - dzie mgła jest w sa-dzie, w su - che li - ście jeż się kła-dzie.

1. Jak to zwykle w listopadzie

wieje wiatr

i ostatni żółty listek

z drzewa spadł.

Wnet do tańca w ślad za wiatrem

ruszył też,

już wirują razem w kole,

idzie deszcz.

Ref. Na jesieni liść się mieni,

park ucieka od zieleni.

W listopadzie mgła jest w sadzie,

w suche liście jeż się kładzie.

2. Już wiewiórka w swojej dziupli

chowa nos,

gawron skacze po kałużach

– ćwiczy głos.

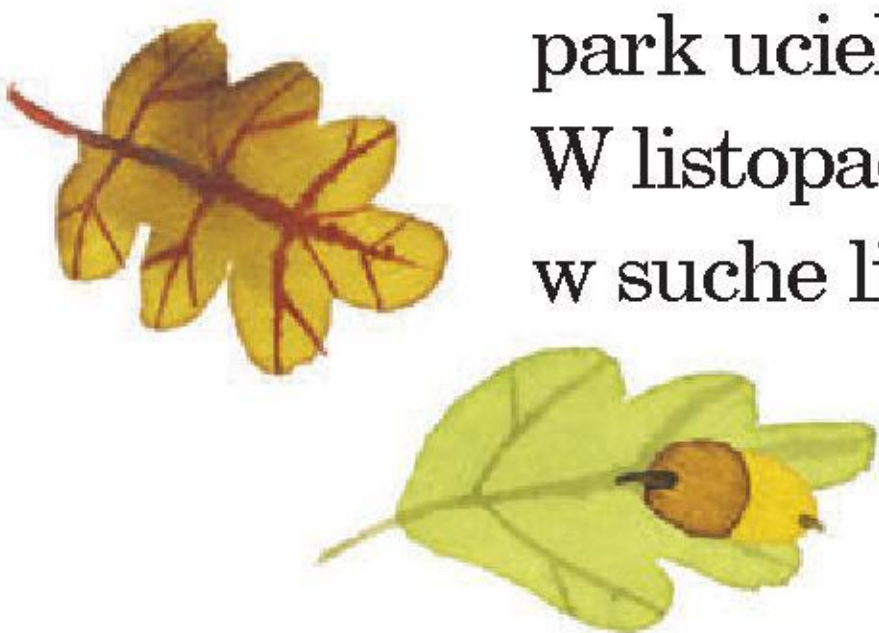
A deszcz dzwoni o parapet

plim, plam, plum,

i uderza w parasole

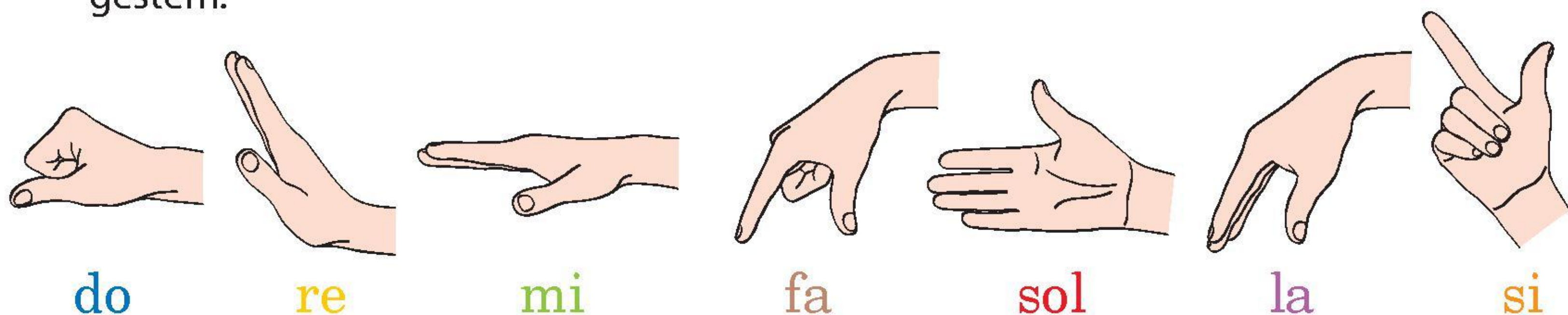
pum, pum, pum.

Ref. Na jesieni liść się mieni...

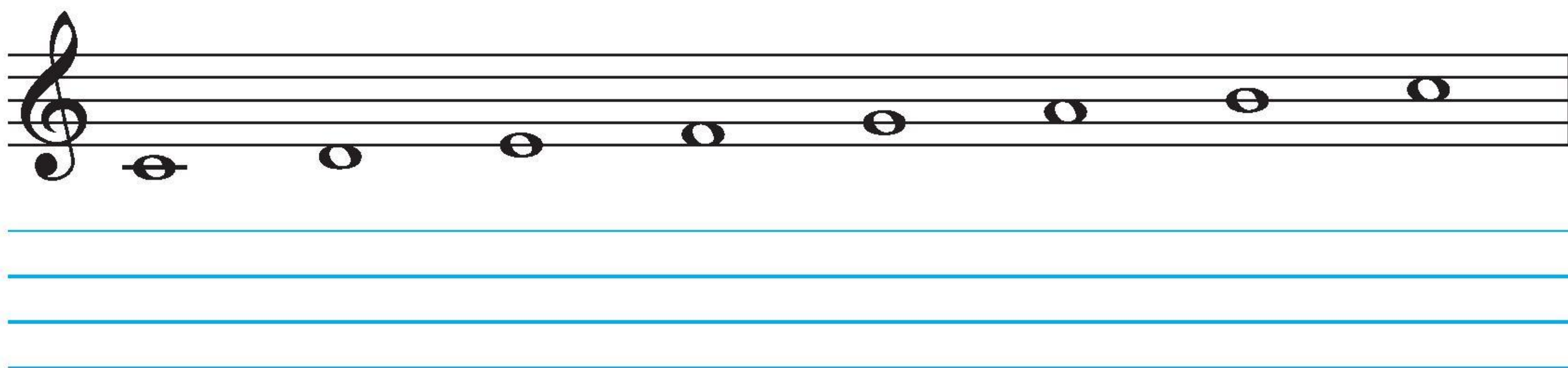

 1. Zaśpiewajcie piosenkę, pstrykając rytmicznie palcami podczas zwrotek i kołysząc się podczas refrenu.

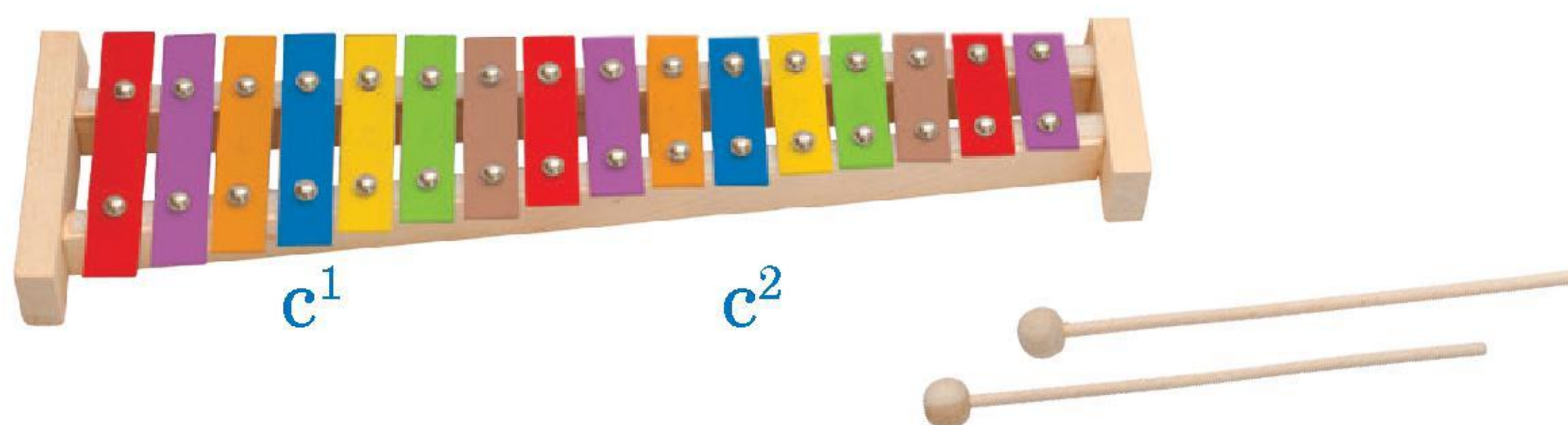
2. Odczytajcie solmizacją dwie linijki melodii refrenu piosenki. Następnie zaśpiewajcie tę melodię solmizacją w wolnym tempie. Pokazujcie każdy dźwięk odpowiednim gestem.

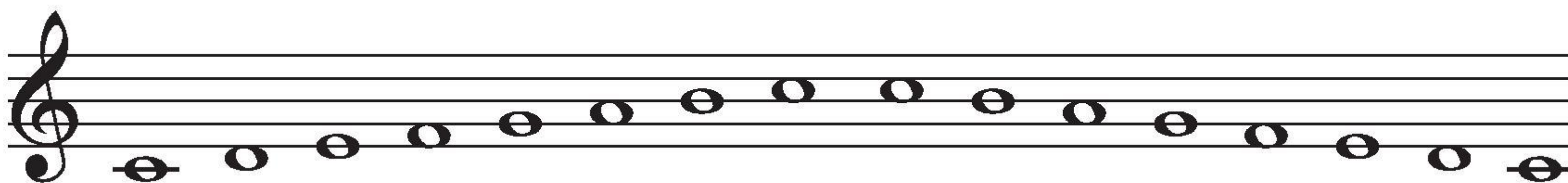
3. Podpiszcie nuty nazwami solmizacyjnymi. Zaśpiewajcie je, a potem zagrajcie na dzwonkach.

Układ kolejnych ośmiu dźwięków to gama. Gama C rozpoczyna się od dźwięku c.

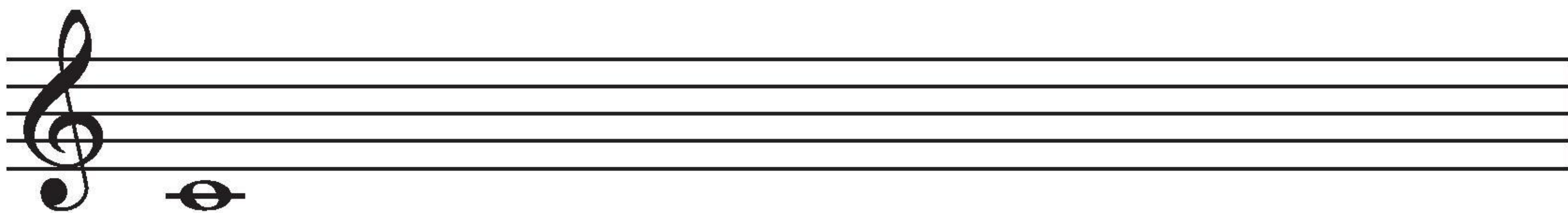

4. Zagrajcie, a potem zaśpiewajcie dźwięki gamy w górę i w dół.

do re mi fa sol la si do do si la sol fa mi re do
c¹ d¹ e¹ f¹ g¹ a¹ h¹ c² c² h¹ a¹ g¹ f¹ e¹ d¹ c¹

5. Zapiszcie na pięciolinii nuty refrenu piosenki „W listopadzie”, od najniższej do najwyższej. Następnie zielonym kolorem zakreślcie te nuty, które są w gamie C.

6. Uzupełnijcie gamę C brakującymi nutami.

7. Zaśpiewajcie rymowankę dźwiękami gamy w górę i w dół.

Wchodzą nutki po drabinie – wnet muzyka w dół popłynie.

8. Zagrajcie na dzwonkach akompaniament do słów „Śpiewanki do-re-mi-fanki” razem z nagraniem.

Do, jak dom, a w domu drab.

Re, rechocze chórek żab.

Mi, jak miś, co lubi miód.

Fa, bo fajnie śpiewać z nut.

Sol, solówkę mruczy kot.

La, ladaco – ktoś od psot.

Si, po włosku znaczy „tak”.

Do, jak dog, ogromny psiak.

9. Pobawcie się w żywą grę. Z pięciu skakanek lub linek ułóżcie na podłodze pięciolinię, a z ośmiu wybranych osób – gamę. Osoby – dźwięki ustawiają się kolejno na pięciolinii, kiedy usłyszą zaśpiewaną nazwę swojego dźwięku.

maszeruję

podskakuję

biegam

w górę!

w górę!

w dół!

Słuchajcie rytmu, który zagra na dzwonekach nauczyciel, i zgodnie z nim maszerujcie, podskakujcie lub biegajcie. Jeżeli usłyszycie gamę graną w górę – stańcie na palcach i stopniowo podnoście ręce. Gdy usłyszycie gamę w dół – powoli róbcie przysiad.

Mikołaj

muzyka i słowa:
Agnieszka Jędrzejewska-Stachura

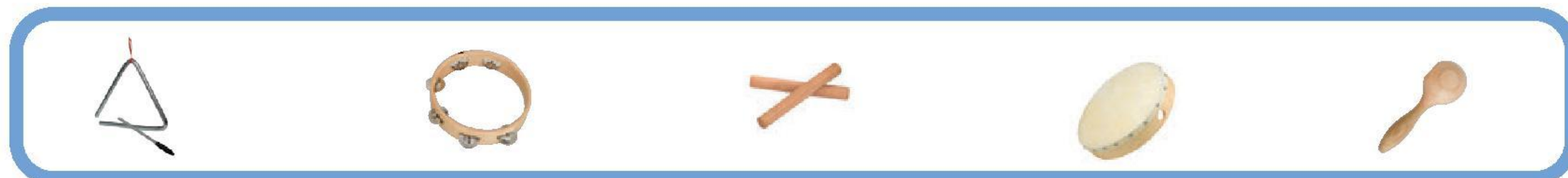
Wszy - stkie dzie-ci Mi-ko - ła - ja ko - cha - ją, wszy - stkie
dzie - ci na nie - go cze - ka - ją, moc pre -
zen- tów każ - de - mu przy - nie - sie, każ - de
dzie-cko z pre-zen- tów się cie - szy. A Mi -
ko - łaj, choć si - wą ma bro - dę, to wśród
dzie - ci wciąż czu - je się mło - do, wszy-stkie
gła-szcze po twa-rzach, pre-zen - ta - mi o - bda-rza i o
każ - dym pa - mię - ta w te świę - ta.

Wszystkie dzieci Mikołaja kochają,
wszystkie dzieci na niego czekają,
moc prezentów każdemu przyniesie,
każde dziecko z prezentów się cieszy.

A Mikołaj, choć siwą ma brodę,
to wśród dzieci wciąż czuje się młodo,
wszystkie głaszcze po twarzach,
prezentami obdarza
i o każdym pamięta w te święta.

 1. Pokolorujcie portret Mikołaja, śpiewając o nim piosenkę.

2. Na skarpetach z prezentami od Mikołaja znajdują się różne rytmy. Wybierzcie jeden i zagrajcie go na dowolnym instrumencie perkusyjnym.

 3. Wykonajcie piosenkę „Mikołaj” w dwóch grupach:
I – będzie śpiewała, a II – będzie grała rytm. Potem
zamieńcie się rolami.

 4. Posłuchajcie i powiedzcie, jakie odgłosy słyszać w utworze.

 Dobierzcie się trójkami i stwórzcie mikołajowe zaprzęgi:
z przodu dwie osoby będą reniferami, z tyłu jedna Mikołajem.
Poruszajcie się po sali do słuchanej muzyki. Na sygnał
nauczyciela zatrzymajcie się i naśladowcie dźwięk trzaskania
z bata: klaszczcie z jednoczesnym przesuwaniem jednej dłoni
w górę, drugiej w dół.

Domowa piosenka

muzyka: Krzysztof Marzec
słowa: Ewa Chotomska

1. Kie - dy wra - cam ze szko-ły i o - two - rzyć chcę drzwi, już od
pro - gu do - bie - ga za - wsze wie - rny głos psi, na dy -
wa - nie w po - ko - ju do nóg ła - si się kot, a w pu -
deł - ku pod sto - łem cho - mik cho - wa się w kąt.
Ka - żdy ma ja - kie - goś bzi - ka, ka - żdy ja - kieś
ho - bby ma, a ja w do - mu mam cho - mi - ka,
ko - ta, ry - bki o - raz psa!

1. Kiedy wracam ze szkoły i otworzyć chcę drzwi,
już od progu dobiega zawsze wierny głos psi,
na dywanie w pokoju do nóg łasi się kot,
a w pudełku pod stołem chomik chowa się w kąt.

Ref. Każdy ma jakiegoś bzika,
każdy jakieś hobby ma,
a ja w domu mam chomika
kota, rybki oraz psa!

bis

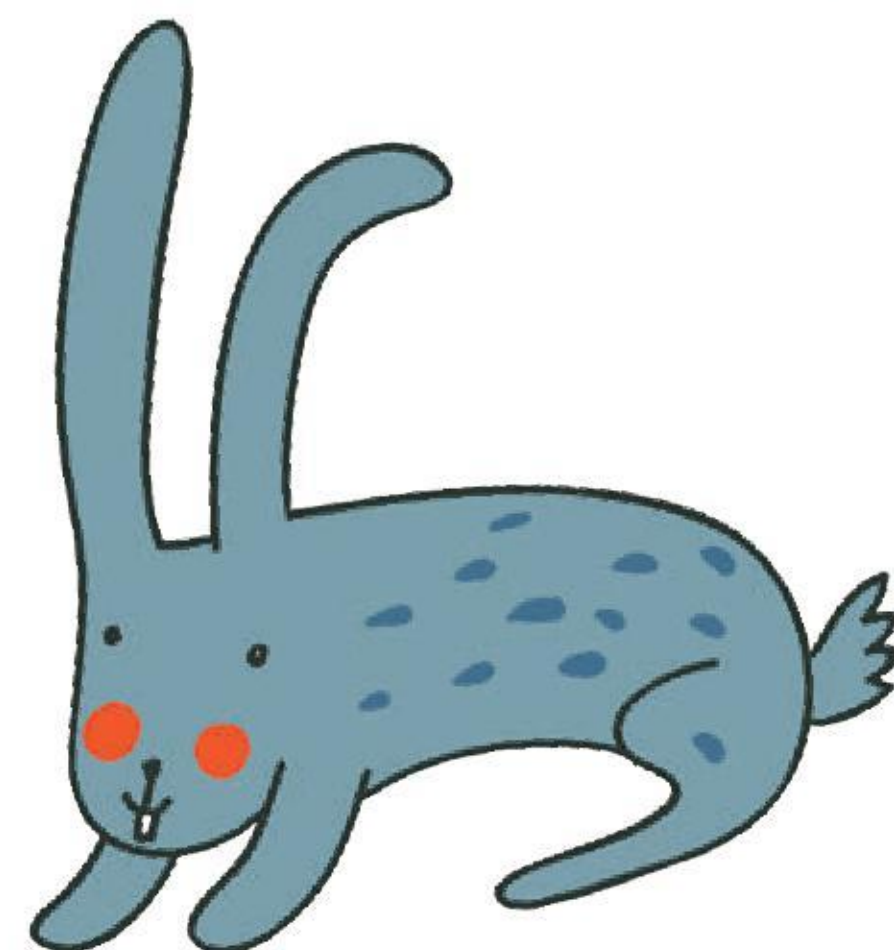
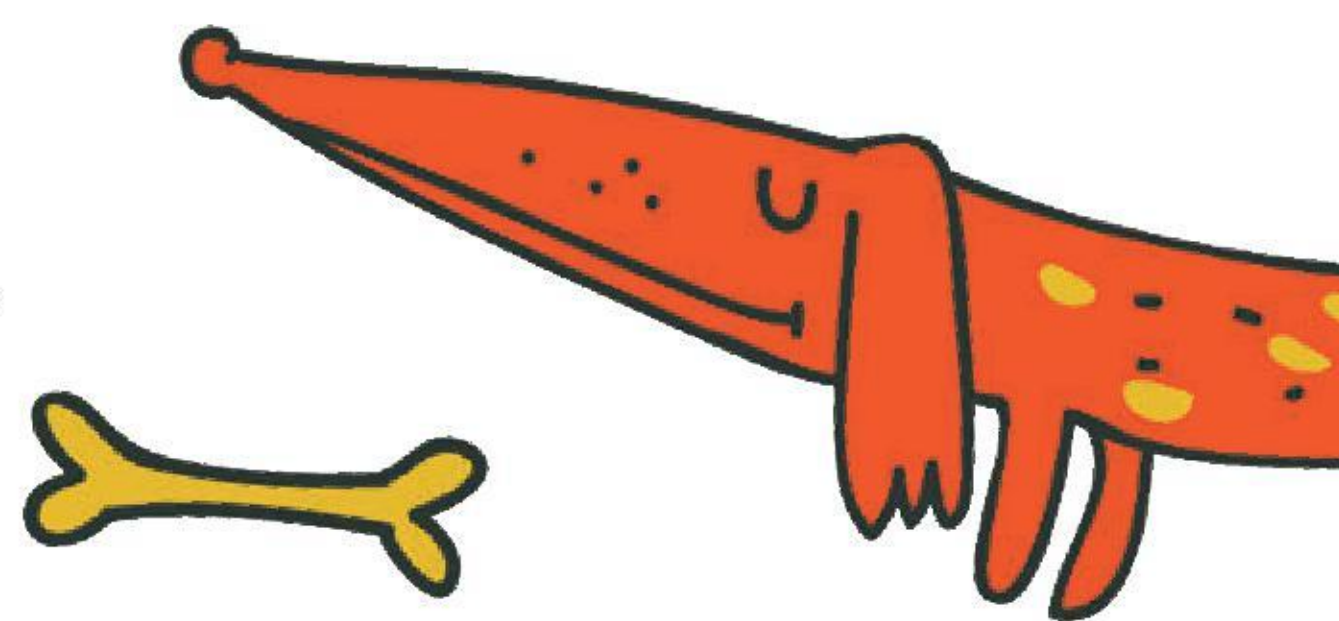
2. Kiedy smutno mi czasem, przyjdzie do mnie pan pies,
poda łapę, zapyta „nie martw się, co ci jest?”.
Kot zamruczy pod nosem, chomik także da znać
i od razu weselej, już zaczynam się śmiać.

Ref. Każdy ma jakiegoś bzika...

- 1. Zaśpiewajcie piosenkę. Odgadnijcie nazwę układu,
który tworzą dźwięki początkowej melodii refrenu piosenki.

- 2. Posłuchajcie dwóch utworów. Podajcie nazwy zwierząt,
których sposób poruszania się ilustruje muzyka.

3. Zagrajcie na dzwonkach znaną melodię „Siedzi sobie zając pod miedzą”. Podzielcie się na dwie grupy: I – gra melodię na dzwonkach, II – wykonuje gestodźwięki według zapisu nad nutami.

Posłuchajcie muzyki. Podczas słuchania naśladowcie sposób poruszania się słonia i kangura.

Choineczko, choineczko

muzyka: Adam Skorupka
słowa: Mirosław Wierzbowski

Cho - i - ne - czko, cho - i - ne - czko! Sto - isz du - mna
po - śród nas, swo - im świa - tłem roz - pro - mie - niasz
ten świą - te - czny czas. *Fine* 1. Ba - je - cznie wy - stro - jo - na za -
chwy - casz ba - rwa - mi i je - steś jak kró - le - wna w cho -
i - nkę za - klę - ta. My, sto - jąc do - o - ko - ła, w ko -
lę - dę za - słu - cha - ni, czu - je - my, że nad - cho - dzą
1. naj - pię - knie - jsze świę - ta. *D.C. al Fine*
2. nie - spo - dzian - ka bę - dzie.

Ref. Choineczko, choineczko!
Stoisz dumna pośród nas,
swoim światłem rozpromieniasz
ten świąteczny czas.

1. Bajecznie wystrojona zachwycasz barwami
i jesteś jak królewna w choinkę zaklęta.
My, stojąc dookoła, w kolędę zaśłuchani,
czujemy, że nadchodzą najpiękniejsze święta.

Ref. Choineczko, choineczko!...

2. Po niebie obsypanym złotymi gwiazdami
gna zaprzęg reniferów w szalonym rozpędzie
i wiezie Mikołaja z pięknymi prezentami,
wśród których dla każdego niespodzianka będzie.

Ref. Choineczko, choineczko!...

1. Stańcie w kręgu. Podczas śpiewania refrenu poruszajcie się spokojnym krokiem w prawo.
2. Posłuchajcie wiersza „Kolęda domowa” i powiedzcie, jaką funkcję pełni towarzysząca mu muzyka. Podajcie tytuł utworu.
3. Zaśpiewajcie znaną polską kolędę „Lulajże, Jezuniu”.

1. Lulajże, Jezuniu, moja perełko,
lulaj, ulubione me pieścidełko.
Lulajże, Jezuniu, lulajże, lulaj,
a Ty Go, Matulu, w płaczu utulaj. } **bis**

2. Zamknijże znużone płaczem powieczki,
utulże zemdlone łkaniem usteczki.
Lulajże, Jezuniu, lulajże, lulaj,
a Ty Go, Matulu, w płaczu utulaj. } **bis**

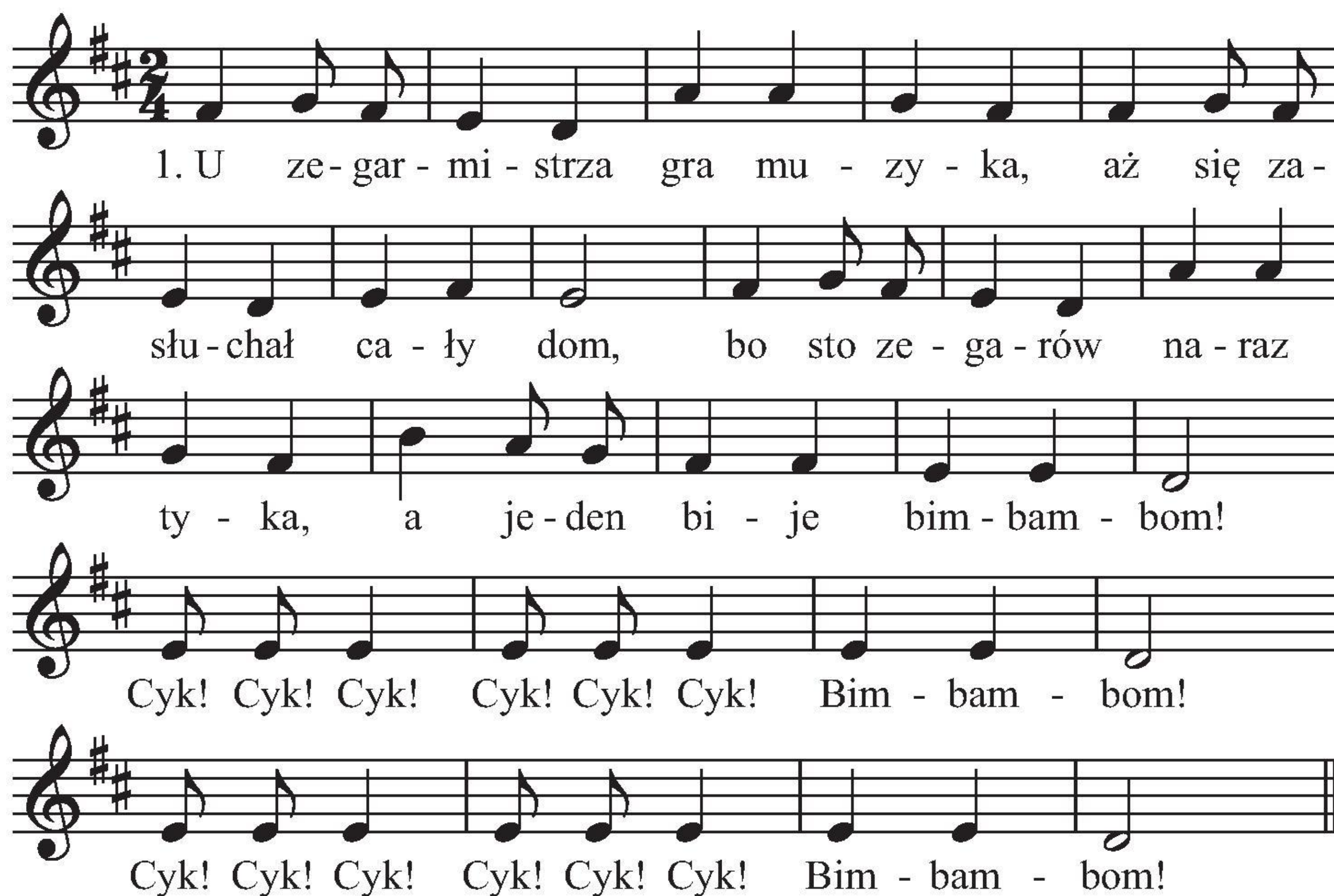
4. Zagrajcie na dzwonkach kolędę „Lulajże, Jezuniu”. Podzielcie się na trzy grupy: śpiewającą, grającą na dzwonkach i grającą na trójkątach, i wykonajcie wspólnie kolędę.

The musical notation is presented on a four-staff system. Each staff begins with a treble clef and a 3/4 time signature. The notes are accompanied by colored blocks: green, orange, yellow, purple, and blue. Above the staves, there are triangle icons indicating where to play triangles. The notation is designed to be played by three groups: singing, playing bells, and playing triangles.

Zegary

muzyka: Edward Pałłasz
słowa: Maria Terlikowska

1. U ze-gar - mi - strza gra mu - zy - ka, aż się za -
słu - chał ca - ły dom, bo sto ze - ga - rów na - raz
ty - ka, a je - den bi - je bim - bam - bom!
Cyk! Cyk! Cyk! Cyk! Cyk! Cyk! Bim - bam - bom!
Cyk! Cyk! Cyk! Cyk! Cyk! Cyk! Bim - bam - bom!

1. U zegarmistrza gra muzyka,
aż się zasłuchał cały dom,
bo sto zegarów naraz tyka,
a jeden bije bim-bam-bom!

Ref. Cyk! Cyk! Cyk!
Cyk! Cyk! Cyk! } **bis**
Bim-bam-bom!

2. Zegar z kurantem przerwał drzemkę,
aż stare części drgnęły w nim,
i oto zegar gra piosenkę,
starą melodię: rym, cym, cym.

Ref. Cyk! Cyk! Cyk!
Cyk! Cyk! Cyk! } **bis**
Rym, cym, cym.

3. U zegarmistrza dzwoni budzik
„Niech szybko wstaje ten, kto śpi!”
Zaraz kukułka się obudzi,
co nie kukała cztery dni.

Ref. Cyk! Cyk! Cyk!
Cyk! Cyk! Cyk! } **bis**
Cztery dni!

- 1. Zaśpiewajcie piosenkę. W refrenie na słowa „Cyk! Cyk! Cyk! Cyk! Cyk! Cyk!” „klaszczy” palcami wskazującymi, na słowa „Bim-bam-bom!” – trzy razy tupnijcie.

- 2.** Wykonajcie refren piosenki „Zegary” w inny sposób. Podzielcie się na trzy grupy. I – będzie grała na grzechotkach, II – na trójkątach, III – na talerzach. Słowa refrenu zastąpcie granymi przez siebie dźwiękami instrumentów perkusyjnych.

I grupa

Cyk! Cyk! Cyk! Cyk! Cyk! Cyk!
Cyk! Cyk! Cyk! Cyk! Cyk! Cyk!
Cyk! Cyk! Cyk! Cyk! Cyk! Cyk!

II grupa

Bim – bam,
Rym, cym,
Czte – ry

III grupa

bom!
cym.
dni!

- **3.** Posłuchajcie odgłosów zegarów. Jakie to zegary?

- 4.** Dopasujcie do zegarów odpowiednie odgłosy i je zapiszcie.

tik-tak, tik-tak bom bim-bam
cyk, cyk, cyk, cyk, cyk, cyk, cyk, cyk

o

o

o

o

o

o

o

o

o

o

o

o

o

o

o

- 5.** Odczytajcie sylabami rytmicznymi nuty zapisane przy zegarach.

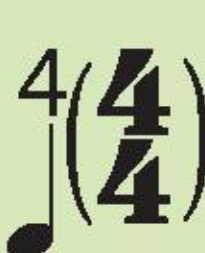
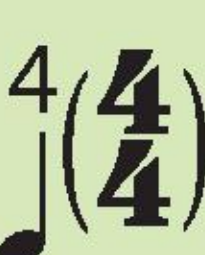
W muzyce długi dźwięk zapisujemy za pomocą całej nuty. Cała nuta trwa tyle samo czasu co cztery ćwierćnuty i wypełnia takt na 4.

o
ta-a-a-a

6. Podzielcie się na cztery grupy. Wykonajcie utwór „Muzyka zegarów”. Najpierw odczytajcie go sylabami rytmicznymi, a potem odgłosami zegarów.

Muzyka zegarów

Monika Gromek

 tik - tak tik - tak	 tik - tak tik - tak	 tik - tak tik - tak
 	 	 cyk,cyk,cyk,cyk,cyk,cyk,cyk,cyk,
 	 	
 	 	

 tik - tak tik - tak	 tik - tak tik - tak
 cyk, cyk, cyk, cyk, cyk, cyk, cyk, cyk,	 cyk, cyk, cyk, cyk, cyk, cyk, cyk, cyk,
 	 bim - bam
 	

tik - tak tik - tak

cyk, cyk, cyk, cyk, cyk, cyk, cyk, cyk,

bim - bam

~ ~ ~ ~

tik - tak tik - tak

cyk, cyk, cyk, cyk, cyk, cyk, cyk, cyk,

bim - bam

bom

tik - tak tik - tak

cyk, cyk, cyk, cyk, cyk, cyk, cyk, cyk

bim - bam

bom

tik - tak tik - tak

~ ~ ~ ~

~ ~ ~ ~

bom

tik - tak tik - tak

~ ~ ~ ~

~ ~ ~ ~

bom

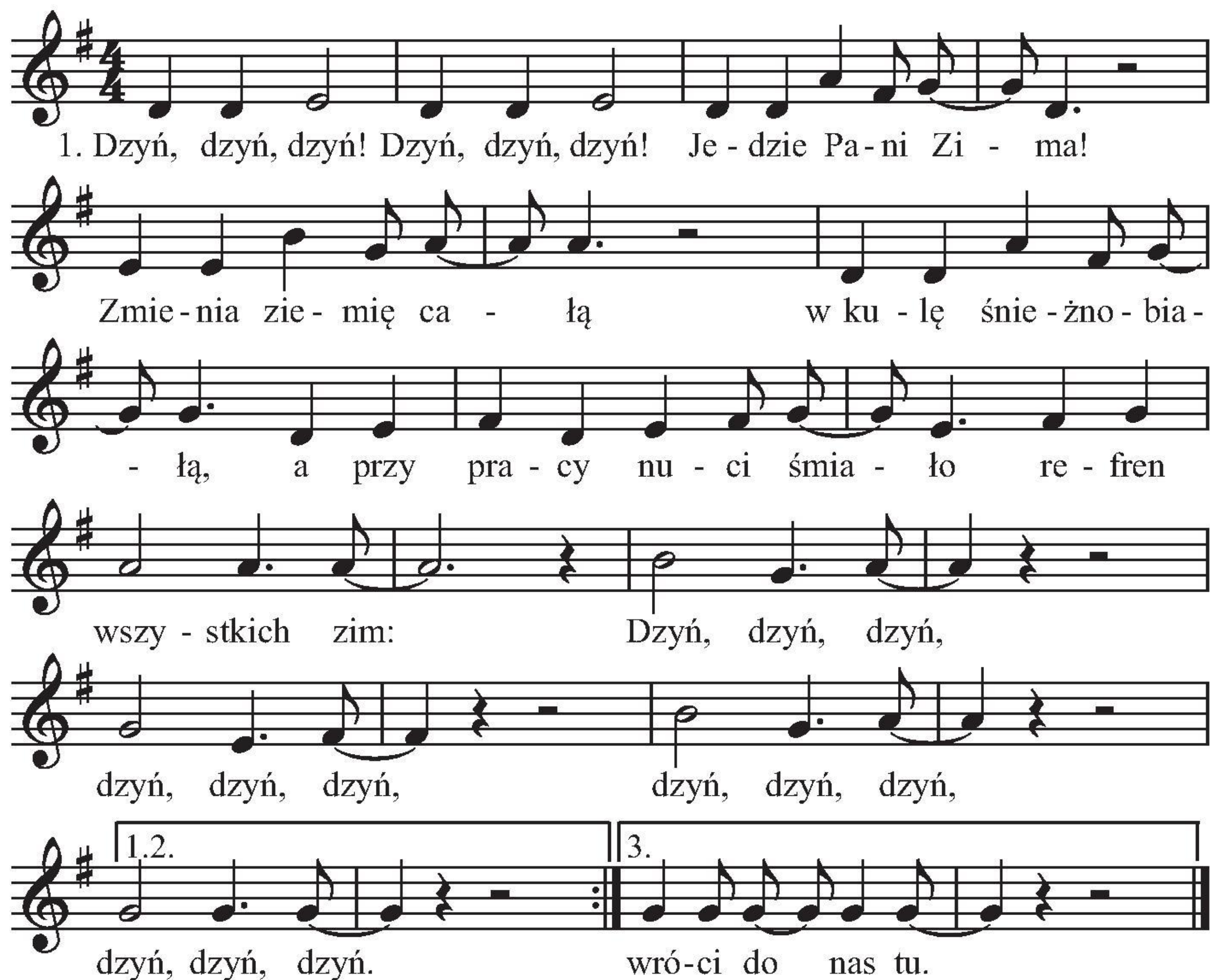

Posłuchajcie muzyki wytworzonej elektronicznie. Podzielcie się na grupy i naśladujcie zegary odpowiednimi gestami i odgłosami:
I grupa – budziki – biega na palcach i mówi: cyk, cyk, cyk,
II grupa – zegary ściennie – maszeruje i mówi: tik-tak, tik-tak,
III grupa – zegary stojące – kiwa się na boki i mówi: bim-bam,
IV grupa – zegary wieżowe – stoi, klaszcze i zatacza rękami koło, mówi: bom.

Jedzie Pani Zima!

muzyka: Adam Skorupka
słowa: Arleta Niciewicz-Tarach

1. Dzyń, dzyń, dzyń! Dzyń, dzyń, dzyń! Je - dzie Pa - ni Zi - ma!
Zmie - nia zie - mię ca - łą w ku - lę śnie - żno - bia -
- łą, a przy pra - cy nu - ci śmia - ło re - fren
wszy - stkich zim: Dzyń, dzyń, dzyń,
dzyń, dzyń, dzyń, dzyń, dzyń, dzyń,
dzyń, dzyń, dzyń. 1.2. wró - ci do nas tu. 3.

1. Dzyń, dzyń, dzyń! Dzyń, dzyń, dzyń!

Jedzie Pani Zima!

Zmienia ziemię całą
w kulę śnieżnobiałą,
a przy pracy nuci śmiało
refren wszystkich zim:

Ref. Dzyń, dzyń, dzyń!...

2. Ach, ach, ach! Ach, ach, ach!

Jaki piękny widok!

Tańczą płatki śniegu
solo i w szeregu,
dachom rosną białe czapy,
wielkie, że aż strach!

Ref. Ach, ach, ach!...

3. Hu, hu, hu! Hu, hu, hu!

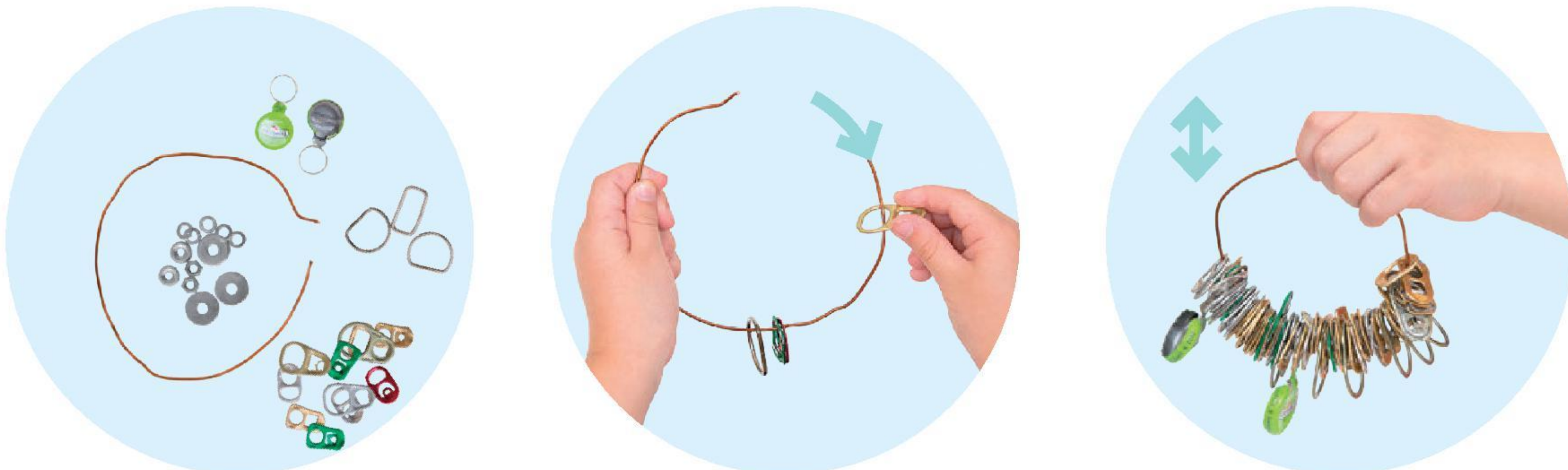
Mrozem chucha luty!
Chociaż miną chłody
i stopnieją lody,
zima znowu do nas wróci
piękna jak ze snu!

Ref. Wróci tu!...

1. Zaśpiewajcie piosenkę, ilustrując ruchem jej treść.

- 2.** Wykonajcie brzękadełka. Nawleczcicie na drucik blaszki od puszek po napojach, kapsle lub podkładki pod śrubki albo gwoździe. Aby naśladować dzwonki sań, potrząsajcie nimi rytmicznie.

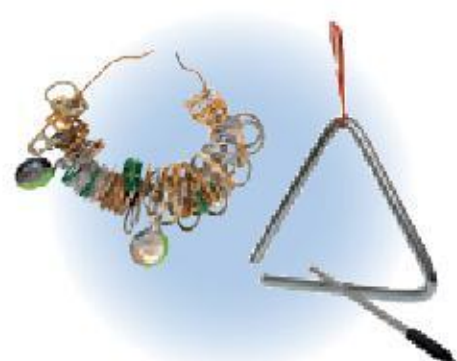

- **3.** Podzielcie się na dwie grupy: I – będzie śpiewać piosenkę, a II – akompaniować na brzękadełkach w rytmie ćwierćnut. Potem zamieńcie się rolami.
- **4.** Teraz grupa akompaniująca zagra na grzechotkach, drowienkach, brzękadełkach i trójkątach zgodnie z zapisanym rytmem.

zwrotki

$\frac{4}{4}$

refren

$\frac{4}{4}$

- **5.** Posłuchajcie utworu „Sanna” Leopolda Mozarta. Dobierzcie się w pary, stwórzcie „zaprzęgi” i biegajcie w kuligu w rytmie muzyki.

Wykonajcie utwór „Kulig”. Podzielcie się na cztery grupy. I – będzie naśladować bieg konia, wymawiając: pa-ta-taj, II – będzie kłaskać językiem, III – parskać jak koń, a IV – wołać: prrr. Nauczyciel – woźnica będzie wskazywał, która grupa ma wykonać swoje odgłosy.

Kiedy babcia była mała

muzyka i słowa:
Krystyna Bożek-Gowik

1. Kie - dy ba - bcia by - ła ma - ła,
to su - kie-nkę i far- tu- szek kró - tki mia - ła.
Ma - łe nó - żki, chu - de rą - czki
i lu - bi - ła jeść cu - kie-rki o - raz pą - czki. I
co, i co, że ba-bcia nam u - ro - sła, że
lat ma tro-chę wię-cej niż ja i brat, i sio-stra. I
co, i co, to wa-żne, że mam ba-bcię, że
bar-dzo ko-cham ją i śpie-wać lu - bię z nią.

1. Kiedy babcia była mała,
to sukienkę i fartuszek krótki miała.
Małe nóżki, chude rączki
i lubiła jeść cukierki oraz pączki.

Ref. I co, i co, że babcia nam urosła,
że lat ma trochę więcej
niż ja i brat, i siostra.
I co, i co, to ważne, że mam babcię,
że bardzo kocham ją
i śpiewać lubię z nią.

2. A gdy dziadek był malutki,
to nie nosił adidasów, tylko butki.
Nie miał wąsów ani brody,
no i nie chciał jeść marchewki, tylko lody.

Ref. I co, i co, że dziadek urósł trochę,
że lat ma trochę więcej
niż dwa plus trzy plus osiem.
I co, i co, to ważne, że mam dziadka,
że bardzo kocham go
i lat mu życzę sto.

3. Dawno temu babcia z dziadkiem
w piaskownicy się kłócili o łopatkę.
Dziś na spacer idą sobie,
a gdy wrócą, ja im kawę dobrą zrobię.

Ref. I co, i co, że trochę nam urosło,
że nie są dzieciakami,
że ważni z nich dorośli.
I co, i co, to ważne, że są z nami,
niech żyją długi czas
i zawsze lubią nas. } **bis**

1. Zaśpiewajcie piosenkę, ilustrując gestami tekst poszczególnych zwrotek.

2. Narysujcie na kartce z bloku portrety babci i dziadka, gdy byli mali.
Zapisać ich imiona i powiedzieć je rytmicznie.

3. Posłuchajcie polki. Powiedzcie, jaki nastrój ma muzyka.

4. Zatańczcie figury polki, które widzicie na ilustracji.

- 5.** Stańcie w kole. Niech każde z was wykona wymyślony rytm i pokaże go wybranym przez siebie gestodźwiękiem. Osoba stojąca z prawej strony spróbuje go powtórzyć innym gestodźwiękiem. W ten sposób będziecie sobie przekazywać rytm jak w zabawie w głuchy telefon.

To jest rytm polki – wesołego, skocznego tańca na 2. Polka, chociaż jej nazwa kojarzy się z Polską, nie jest polskim tańcem, lecz czeskim.

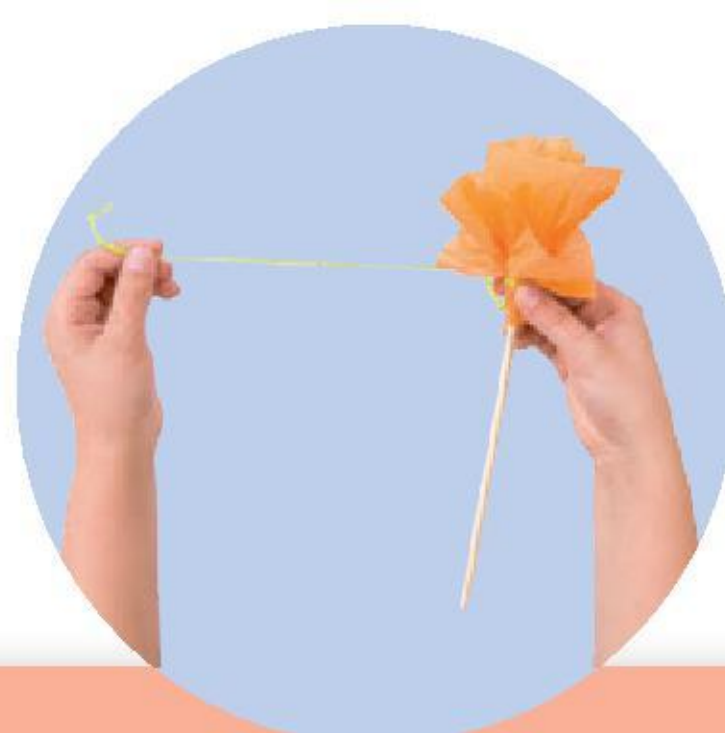

- 6.** Zatańczcie polkę według wskazówek nauczyciela.

- 7.** Zagrajcie na dzwonkach „Polkę dla babci i dziadka”.

Posłuchajcie muzyki. Wykonajcie dla babci i dziadka kwiatek według instrukcji.

Przygody bałwanków

muzyka: Krzysztof Marzec
słowa: Andrzej Marek Grabowski

1. Spa - dły z nie-ba bia - łą gwia-zdki, ca - łą gó - ry
śnie - gu, u - le - pi - my sto bał - wan - ków,
śnie - go-wych ko - le - gów. A bał - wan - ki,
jak wia-do - mo, stwo - rki to we - so - łą,
za-raz w pa-ry się u-sta-wią i o-dwie-dzą szko-łą.
Jak to do-brze być bał-wan-kiem, hej - że - ho i hop-sa - ho,
co dzień ro-bić nie-spo-dzia-nkę, hej - że - ho i hop-sa - ho.
Iść do szko-ły wcze-snym ra-nkiem i za-śpie-wać hop-sa-sa-nkę,
hej - że - ho i hop-sa - ho, hej - że - ho i hop-sa - ho!

1. Spadły z nieba białe gwiazdki, całe góry śniegu,
ulepimy sto bałwanków – śniegowych kolegów.
A bałwanki, jak wiadomo, stworki to wesołe,
zaraz w pary się ustawią i odwiedzają szkołę.

Ref. Jak to dobrze być bałwankiem,
hejże-ho i hopsa-ho.
Co dzień robić niespodziankę,
hejże-ho i hopsa-ho.
Iść do szkoły wczesnym rankiem
i zaśpiewać hopsasankę,
hejże-ho i hopsa-ho,
hejże-ho i hopsa-ho!

2. Już bałwanki siedzą w klasie, pełne wszystkie ławki,
pani tak się przestraszyła, że dostała czkawki.
A bałwanki bardzo grzecznie, marchewka w marchewkę,
piszą, liczą i śpiewają hopsasankośpiewkę.

Ref. Jak to dobrze być bałwankiem...

3. Lecz, niestety, piecyk grzeje, robią się kałuże,
upał taki, że bałwanki nie wysiedzą dłużej.
Trzeba będzie bardzo szybko wynieść je przed szkołę,
tam się znowu będą bawić białe i wesołe.

Ref. Jak to dobrze być bałwankiem...

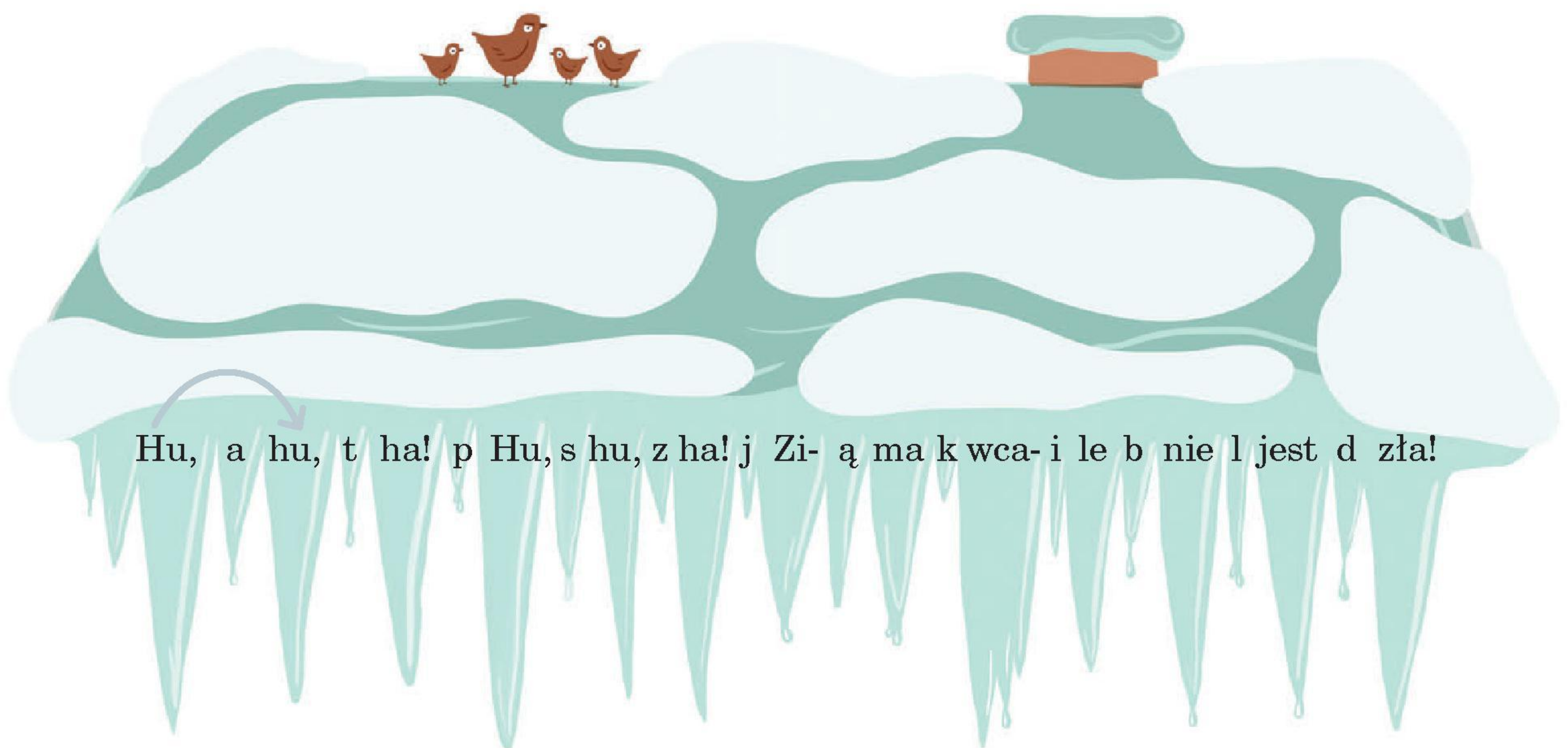

1. Śpiewajcie zwrotki piosenki, spacerując po klasie. Ugniatajcie w dłoniach kulki z waty, jakbyście robili śnieżki. Gotowe kulki trzymajcie w prawej ręce. Podczas śpiewania refrenów ustawcie się trójkami, ułóżcie z kulek bałwanki i zatańczcie z nimi wesoło.
2. Posłuchajcie piosenki „Kulig Pani Zimy” i powiedzcie, jak zmienia się melodia.

- **3.** Wyklaszczcie i powiedzcie rytmicznie: „Hu, hu, ha! Hu, hu, ha! Nasza zima zła!”. Ułóżcie ten rytm z klocków z wyklejanki.

4. Wyrecytujcie rytm z ćwiczenia 3. z różną głośnością, zgodnie ze wskazaniami nauczyciela lub jednego z was.
5. Przeskakując co drugi sopelek, ułóżcie z sylab powiedzenie. Wymyślcie do niego rytm i rytmicznie go wyrecytujcie.

Słuchajcie utworu, spacerując po sali zgodnie z charakterem muzyki. Kiedy muzyka będzie głośna, przytupujcie w miejscu, jakbyście chcieli się rozgrzać. Kiedy będzie cicha – nasłuchujcie zimowych dźwięków.

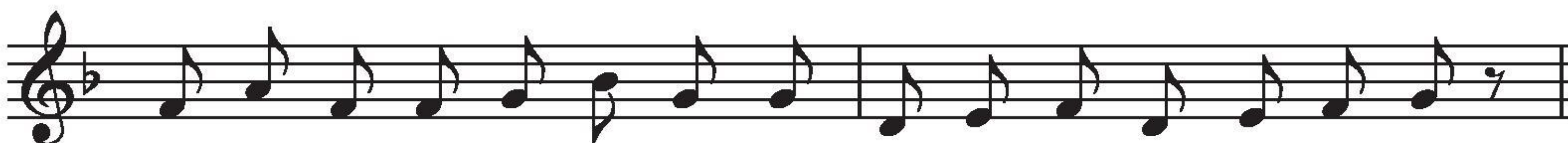

Mój wolny czas

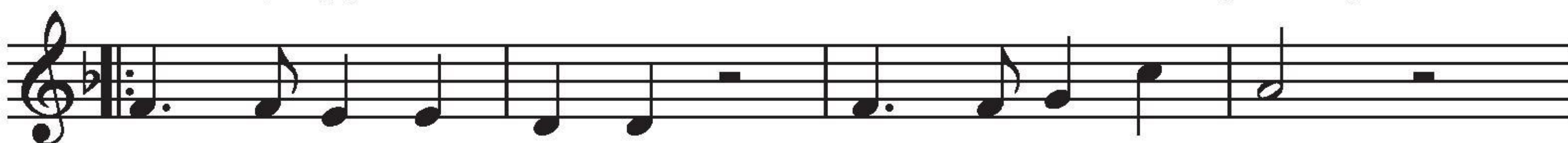
muzyka: Jan Kasprzyk
słowa: Arleta Niciewicz-Tarach

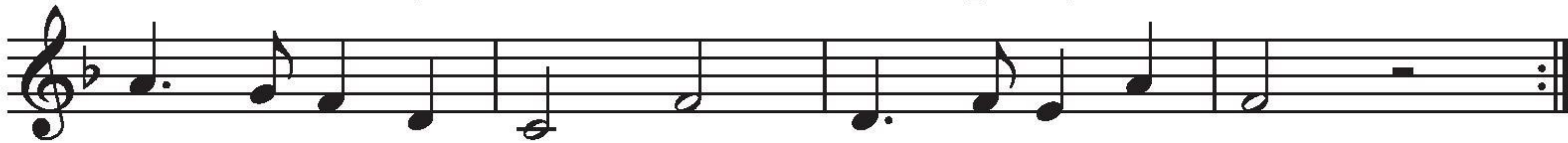
1. Po skoń - czo - nych lek - cjach w szko - le mam dla sie - bie re - szkę dnia.

Wte - dy spę - dzam wol - ne chwi - le tak bez - tro - sko, jak się da!

W mo - im wol - nym cza - sie sto po - my - słów mam!

Tań - czę, śpie - wam, czy - tam, ma - lu - ję i gram.

1. Po skończonych lekcjach w szkole mam dla siebie resztę dnia. Wtedy spędzam wolne chwile tak bez trosko, jak się da!

Ref. W moim wolnym czasie
sto pomysłów mam!
Tańczę, śpiewam, czytam, } **bis**
maluję i gram.

2. Kiedy przyjdzie mi ochota, zwiedzam sobie książek świat, a gdy sprzyja mi pogoda, na spacerze gonię wiatr!

Ref. W moim wolnym czasie...

3. Mogę z bratem iść do kina albo odkryć nową grę. Mogę nawet się ponudzić... Mogę robić to, co chcę!

Ref. W moim wolnym czasie...

- 1.** Zaśpiewajcie zwrotki piosenki, maszerując w miejscu.
Podczas wykonywania refrenu lekko kołyszcie się na boki.

W zapisie nutowym piosenki występują pauzy, które oznaczają ciszę w muzyce. W pierwszej klasie poznaliście pauzę ćwierćnutową $\frac{1}{4}$. Trwa ona tyle samo czasu co ćwierćnuta. Pauza ósemkowa $\frac{1}{8}$ trwa tyle samo czasu co ósemka.

Pauzę ósemkową
czyta się sylabą rytmiczną **es**.

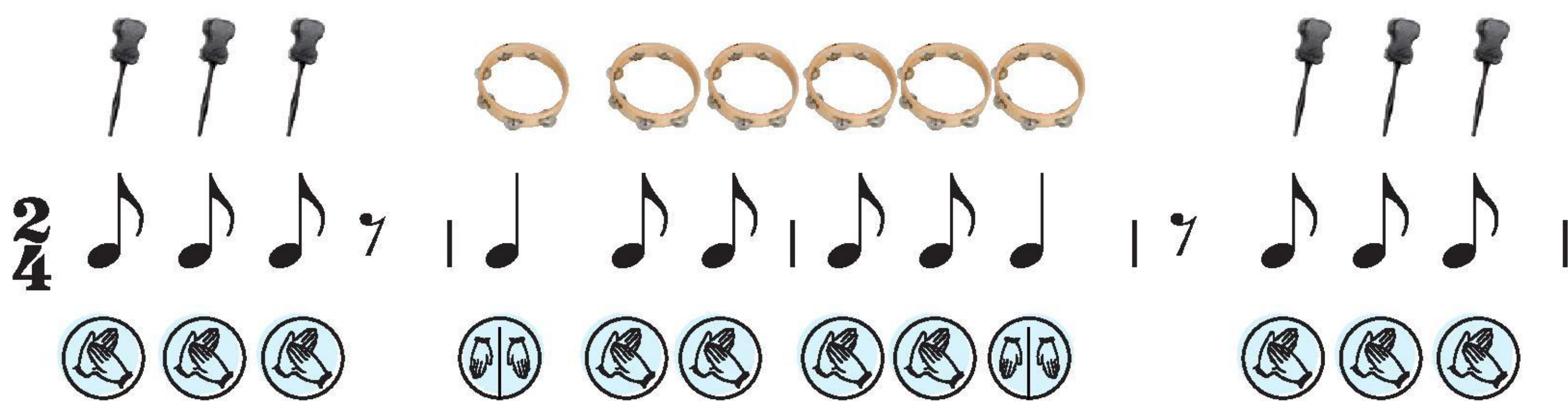

pauza
ósemkowa

- 2.** Przyjrzyjcie się matematycznemu działaniu z wykorzystaniem nut. W ten sam sposób zapiszcie działanie z wykorzystaniem pauz.

- 3.** Odczytajcie sylabami rytmicznymi zapisany rytm. Wykonajcie go na instrumentach perkusyjnych lub gestodźwiękami.

- 4.** Posłuchajcie muzyki.
Na kartce z bloku narysujcie,
jak sobie ją wyobrażacie,
z czym się wam kojarzy.

 miejsce zamocowania strzałki z wyklejanki

Muzyczna karuzela

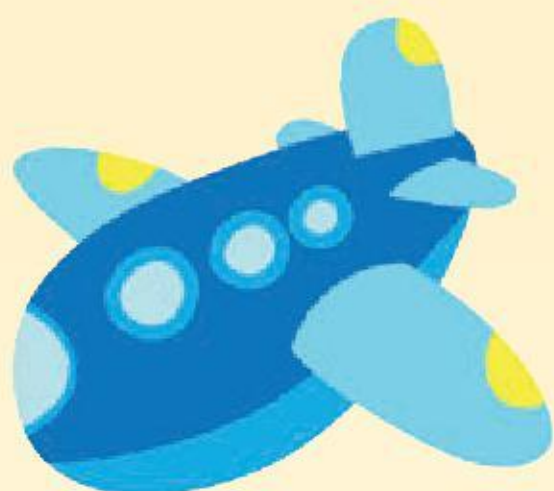
1. Powiedzcie rytmicznie: Zima, zima, biało dookoła.
2. Pokażcie odpowiednimi gestami dłoni dźwięki: **sol**, **mi**, **do**.
3. Z czego wydobywają się dźwięki na gitarze?
4. Zagrajcie gamę C na dzwonkach.
5. Zaśpiewajcie zwrotkę i refren swojej ulubionej piosenki.
6. Która nuta jest dłuższa – półnuta czy ósemka?
7. Czym się różni fortepian od pianina?
8. Zatańczcie krok krakowiaka.
9. Ile osób śpiewa solo, a ile w chórze?
10. Odczytajcie sylabami rytmicznymi: ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ | ♪ ♪ ♪ ||
11. Zaśpiewajcie pierwszą zwrotkę i refren „Mazurka Dąbrowskiego”. Pamiętajcie o właściwej postawie.
12. Wymieńcie nazwy instrumentów należących do rodziny fletów.
13. Powiedzcie, z jakiego kraju pochodzi polka, i zatańczcie jej krok.
14. Odczytajcie rytm i wykonajcie go dowolnymi gestodźwiękami: ♪ ♪ | ♪ ♪ ♪ ♪ | ♪ ♪ | ♪ ♪ ||
15. Wymieńcie nazwy czterech instrumentów perkusyjnych.
16. Zaśpiewajcie solmizacją gamę C w górę i w dół.

12.

6.

2.

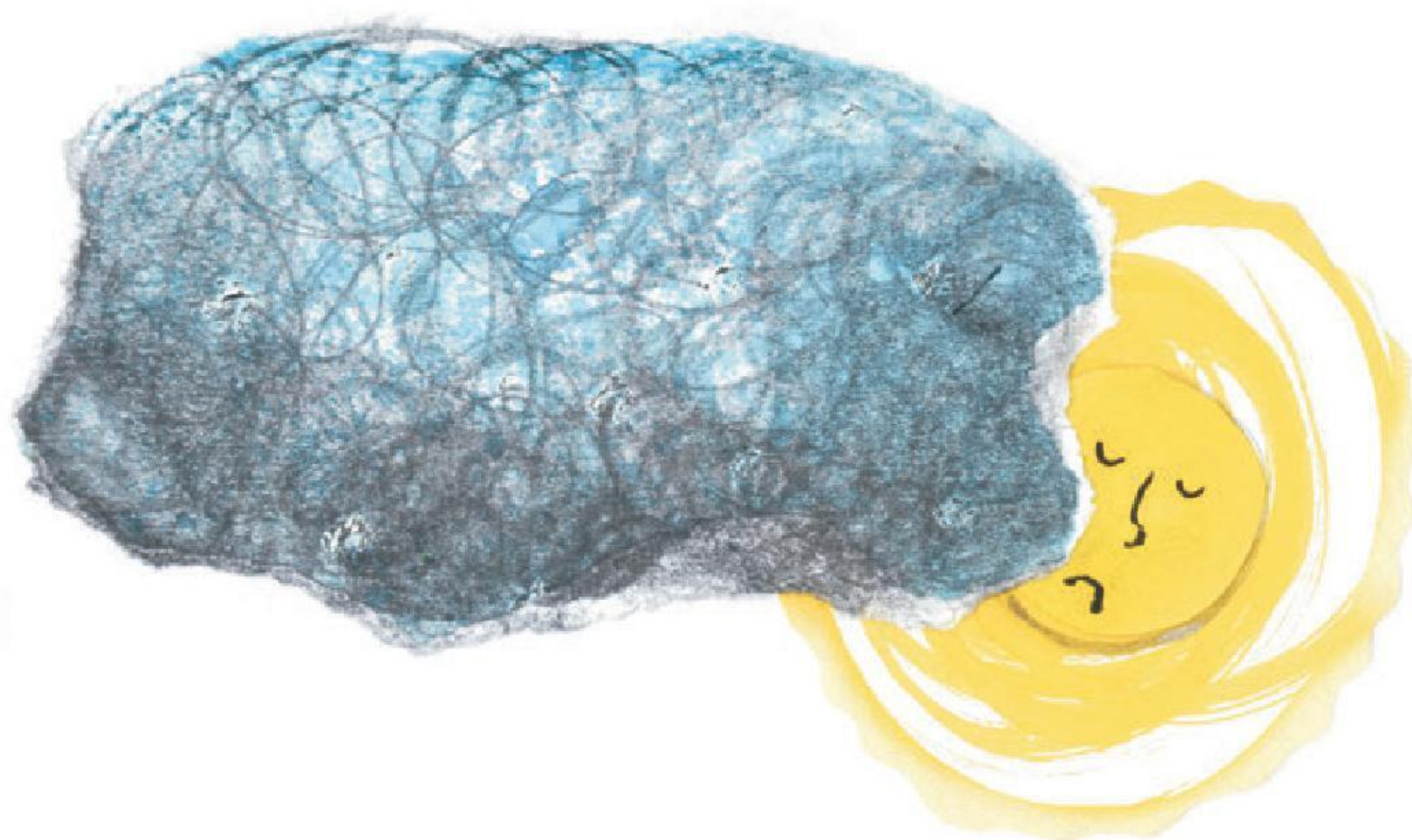

Słoneczko

muzyka: Michał Bąk
słowa: Małgorzata Dehnel

1. Sło-ne czko pó - żno dzi - siaj wsta - ło i w ta - kim ba - rdzo złym hu -
mo-rze, i świe-cić też mu się nie chcia-ło, bo mó-wi, że zi - mno na
dwo - rze. Lecz gdy pio - se-nkę u - sły - sza - ło, to się tak ba-rdzo u - cie -
szy - ło, zza wie-lkiej chmu-ry za-raz wy-szło i nam ra - do-śnie za-świe-
ci - ło. Sło-ne-czko na-sze, roz -chmurz bu-zię, bo nie do twa-rzy
Sło-ne-czko na-sze, roz -chmurz py - ska, bo nie do twa-rzy
ci w tej chmu-rze, sło - ne - czko na - sze, roz -chmurz się,
ci w chmu-rzy-skach, sło - ne - czko na - sze roz -chmurz się,
ma-sze-ro-wać z to - bą bę - dzie lżej! O!
ma-sze-ro-wać z to - bą bę - dzie lżej!

1. Słoneczko późno dzisiaj wstało
i w takim bardzo złym humorze,
i świecić też mu się nie chciało,
bo mówi, że zimno na dworze.
Lecz gdy piosenkę usłyszało,
to się tak bardzo ucieszyło,
zza wielkiej chmury zaraz wyszło
i nam radośnie zaświeciło.

Ref. Słoneczko nasze, rozchmurz buzię,
bo nie do twarzy ci w tej chmurze,
słoneczko nasze, rozchmurz się,
maszerować z tobą będzie lżej! O!
Słoneczko nasze, rozchmurz pyska,
bo nie do twarzy ci w chmurzyskach,
słoneczko nasze, rozchmurz się,
maszerować z tobą będzie lżej!

- 2.** A kiedy ktoś z naszej gromady
na wszystko dąsa się i chmurzy,
możecie go ze słonkiem równać
i tę piosenkę mu powtórzyć.
A zaraz mu się zmieni mina
i uśmiech jego twarz rozjaśni,
nawet w wesołka się przemieni
i zaraz wszystkim będzie rażniej.

Ref. Słoneczko nasze, rozchmurz buzię...

- 1.** Zaśpiewajcie piosenkę, stojąc w kręgu i trzymając się za ręce. W czasie wykonywania refrenu maszerujcie w prawą stronę. Na słowa „słoneczko nasze, rozchmurz się” zróbcie cztery kroki do środka kręgu, a następnie cztery kroki do tyłu. Powtórzcie układ, maszerując w lewą stronę.

- 2.** Posłuchajcie czterech fragmentów muzycznych. Dopasujcie „bużki” z wyklejanki do nastroju muzyki.

strach

radość

szczęście

smutek

„W grocie Króla Gór”

„Śmiejący się puzon”

„Pieśń wiosenna”

„Preludium c-moll”

3. Podzielcie się na kilkusobowe grupy. Wylosujcie kartki ze słowami określającymi nastrój muzyki. Przedstawcie go na instrumentach w taki sposób, aby pozostali potrafili go rozpoznać.

 4. Do muzycznych znaków graficznych dopasujcie ich nazwy, które znajdziecie w wyklejance.

Przygotujcie niezbyt długi kijek i pasek krepiny. Przymocujcie jeden koniec paska do kijka. Stańcie w kręgu i kolejno przedstawiajcie wymyślony ruch waszego rekwizytu do muzyki, a pozostałe osoby niech go naśladują.

Dżungla

muzyka i słowa
nieznanych autorów

1. Dżu - nglą, dżu - nglą, ta - ka wie - lka dżu - nglą,
po - plą - ta - ne zwo - je dzi - kich lian.
Mie - szka so - bie w bam - bu - so - wej cha - tce
A - mbo Sa - mbo - wie - lkiej dżu - ngli pan.
Stru - sie mu się w pas kła - nia - ją, ma - łpy na o - go - nach
gra - ją. A - mbo tu, A - mbo tam, A - mbo tu i tam.

1. Dżungla, dżungla, taka wielka dżungla,
poplątane zwoje dzikich lian.
Mieszka sobie w bambusowej chatce
Ambo Sambo – wielkiej dżungli pan.

Ref. Strusie mu się w pas kłaniają,
małpy na ogonach grają.
Ambo tu, Ambo tam,
Ambo tu i tam.

bis

2. Ambo Sambo, doskonale znam go,
węża się nie boi ani lwa.
Dla swych dzikich leśnych ulubieńców
w dłoni coś smacznego zawsze ma.

Ref. Strusie mu się w pas kłaniają...

1. Zaśpiewajcie piosenkę, akompaniując sobie na
bębenku. Wykonajcie go w następujący sposób:
z balonu odetnijcie ustnik, a pozostałą część
naciągnijcie na doniczkę.

2. Wyobraźcie sobie, że do odległej afrykańskiej wioski wysyłacie dźwiękowe sygnały. Odczytajcie ich rytmy. Wykonajcie na swoich bębenkach każdy sygnał cztery razy.

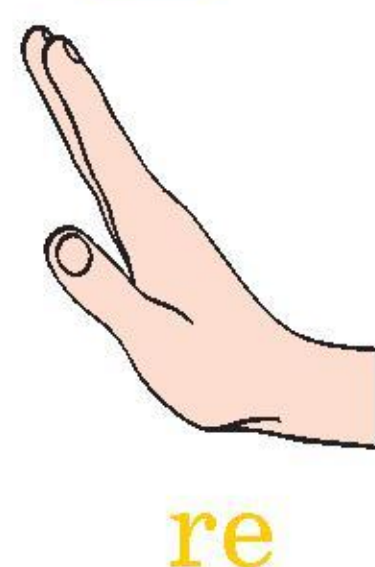
Idź – 4/4

Stój – 4/4

Obróć się – 4/4

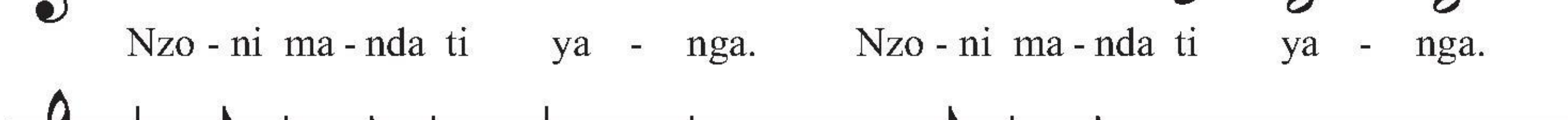

3. Poznajcie nowy dźwięk d^2 i zagrajcie na dzwonkach melodię piosenki „Dżungla”.

Stańcie w kręgu w parach, zwróceniem twarzami do siebie. Zaśpiewajcie melodię afrykańską, wykonując ruchy zgodnie z instrukcją nauczyciela. Powtórzcie zabawę z innym partnerem.

Nzo - ni ma - nda ti ya - nga. Nzo - ni ma - nda ti ya - nga.

Nzo - ni ma - nda ti ya - nga. Nzo - ni ma - nda ti ya - nga.

Marzec

muzyka: Franciszka Leszczyńska
słowa: Jerzy Ficowski

To mar - co - wi zi - ma w gło - wie, to wio - sen - ne ha - rce.
Choć z dniem każ - dym co - raz wcze - śniej sło - ne - czko roz - błę - śnie,
Chce być lu - tym, a - lbo kwie - tniem, by - le - by nie mar - cem!
choć spod śnie - gu się wy - chy - la naj - pierw - szy prze - bi - śnieg,
Śnie - giem pró - szy, a po śnie - gu de - szczem tnie u - ko - śnie.
ma - rzec bo - czy się na wio - snę, ma - rzec już nie cze - ka
Czy to wio - sna? Czy to zi - ma? Po pro - stu prze - dwio - śnie.
i lo - do - wą krą od - pły - wa po zbu - dzo - nych rze - kach.

To marcowi zima w głowie,
to wiosenne harce.
Chce być lutym, albo kwietniem,
byleby nie marcem!
Śniegiem prószy, a po śniegu
deszczem tnie ukośnie.
Czy to wiosna? Czy to zima?
Po prostu przedwiośnie.
Choć z dniem każdym coraz wcześniej
słoneczko rozbłyśnie,
choć spod śniegu się wychyla
najpierwszy przebiśnieg,
marzec boczy się na wiosnę,
marzec już nie czeka
i lodową krą odpływa
po zbudzonych rzekach.

1. Podzielcie się na dwie grupy.
Wybierzcie też jedną osobę, która
wcieli się w postać Marca. I grupa
będzie śpiewała piosenkę. Dzieci z II
grupy będą kwiatami na łące. Marzec,
lekko dotykając ich trzymanym
w dłoni kwiatkiem, budzi je
z zimowego snu. Obudzone, ruchem
naśladują rozkwitające na łące kwiaty.

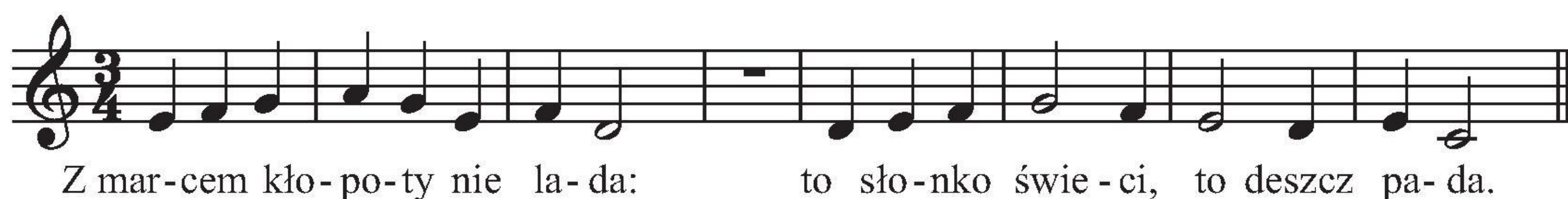

2. Zaśpiewajcie i zagrajcie na dzwonkach poniższy refren. Wymyślcie do refrenu dwie zwrotki piosenki o marcu. W pierwszej wykorzystajcie odgłosy łąki lub lasu, w drugiej – odgłosy deszczowej pogody. Wykonajcie waszą piosenkę.

I zwrotka

refren

II zwrotka

refren

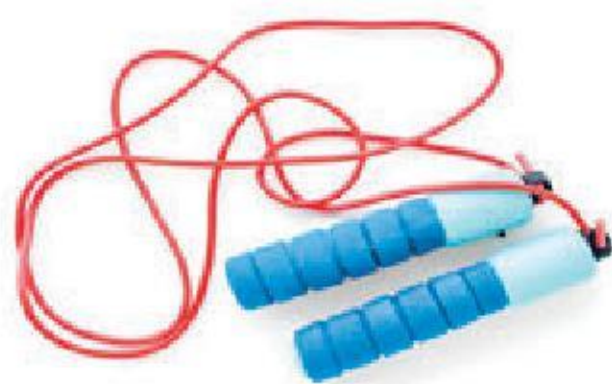
3. Posłuchajcie muzyki. Rozwiążcie rebus, a dowiedziecie się, co ona przedstawia.

~~run~~

~~r~~

~~skaka~~

~~k~~

~~a~~

~~ław~~

- 4.** Podzielcie się na trzy grupy. Odczytajcie nuty sylabami rytmicznymi. Następnie wyrecytujcie rytmicznie tekst i wykonajcie cały utwór.

Marcowa ry(t)mowanka

Monika Gromek

Ma - rzec, ma - rzec, ma - rzec, ma - rzec, ma - rzec, ma - rzec.

W ma - rcu jak w ga - rncu, w ma - rcu jak w ga - rncu, w ma - rcu jak w ga - rncu.

Su - chy ma - rzec, mo - kry maj, bę - dzie ży - tko ni - by gaj.

Dopasujcie hasła do odpowiednich rytmów, a następnie je wyrecytujcie.

1. Ten, kto się hartuje, nigdy nie choruje.
2. Odpowiednio się ubieraj, by ci katar nie doskwierał.

A ja rosnę

muzyka: Adam Skorupka
słowa: Dorota Gellner

1. Gdy - bym by-ła cał-kiem ma-ła, to bym wsia-dła do san - da-ła
i pły-wa-ła po ka - lu-ży, i nie ba-ła-bym się bu - rzy!
Gdy - bym wca-le nie u - ro- sła, mia - ła-bym z za-pa-łek wio- sła
i ro-bi-ła-bym, co chcia- ła, gdy - bym by-ła cał-kiem ma - ła.
A ja ro-snę i ro - snę la-tem, zi-mą, na wio - snę.
1. I nie-dłu-go prze-ro - snę ma-mę, ta - tę i so - snę!
2. A ja ro-snę i ro - snę ma-mę, ta - tę i so - snę!

1. Gdybym była całkiem mała,
to bym wsiadła do sandała
i pływała po kałuży,
i nie bałabym się burzy!
Gdybym wcale nie urosła,
miałabym z zapalek wiosła
i robiłabym, co chciała,
gdybym była całkiem mała.

Ref. A ja rosnę i rosnę
latem, zimą, na wiosnę.
I niedługo przerosnę
mamę, tatę i sosnę! **bis**

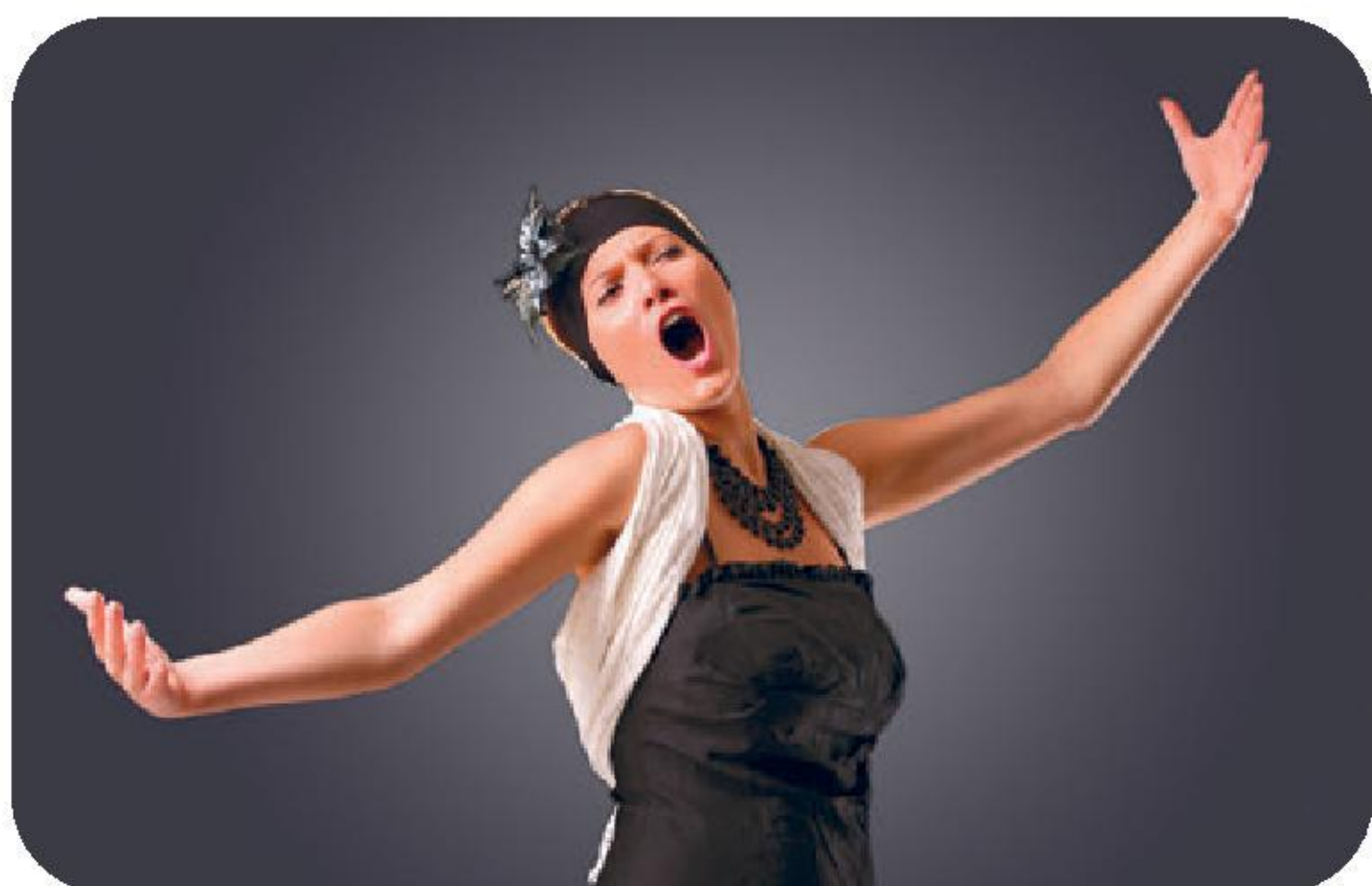
2. Gdybym była całkiem mała,
to w kieszeni bym sypiała,
i chowała do poduszki
sny malutkie jak okruszki.
Gdybym wcale nie urosła,
to bym sobie od was poszła
pomalutku, po cichutku
do krainy krasnoludków.

Ref. A ja rosnę i rosnę...

 1. Zaśpiewajcie piosenkę. Podczas wykonywania zwrotek siedźcie, a podczas refrenu wstawajcie – podnoście się stopniowo, aż staniecie na palcach.

 2. Posłuchajcie „Śpiewanki o dwóch głosach” i powiedzcie, jak nazywa się wysoki głos kobiety, a jak niski głos mężczyzny.

Wysoki głos kobiety to...

Niski głos mężczyzny to...

 3. Posłuchajcie utworów i wpiszcie pod tytułami odpowiednie nazwy głosów: sopran, bas.

Walc Mireille [czytaj: Mirej]

Aria Skołuby

4. Zaśpiewajcie „Śpiewankę o dwóch głosach”. Nauczcie się słów na pamięć.

Śpiewanka o dwóch głosach

Grażyna Kilbach

Ni - czym sło - wik, dźwię - cznie, pię - knie głos ko - bie - cy w gó - rze
brzmi. Tak jak nie - dźwiędź, ni - sko, cie - pło mę - ski głos z od - da - li
grzmi. O - ba ró - żne, ró - żnie pię - kne, dla każ - de - go są w sam
raz. Ten wy - so - ki głos - to so - pran, ni - ski, mę - ski zaś - to bas.

Niczym słowik, dźwięcznie, pięknie głos kobiecy w górze brzmi.

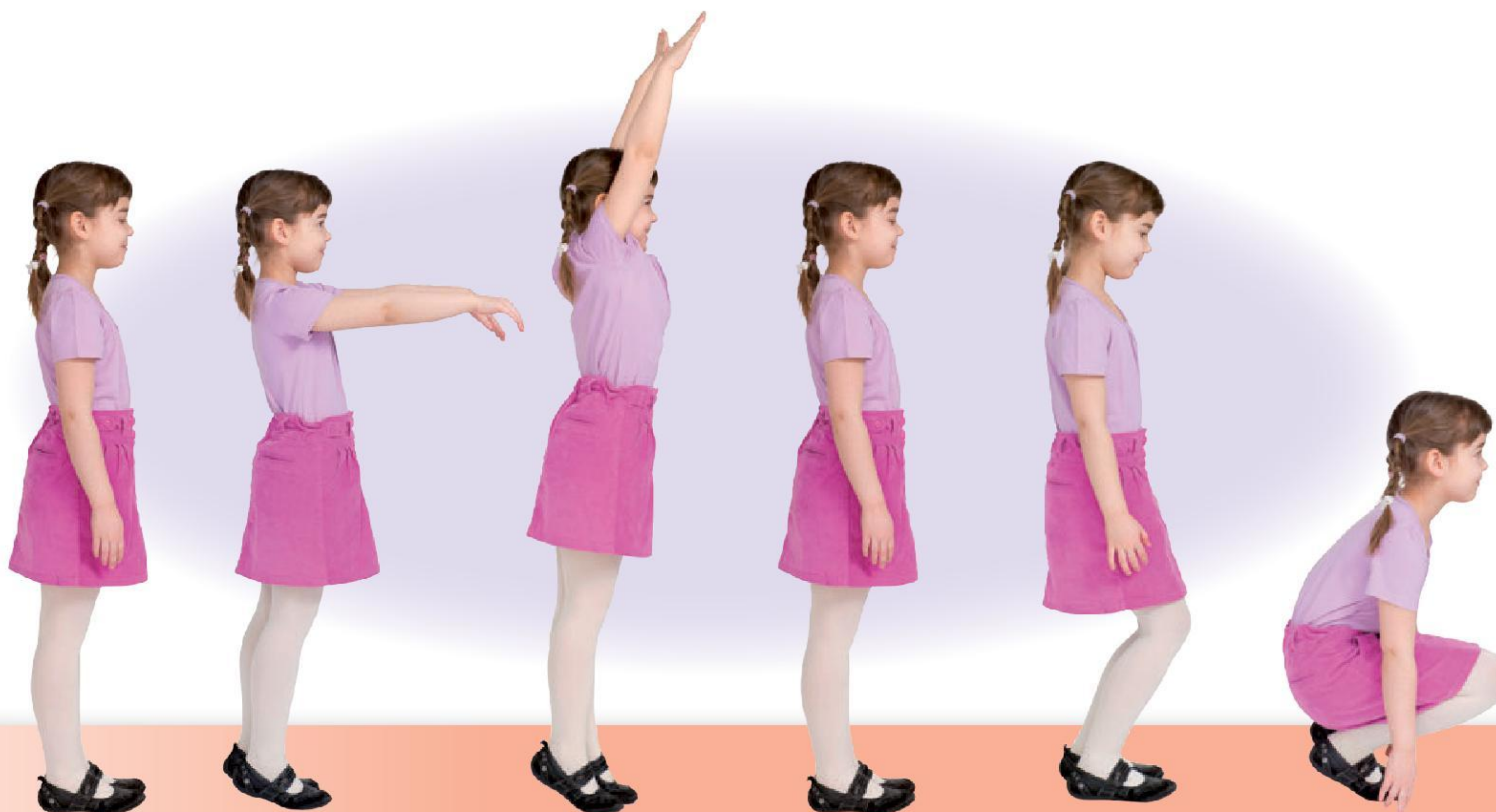
Tak jak niedźwiędź, nisko, ciepło męski głos z oddali grzmi.

Oba różne, różnie piękne, dla każdego są w sam raz.

Ten wysoki głos – to sopran, niski, męski zaś – to bas.

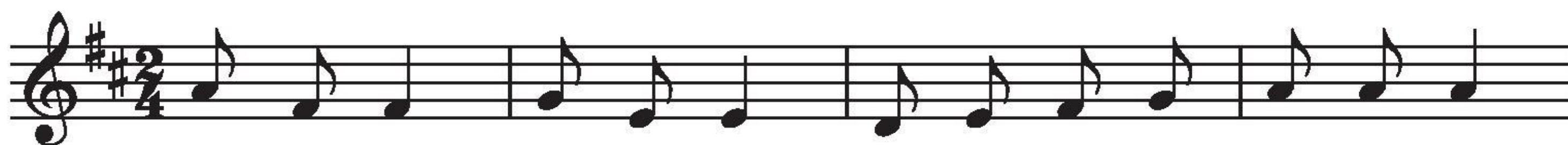

Stańcie w rozsypce i posłuchajcie dźwięków granych przez nauczyciela.
Gdy usłyszycie dźwięki wysokie, wspinajcie się na palce i wyciągajcie
do góry ręce. Gdy usłyszycie dźwięki niskie, powoli kucajcie.

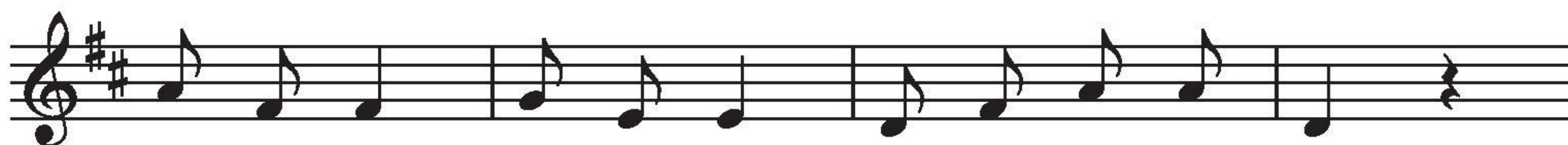

Przyszła Pani Wiosna

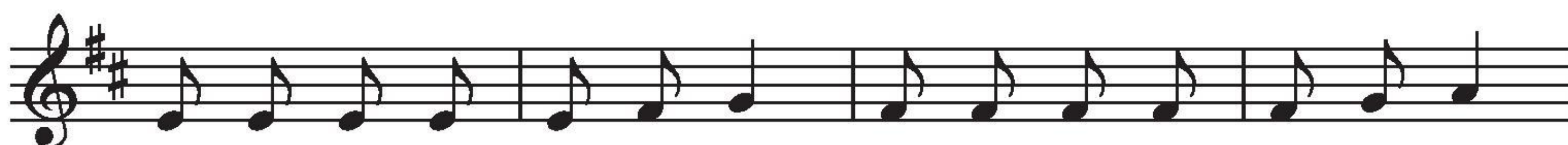
melodia popularna z XVII wieku
słowa: Anna Markowa

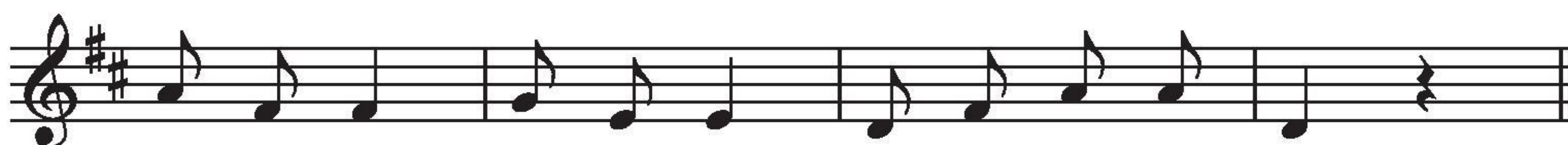
1. Wio - sna już, kwi - tnie kwiat, ko - lo - ro - wy ca - ły świat.

Śpie - wa ptak, szu - mi las, ja - ki pię - kny czas.

Dłu - giej no - cki co - raz mniej. Słoń - ce świe - ci, że aż hej!

Śpie - wa ptak, szu - mi las, ja - ki pię - kny czas.

1. Wiosna już, kwitnie kwiat,
kolorowy cały świat.
Śpiewa ptak, szumi las,
jaki piękny czas.
Długiej nocy coraz mniej.
Słońce świeci, że aż hej!
Śpiewa ptak, szumi las,
jaki piękny czas.

2. Rośnie nam w polu kłosa
i strumyka słyszeć głos.
Śpiewa ptak, szumi las,
jaki piękny czas.
Wszystko budzi się ze snu,
Pani Wiosna przyszła tu.
Śpiewa ptak, szumi las,
jaki piękny czas.

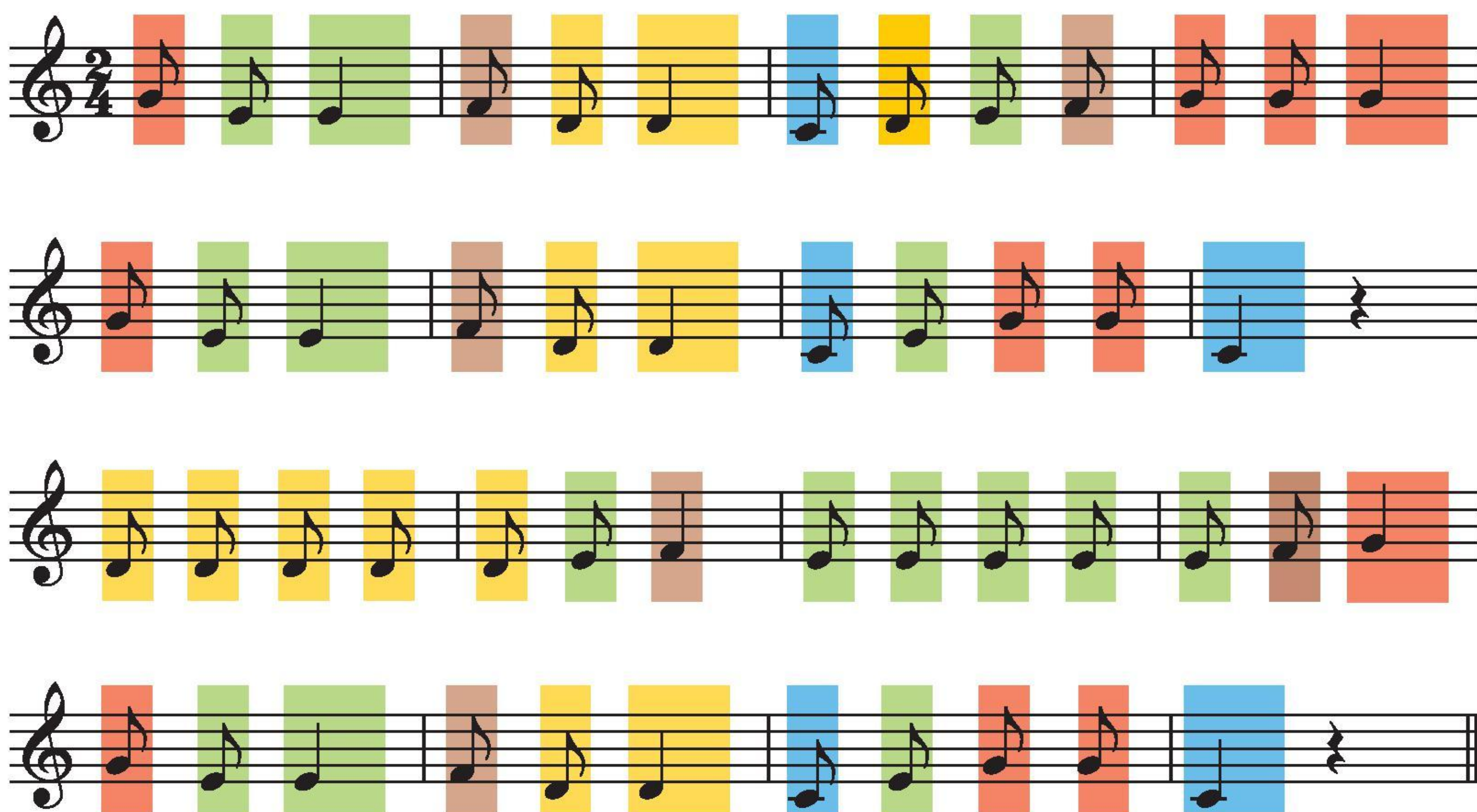

1. Podzielcie się na dwie grupy. I – będzie śpiewać piosenkę, II – będzie tańczyć według instrukcji nauczyciela. Następnie zamieńcie się rolami.

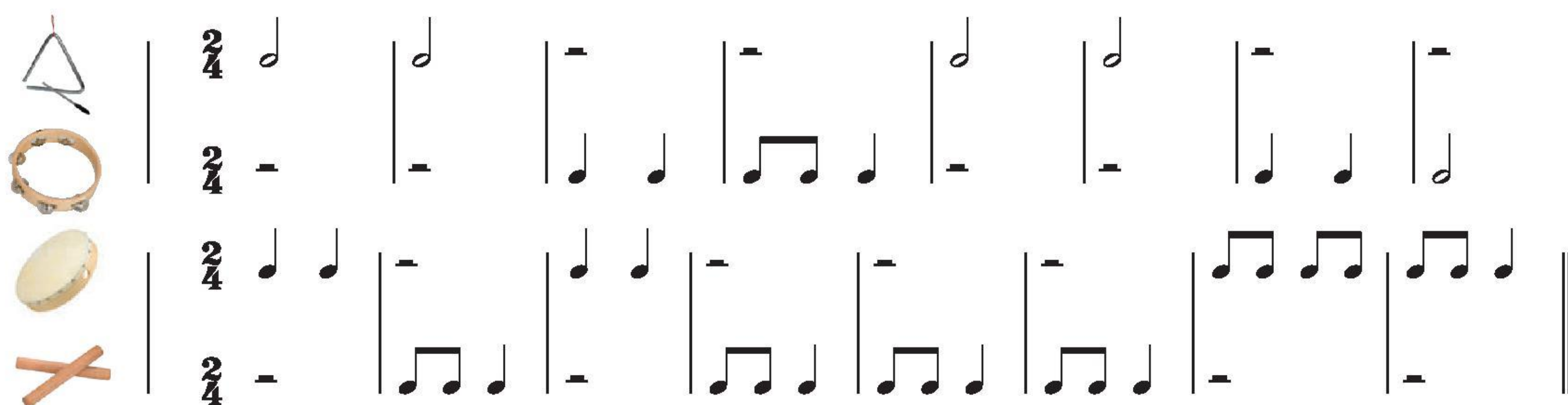
2. Odczytajcie rytm piosenki sylabami rytmicznymi.

3. Zagrajcie na dzwonekach melodię piosenki „Przyszła Pani Wiosna”, a na instrumentach perkusyjnych – akompaniament do niej.

Melodia piosenki

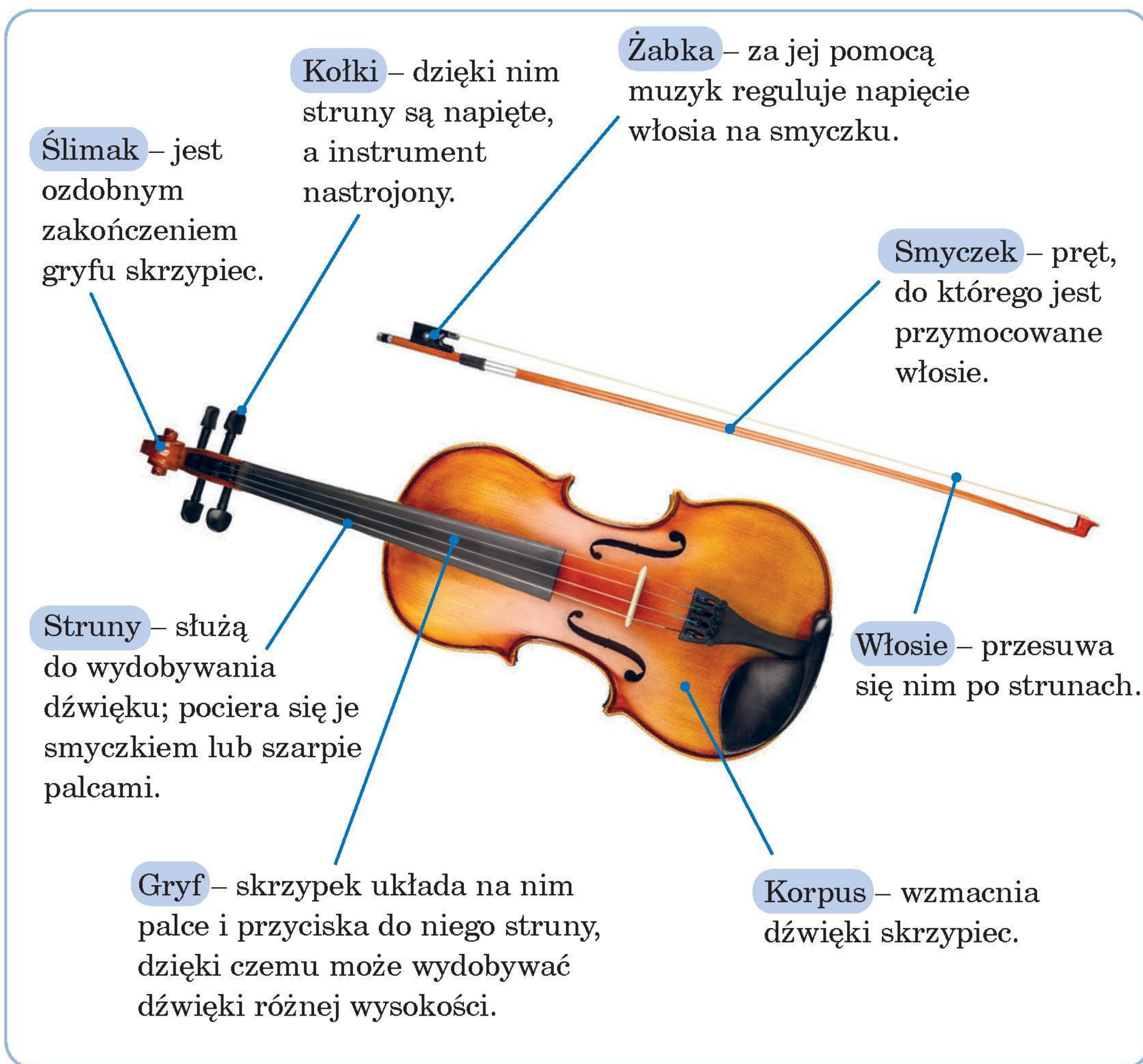
Akompaniament do piosenki

4. Posłuchajcie muzyki. Odgadnijcie nazwę instrumentu, który naśladuje wiosenne odgłosy.

- **5.** Posłuchajcie dźwięków wykonanych na skrzypcach. Poznajcie budowę instrumentu.

- **6.** Posłuchajcie utworu „Skowronek” i różnych sposobów gry na skrzypcach. Podajcie kilka określeń, aby opisać dźwięki tego instrumentu.

Wyrecytujcie wyraźnie trzy razy każde słowo:

skrzyp, skrzypi, skrzypce.

Wybierzcie jedno z nich i zaśpiewajcie do niego wymyśloną przez siebie melodię.

Dziś pierwszy kwietnia

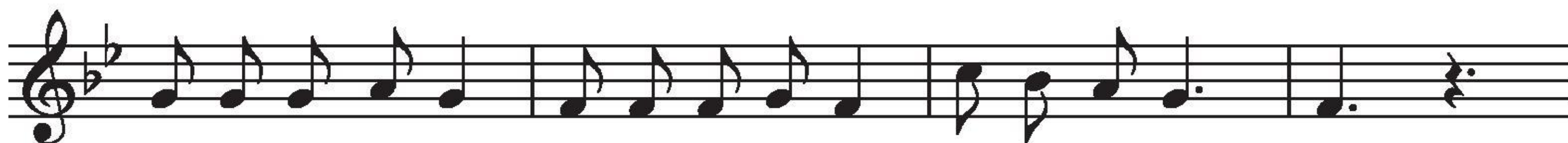
muzyka: Edward Pałłasz
słowa: Stanisław Karaszewski

1. Rok aż dwa-na-ście mie-się - cy ma, ty-go-dni-po-nad pięć-dzie-siąt dwa!

Lecz w ca-łym ro-ku jest tyl - ko raz dzień psot i żar-tów w wio-sen-ny czas!

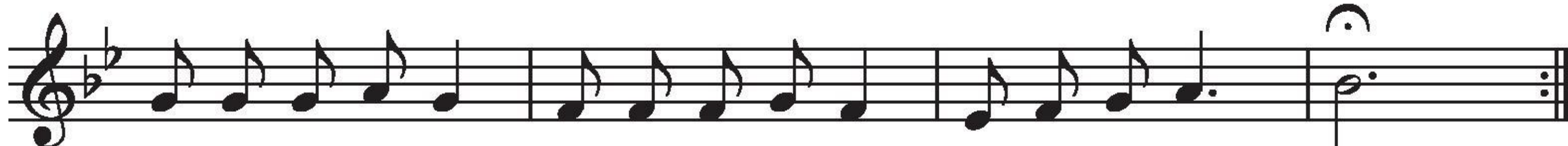
Dziś pier-wszy kwie-tnia, pri-ma a - pri - lis! pri-ma a - pri - lis!

Nie wierz we wszy - stko, nie wierz we wszy - stko, bo się o - my - lisz!

Niech ka-żdy cho-dzi w do-brym hu - mo - rze, w do-brym hu - mo - rze,

psi - ku - sy, ża - rty, psi - ku - sy, ża - rty stro - ić dziś mo - że!

Zakończenie

Bo do - bry żart śmie - chu jest wart, a śmiech to zdro - wie, ka - żdy to po - wie!

1. Rok aż dwanaście miesięcy ma,
tygodni – ponad pięćdziesiąt dwa!
Lecz w całym roku jest tylko raz
dzień psot i żartów w wiosenny czas!

Ref. Dziś pierwszy kwietnia, prima aprilis! prima aprilis!

Nie wierz we wszystko, nie wierz we wszystko, bo się omylisz!

Niech każdy chodzi w dobrym humorze, w dobrym humorze,

psikusy, żarty, psikusy, żarty stroić dziś może!

2. Słoń na balkonie zamieszkał dziś,
w szafie – żyrafy, w kredensie – ryś,
z garnków kanarków dobiegał śpiew,
w pralce – padalce, a w zlewie – lew!

Ref. Dziś pierwszy kwietnia, prima aprilis! prima aprilis!...

3. To niesłychane, wierzcie lub nie,
z kranu kakao polało się
i rzeka mleka płynęła w dal,
koty pływały pieskiem wśród fal!

Ref. Dziś pierwszy kwietnia, prima aprilis! prima aprilis!...

Zakończenie

Bo dobry żart śmiechu jest wart,
a śmiech to zdrowie, każdy to powie! } **bis**

1. Posłuchajcie piosenki i powiedzcie, o jakich
żartach primaaprilisowych śpiewają dzieci.
2. Przy podanych informacjach wpiszcie P, jeśli są prawdziwe,
lub F, jeśli są fałszywe.

- ☐ Sopran to niski głos męski.
- ☐ Pauza to cisza w muzyce.
- ☐ Krakowiak pochodzi z Poznania.
- ☐ Na skrzypcach gra się smyczkiem.

Słuchając muzyki, naśladujcie ruchy nauczyciela.

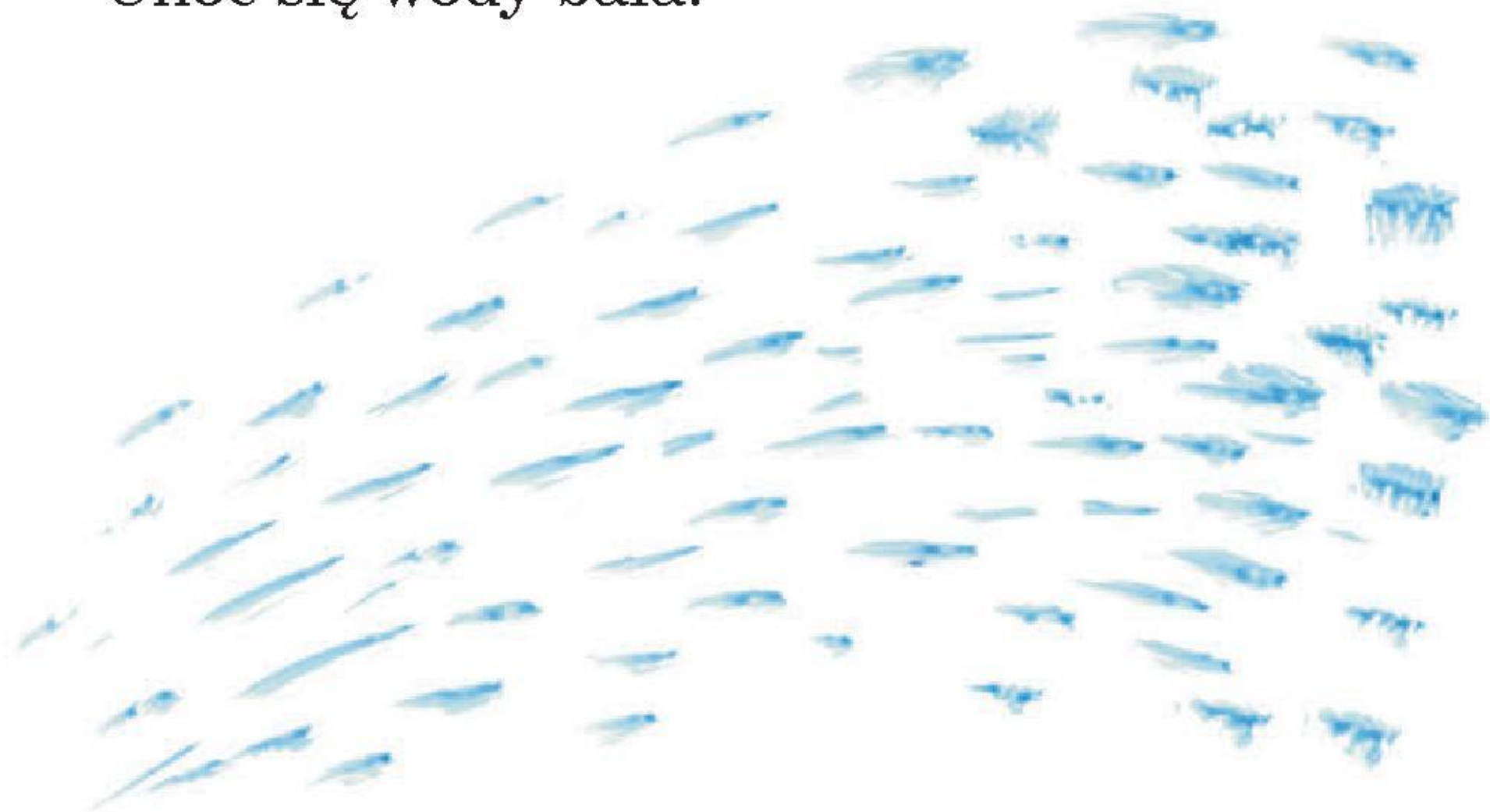

Śmigus

muzyka: Zygmunt Noskowski
słowa: Maria Konopnicka

1. Panienczka mała rano dzisiaj wstała;
śmigus! śmigus! dyngus! dyngus!
Bo się wody bała.
2. Panienczka mała w kątek się schowała;
śmigus! śmigus! dyngus! dyngus!
Bo się wody bała.
3. Panienczka mała sukienkę zmaczała;
śmigus! śmigus! dyngus! dyngus!
Choć się wody bała.

1. Ustawcie się w dwóch kręgach twarzami do siebie – dziewczynki w środku, chłopcy z wiaderkami na zewnątrz. Śpiewajcie piosenkę, chodząc po kręgu. Na słowa: „śmigus! śmigus! dyngus! dyngus!” chłopcy na niby polewają dziewczynki wodą z wiaderek, a na słowa: „Bo (choć) się wody bała”, dziewczęta odwracają się do środka koła, zasłaniając się przed chłopcami.

- 2.** Naklejcie pod sylabami odpowiednie klocki rytmiczne z wyklejanki. Odczytajcie schemat sylabami rytmicznymi, a następnie jako wiaderkowa orkiestra wystukajcie na wiaderkach.

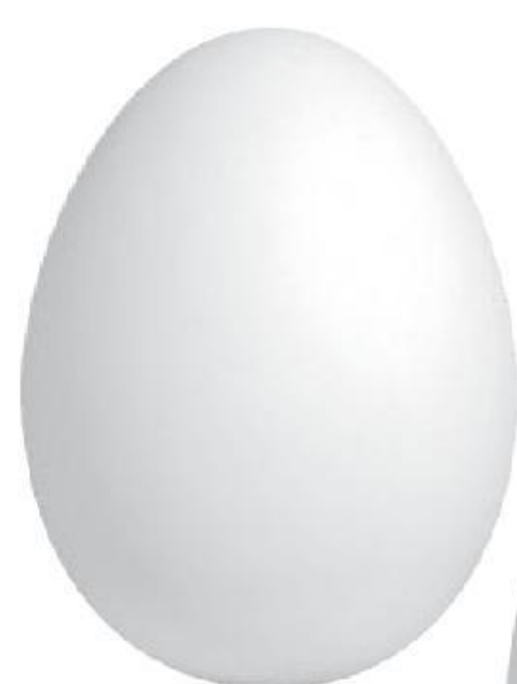
$\frac{4}{4}$ ti ti ti ti ta ta | ti ti ti ti ta sha |

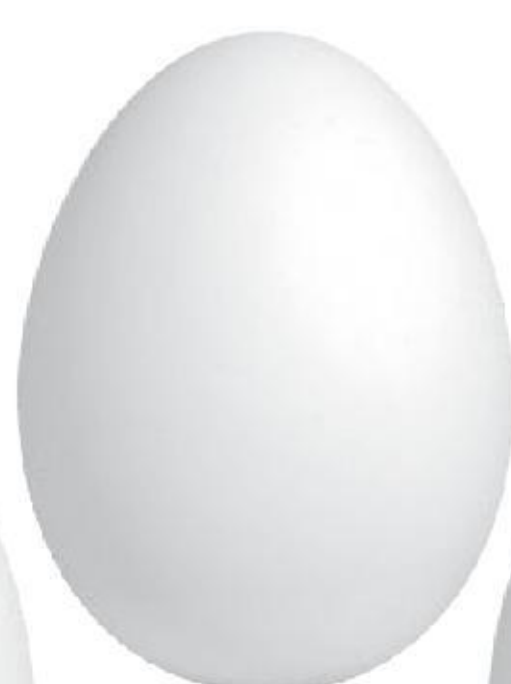
ta ti ti ta ti ti | ta sha ta sha |

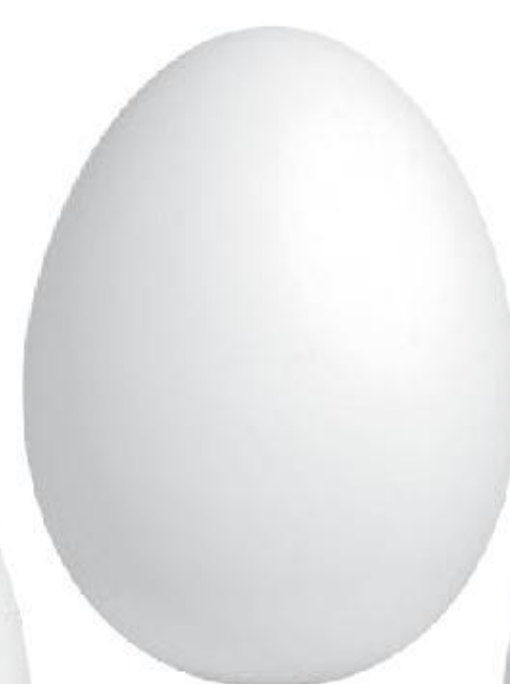
- 3.** Pokolorujcie te pisanki, pod którymi znajdują się określenia pasujące waszym zdaniem do słuchanej muzyki.

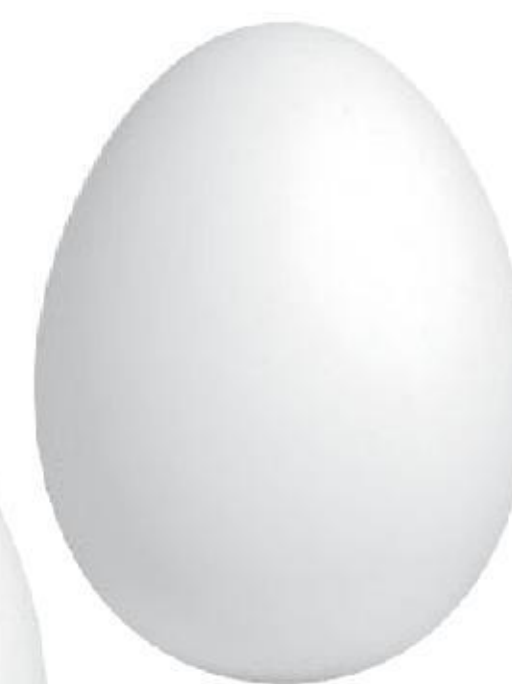
pogodna

smutna

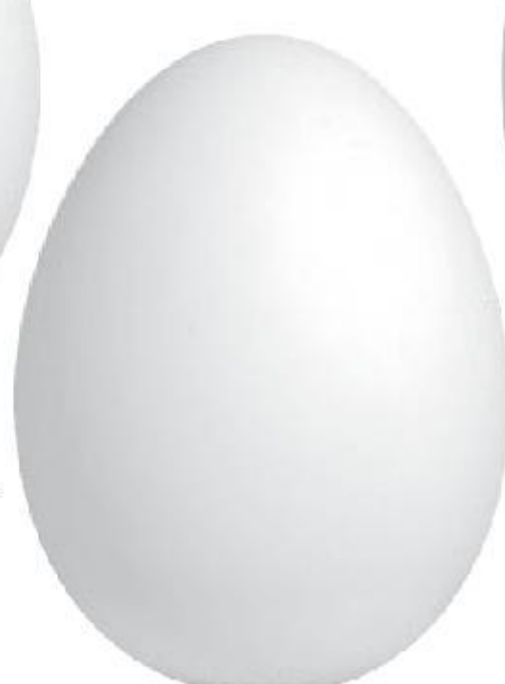
dostojna

ludowa

radosna

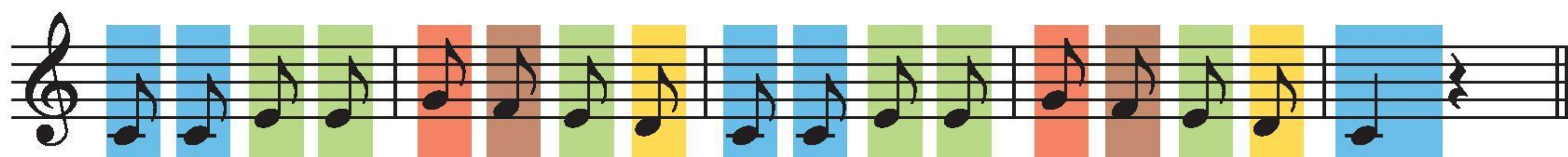
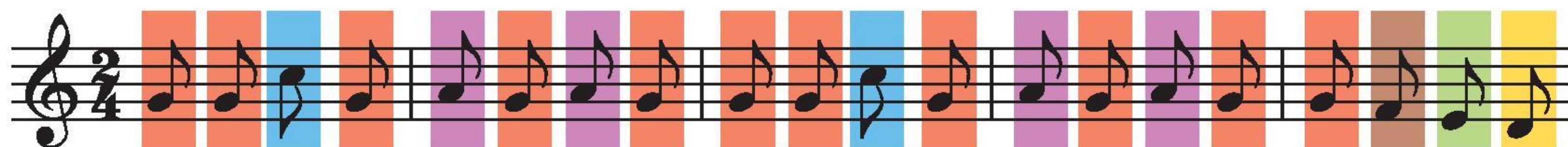

poważna

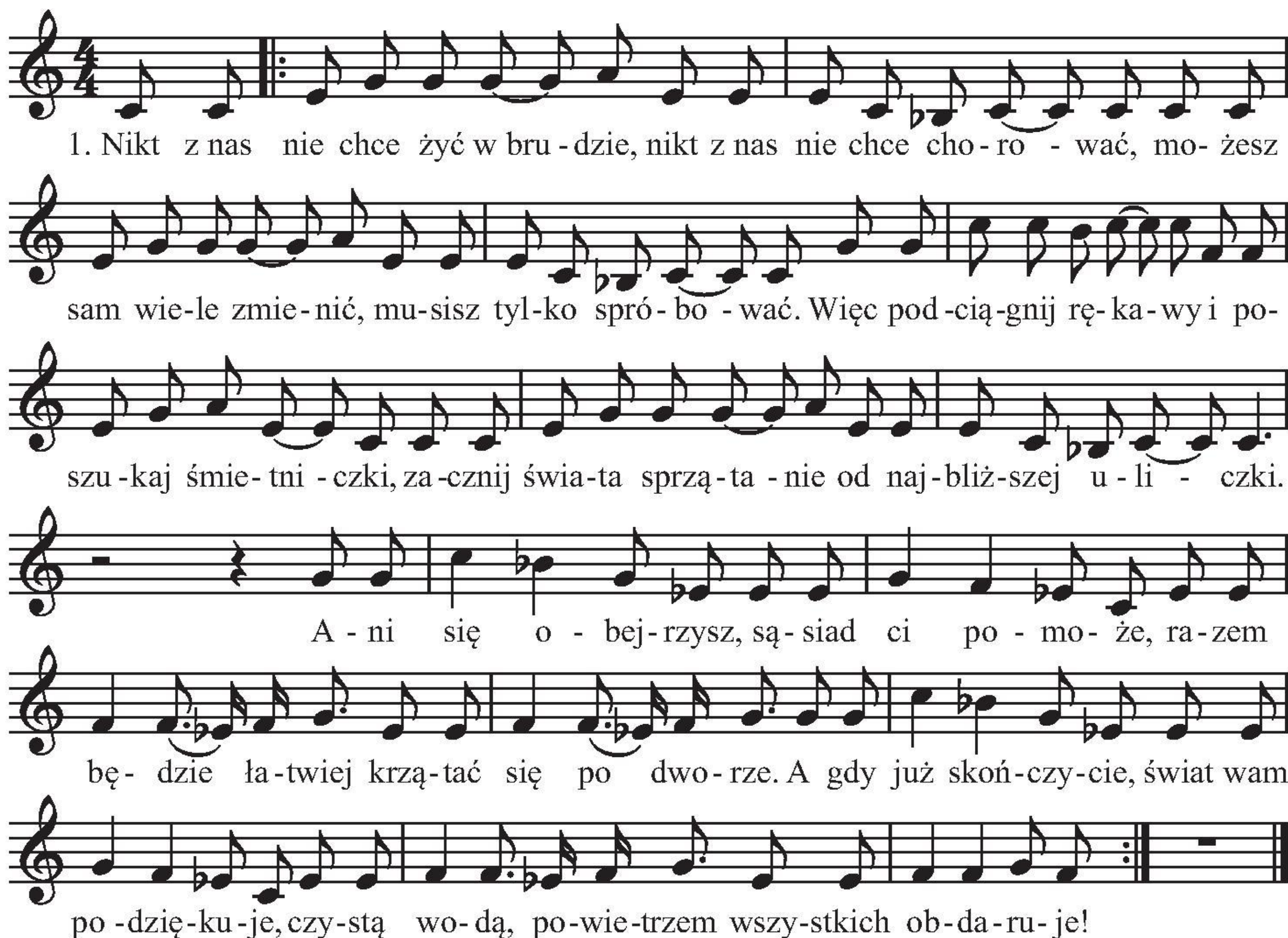
żartobliwa

- 4.** Zagrajcie na dzwonkach wielkanocną piosenkę „Wieziemy tu kogucika”, którą śpiewaliście w pierwszej klasie.

Świat woła o pomoc

muzyka: Krzysztof Marzec
słowa: Ewa Chotomska

1. Nikt z nas nie chce żyć w bru - dzie, nikt z nas nie chce cho - ro - wać, mo - żesz
sam wie - le zmie - nić, mu - sisz tyl - ko spró - bo - wać. Więc pod - cią - gnij rę - ka - wy i po -
szu - kaj śmie - tni - czki, za - cznij świa - ta sprzą - ta - nie od naj - bliż - szej u - li - czki.
A - ni się o - bej - rzysz, są - siad ci po - mo - że, ra - zem
bę - dzie ła - twiej krzą - tać się po dwo - rze. A gdy już skoń - czy - cie, świat wam
po - dzie - ku - je, czy - stą wo - dą, po - wie - trzem wszy - stkich ob - da - ru - je!

1. Nikt z nas nie chce żyć w brudzie,
nikt z nas nie chce chorować,
możesz sam wiele zmienić,
musisz tylko spróbować.
Więc podciągnij rękawy
i poszukaj śmietniczki,
zaczynij świata sprzątanie
od najbliższej uliczki.

Ref. Ani się obejrzysz, sąsiad
ci pomoże,
razem będzie łatwiej
krzątać się po dworze.
A gdy już skończycie,
świat wam podziękuje,
czystą wodą, powietrzem
wszystkich obdaruje!

2. Nikt z nas nie chce być gorszy,
nikt z nas nie chce narzekać,
świat nas prosi o pomoc,
nie możemy z tym zwlekać.
Patrz, jak robią to inni,
nie chcesz chyba być w tyle,
weź przykłady z sąsiadów,
stać cię chyba na tyle.

Ref. Ani się obejrzysz, sąsiad
ci pomoże...

1. Podczas śpiewania zwrotek zgniatajcie gazety i inne papiery w kule. W trakcie refrenu podawajcie je sobie rytmicznie, a ostatnia osoba będzie je wrzucała do pojemnika przeznaczonego na papier.
2. Stwórzcie klasową orkiestrę ekologiczną. Podzielcie się na cztery grupy i zagrajcie melodię według podanego zapisu. Nauczyciel będzie waszym dyrygentem.

3. Zaprojektujcie własny ekologiczny instrument muzyczny. Wymyślcie dla niego nazwę oraz sposób gry na nim. Zróbcie w klasie wystawę swoich prac.
4. Zbudujcie ekologiczny instrument muzyczny: naklejcie na grubą tekturę w niewielkich odstępach różnej wielkości plastikowe butelki bez nakrętek. Uderzajcie w nie pałeczkami od dzwonków lub ołówkami.

Wyrecytujcie rytmicznie hasła ekologiczne, grając na teczkach z gumką i własnych ekologicznych instrumentach.

Mądre dzieci sortują śmieci.

Zgniataj butelki – kłopot to niewielki.

Dbaj o czystość środowiska – twoje zdrowie na tym zyska.

Podwórko pod chmurką

muzyka: Adam Skorupka

słowa: Ewa Chotomska

1. Za la-sem pod czwór-ką jest wiej-skie po-dwór-ko, po-dwór-ko pod chmur-ką, wśród drzew. Na

po-zór zwy- czaj - ne, ma do-mek i staj - nię, ma kur-nik, sto-do-łę i chlew.

Jest ko - za me, me i ba-ran be, be, jest kro-wa mu - u i

świn-ka chrum, chrum, jest my-szka pi, pi, o - sio lek i-hi, jest ka-czka kwa, kwa i

ko - tek miau, miau. Jest pie - sek o-se - sek, co skó-rę ma jak me - szek i

wca - le nie szcze- ka, lecz śpi, bez przer- wy śpi, jest kur - ka ko, ko, co

dzie-ci ma sto, jest koń, na-wet jeź za - mie-szał tu też.

1. Za lasem pod czwórką jest wiejskie podwórko,
podwórko pod chmurką, wśród drzew.

Na pozór zwyczajne, ma domek i stajnię,
ma kurnik, stodołę i chlew.

Ref. Jest koza me, me i baran be, be,
jest krowa mu – u i świnka chrum, chrum,
jest myszka pi, pi, osiołek ihi,
jest kaczka kwa, kwa i kotek miau, miau.
Jest piesek osesek, co skórę ma jak meszek
i wcale nie szczeka, lecz śpi, bez przerwy śpi,

jest kurka ko, ko, co dzieci ma sto,
jest koń, nawet jeź zamieszkał tu też.

2. Gdy budzi się rano podwórko zaspane,
gospodarz, choć śpiący, da jeść,
dla jednych jest ziarno, dla innych jest siano,
jest mleko, ziemniaki są też.

Ref. Je koza me, me i baran be, be,
je krowa mu – u i świnka chrum, chrum,
je myszka pi, pi, osiołek ihi,
je kaczka kwa, kwa i kotek miauu, miauu.
A piesek osesek, co skórę ma jak meszek
też napił się mleka, a teraz smacznie śpi,
je kurka ko, ko, co dzieci ma sto,
je koń oraz jeź, bo głodne są też.

3. A kiedy słońeczko przykrywa się chmurką
i oczy zamyka do snu,
zasypia znajome podwórko pod czwórką,
a księżyc kołysze do snu.

Ref. Śpi koza me, me i baran be, be,
śpi krowa mu – u i świnka chrum, chrum,
śpi myszka pi, pi, osiołek ihi,
śpi kaczka kwa, kwa i kotek miauu, miauu.
A piesek osesek, co skórę ma jak meszek,
jak zwykle nie szczeka, lecz smacznie sobie śpi,
śpi kurka ko, ko, co dzieci ma sto,
śpi koń i śpi jeź, bo śpiące są też.

1. Wybierzcie solistów, którzy będą śpiewać fragmenty o zwierzętach,
i wykonajcie wspólnie piosenkę.

2. Otoczcie pętlą nazwy zwierząt, których głosy usłyszeliście w nagraniu.

krowy

koń

owca

koza

baran

gęsi

kury

kaczki

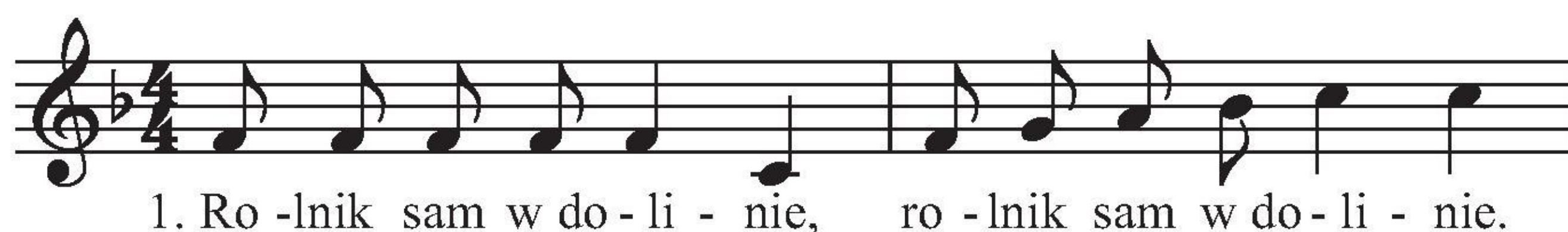
3. Zorganizujcie podwórkowy chór. Zaśpiewajcie melodię piosenki „Wlazł kotek na płotek” tak, by każde z was naśladowało odgłos jednego zwierzęcia z piosenki „Podwórko pod chmurką”.

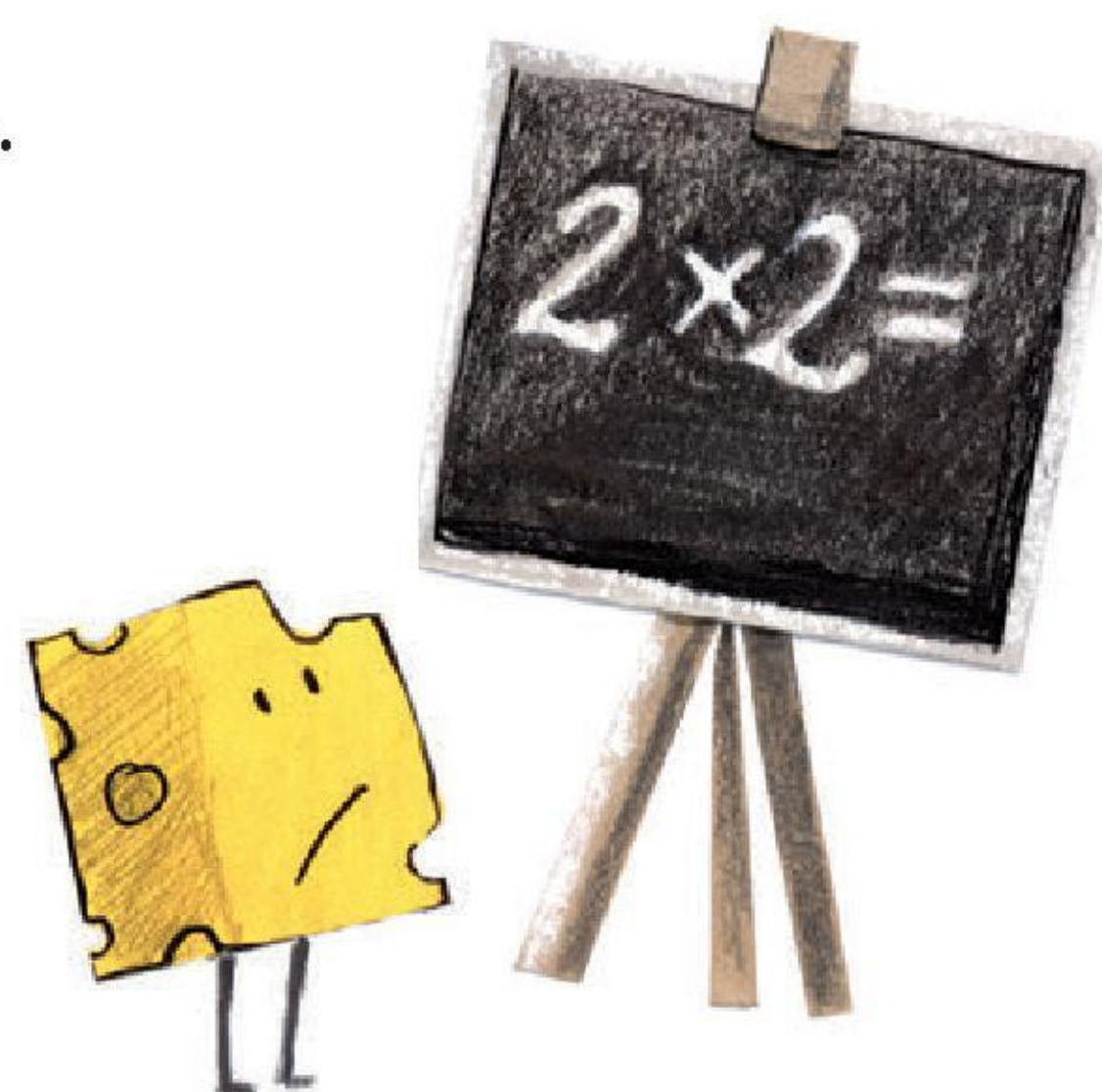
4. Zaśpiewajcie piosenkę „Podwórko pod chmurką”. Odgłosy zwierząt zastąpcie dźwiękami wykonanymi na instrumentach perkusyjnych.

Zaśpiewajcie piosenkę „Rolnik sam w dolinie”, a potem wykonajcie do niej taniec według instrukcji nauczyciela.

Rolnik sam w dolinie, rolnik sam w dolinie.
Hejże, dzieci, hejże ha, rolnik sam w dolinie.
Rolnik bierze żonę, rolnik bierze żonę.
Hejże, dzieci, hejże ha, rolnik bierze żonę.
Żona bierze dziecko...
Dziecko bierze nianię...
Niania bierze kotka...
Kotek bierze myszkę...
Myszka bierze serek...
Ser zostaje w kole, bo nie umiał w szkole
tabliczki mnożenia ani podzielenia.

Trąbka gra

muzyka: Stefan Gąsieniec
słowa: Krystyna Bardos

1. Jest nie-du-ża, me - ta - lo - wa, trę - bacz na niej hej-nał gra,
błysz - czy sreb - rem al - bo zło - tem, ka - żdy trą - bkę do - brze zna.
Tra ta ta, tra ta ta, trą - bka dźwię - cznie gra!
Tra ta ta, tra ta ta, trą - bka dźwię - cznie gra!

1. Jest nieduża, metalowa,
trębacz na niej hejnał gra,
błyszczący srebrem albo złotem,
każdy trąbkę dobrze zna.

Ref. Tra ta ta,
tra ta ta,
trąbka dźwięcznie gra! **bis**

2. Na występach i paradach
smutno lub radośnie brzmi;
gdy żołnierze maszerują,
rytm wygrywa, w słońcu lśni.

Ref. Tra ta ta...

3. Czara, ustnik i wentyle –
takie trąbka części ma,
gdy w nią zadmiesz, to za chwilę
najpiękniejszy koncert da.

Ref. Tra ta ta...

1. Zaśpiewajcie piosenkę, naśladując grę na trąbce.

2. Posłuchajcie dźwięków trąbki. Poznajcie jej budowę i przeczytajcie wiersz.

Trąbka

W orkiestrze taka trąbka była
co bezustannie się chwaliła:

– Tak świetna jestem tylko JA!

Tak się pyszniła trąbka ta.

Minęła krzesła i pulpity
i nagle... Co to? – Słysząc zgrzyty.

Piski i trzaski nawet słysząc,
trąbka zaczęła głośno kichać.

Przyjechał lekarz – pan Kamerton
i zaczął cicho badać jej ton,
a kiedy skończył, wiedział tyle,
że zardzewiały dwa wentyle.

Trąbka zaś rzekła z wielkim smutkiem:

– Z takim się wszystko kończy skutkiem,
bo byłam dumna, głupia, zła!

Teraz mnie za to zżera rdza!

Wojciech Próchniewicz

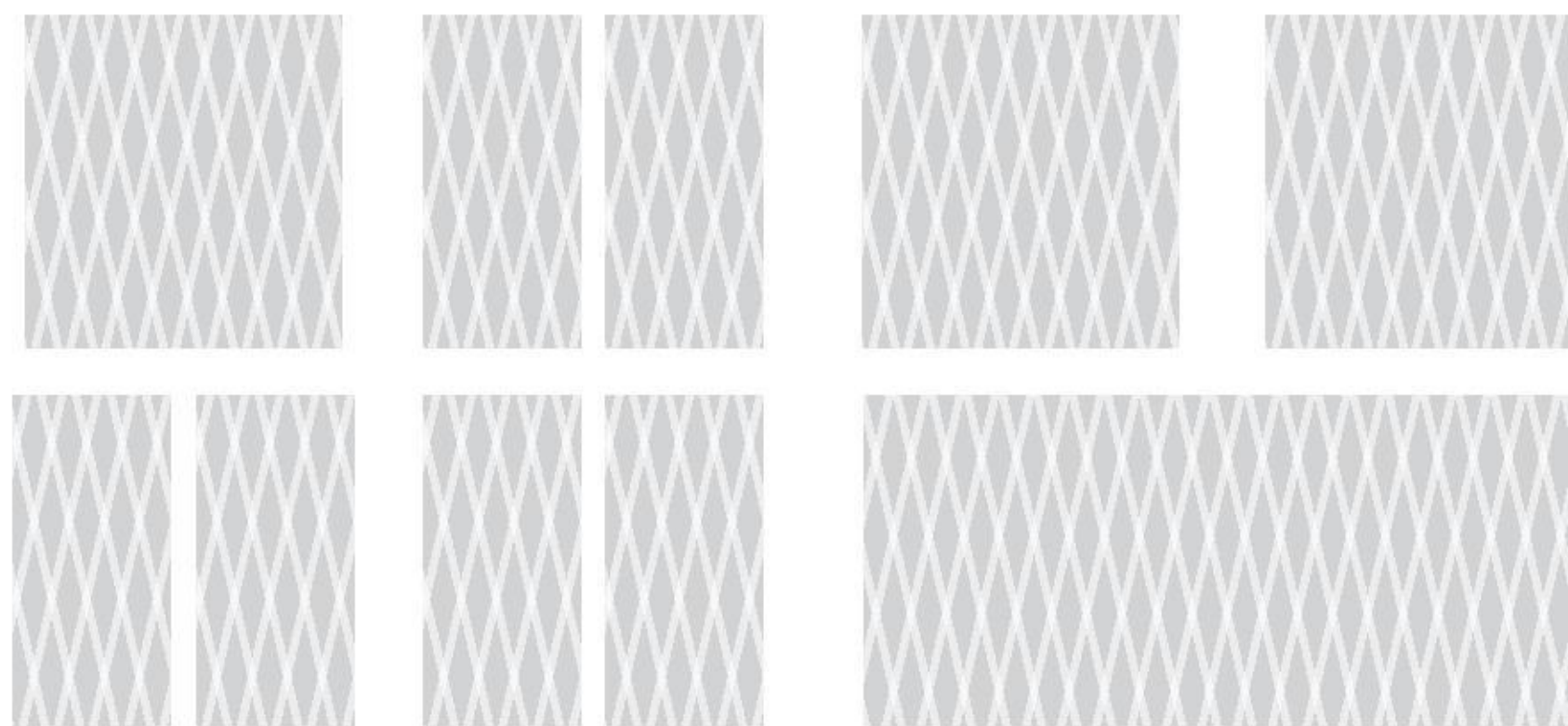

Na trąbce gra się różne sygnały, na przykład: na pobudkę, na zbiórkę, na ciszę nocną, do ataku. Zastępują one ustne komendy, które wydaje dowódca. Czy pamiętacie, w jakim mieście rozlega się co godzinę sygnał trąbki z wieży kościoła?

3. Posłuchajcie sygnałów zagranych na trąbce. Otoczcie pętlą określenia, które najlepiej opisują dźwięki instrumentu.

- **4.** Wklejcie klocki rytmiczne z wyklejanki w odpowiednie pola. Odczytajcie schemat sylabami rytmicznymi. Do podanego rytmu wymyślcie melodię sygnału waszej klasy. Zaśpiewajcie go sylabami tra-ta-ta.

- **5.** Posłuchajcie utworu wykonanego na trąbce i powiedzcie, o czym może opowiadać ta muzyka. Zilustrujcie ją rysunkiem.

A large, empty rectangular box with rounded corners, intended for students to draw an illustration related to the music they are listening to.

- Wpiszcie odpowiednie nuty nad sylabami rytmicznymi. Zagrajcie ten sygnał, używając ust i zwiniętych w trąbkę dłoni, zgodnie z rytmem słuchanego utworu.

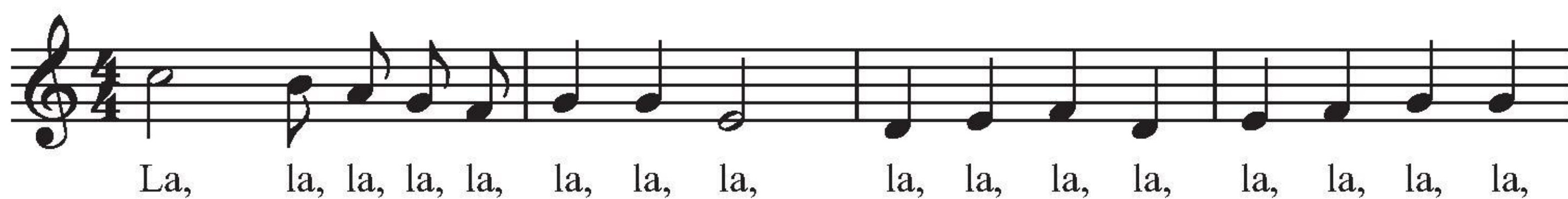
Five horizontal lines representing a musical staff, intended for students to write notes corresponding to the rhythm syllables below.

ta-a ta ta ta

Gdyby słońce było słodkie

muzyka: Krzysztof Heering
słowa: Maciej Zimiński

Ref. La, la, la...

1. Gdyby słońce było słodkie,
gdyby księżyc był lodami,
to bym chodził sobie zawsze
białą ścieżką pod chmurami.

Ref. La, la, la...

2. Kawał słońca zjadłbym rano,
księżyc lizałbym wieczorem.
Zamiast wody piłbym tęczę
i zagryzał gwiazdozbiorem.

Ref. La, la, la...

3. A gdy lodów bym się najadł,
gdybym słońce zjadł jak dropa,
wtedy ani chwili dłużej
tak wysoko bym nie został.

Ref. La, la, la...

4. W Wielki Wóz bym zaprzął Byka,
pies by biegł przy mojej nodze,
no i szybko w stronę domu
zjechałbym po Mlecznej Drodze.

Ref. La, la, la...

- **1.** Stańcie w parach naprzeciwko siebie. Zaśpiewajcie piosenkę. Podczas refrenu w rytmie półnutowym najpierw klaszczcie w swoje dłonie, następnie prawą dłonią uderzcie w prawą dłoń partnera, potem ponownie klaszczcie w swoje dłonie, a na końcu lewą dłonią uderzcie w lewą dłoń partnera.

- **2.** Posłuchajcie muzyki i namalujcie ilustrację pt. „Moja fantazja”.

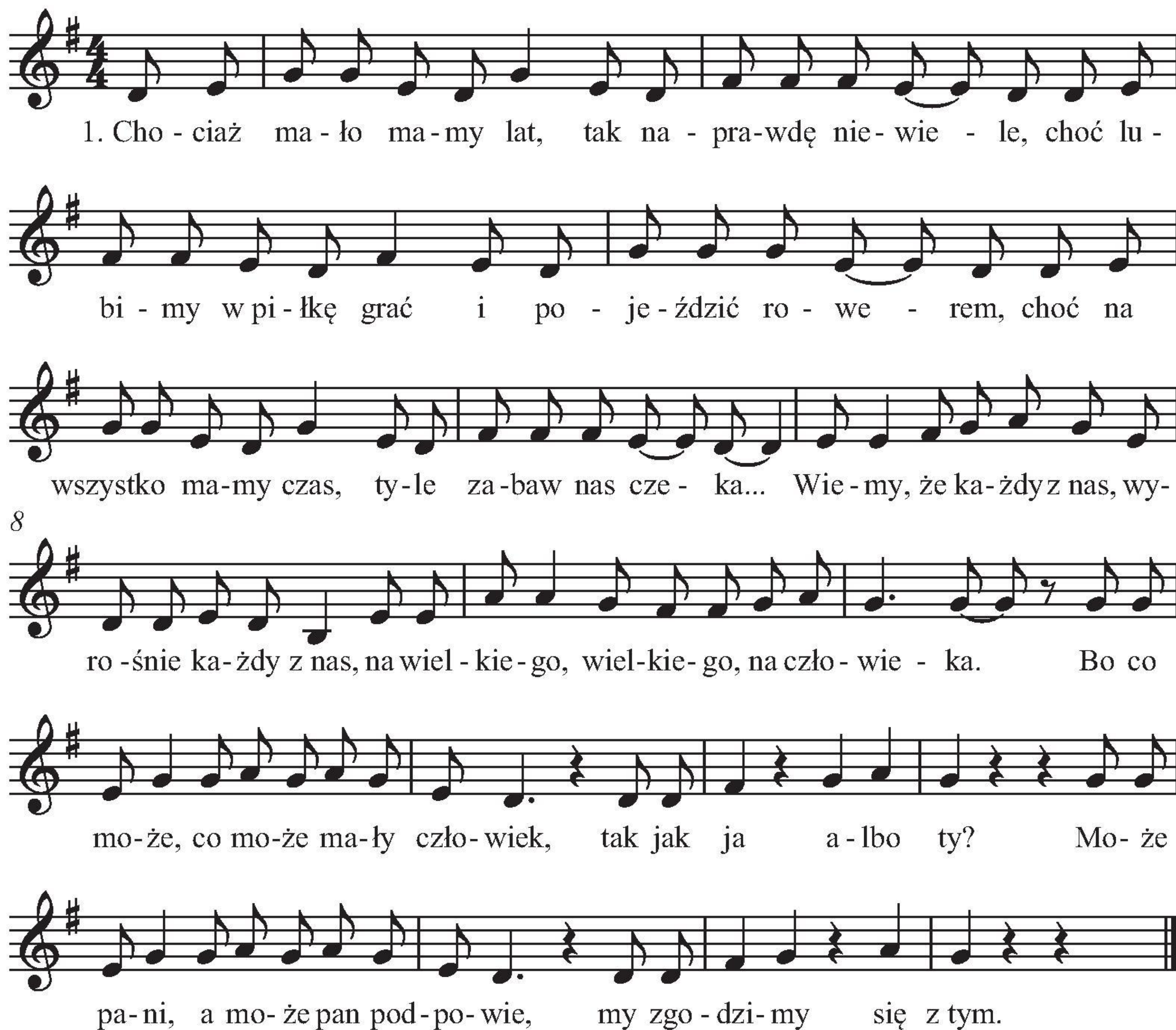
- **3.** Zagrajcie na dzwonkach refren piosenki „Gdyby słońce było słodkie”. Następnie podzielcie się na dwie grupy. I grupa będzie śpiewać zwrotki, II – grać refren.

- Stańcie w różnych miejscach sali i posłuchajcie muzyki. Wyobraźcie sobie, że jesteście posągami, i przyjmijcie odpowiednie pozy. Możecie je zmieniać, tworzyć grupy rzeźb z kolegami. Jak wyczerpią się wam pomysły, przejdźcie się pomiędzy innymi rzeźbami, jakbyście zwiedzali galerię.

Bo co może mały człowiek

muzyka: Jerzy Niedźwiecki
słowa: Ryszard Wojtyłło

1. Cho - ciał ma - ło ma - my lat, tak na - pra - wdę nie - wie - le, choć lu -
bi - my w pi - łkę grać i po - je - ździć ro - we - rem, choć na
wszystko ma - my czas, ty - le za - baw nas cze - ka... Wie - my, że ka - żdy z nas, wy -
ro - śnie ka - żdy z nas, na wiel - kie - go, wiel - kie - go, na czło - wie - ka. Bo co
mo - że, co mo - że ma - ły czło - wiek, tak jak ja a - lbo ty? Mo - że
pa - ni, a mo - że pan pod - po - wie, my zgo - dzi - my się z tym.

1. Chociaż mało mamy lat, tak naprawdę niewiele,
choć lubimy w piłkę grać i pojeździć rowerem,
choć na wszystko mamy czas, tyle zabaw nas czeka...
Wiemy, że każdy z nas, wyrośnie każdy z nas,
na wielkiego, wielkiego, na człowieka.

Ref. Bo co może,
co może mały człowiek,
tak jak ja albo ty?
Może pani, a może pan podpowie,
my zgodzimy się z tym.

2. Na podwórku fajnie jest – można sobie pobiegać,
można w kapsle pograć też i pochodzić po drzewach.
Można łapać do swych rąk kolorowe motyle...
Albo się ukryć tak, by nikt nie widział nas,
i polecieć do słońca choć na chwilę.

Ref. Bo co może...

3. Właśnie tyle lat co my ma i Bolek, i Lolek,
a więc może ja lub ty odegramy ich role.
Albo któryś będzie kimś najważniejszym na świecie...
Będzie miał tyle sił, dołoży wszystkich sił,
aby były szczęśliwe wszystkie dzieci.

Ref. Bo co może,
co może mały człowiek,
tak jak ja albo ty?
Ktoś powiedział, że robiąc to, co robi,
właśnie uczy się żyć!

- 1. Zaśpiewajcie zwrotki piosenki wszyscy, a refren niech wykonają wybrane dwie osoby, czyli duet.
- 2. Posłuchajcie utworu wykonanego na dwóch instrumentach. Wpiszcie nazwę tego instrumentu, który znacie.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

3. Wpiszcie nazwy części kontrabasu. Skorzystajcie z opisu skrzypiec na s. 71. Kontrabas wygląda jak skrzypce, ale jest dużo większy, a jego dźwięki są niższe.

4. Posłuchajcie dźwięków kontrabasu. Otoczcie pętlą rysunki zwierząt, których głosy może on naśladować. Podpiszcie niepodpisany wcześniej instrument w ćwiczeniu 2. na s. 87.

Stańcie w parach naprzeciwko siebie. Jedna osoba będzie wymyślała ruch do muzyki, a druga – naśladowała go jak w lustrzanym odbiciu. Na sygnał nauczyciela zamieńcie się rolami.

muzyka
i zdrowie

To nasza ojczyzna

muzyka i słowa:
Michał Witecki

1. Po - patrz na nie-bo błę- kit - ne, po - patrz, jak wiatr go- ni chmu- ry.

Wio- sna zie- le- nią tu kwi- tnie, je- sień ma ko- lor pur- pu - ry.

Zie- mio ro - dzin- na, zie- mio oj - czy- sta, je- steś w po-

wie- trzu, wo- dzie i liś - ciach. Tyś na- szym do- mem, szczę- ścia i -

skier - ką i naj- pię- kniej- szą na- szą pio - se - nką.

1. Popatrz na niebo błękitne,
popatrz, jak wiatr goni chmury.
Wiosna zielenią tu kwitnie,
jesień ma kolor purpury.

Ref. Ziemia rodzinna, ziemia ojczysta,
jesteś w powietrzu, wodzie i liściach.
Tyś naszym domem, szczęścia iskierką
i najpiękniejszą naszą piosenką.

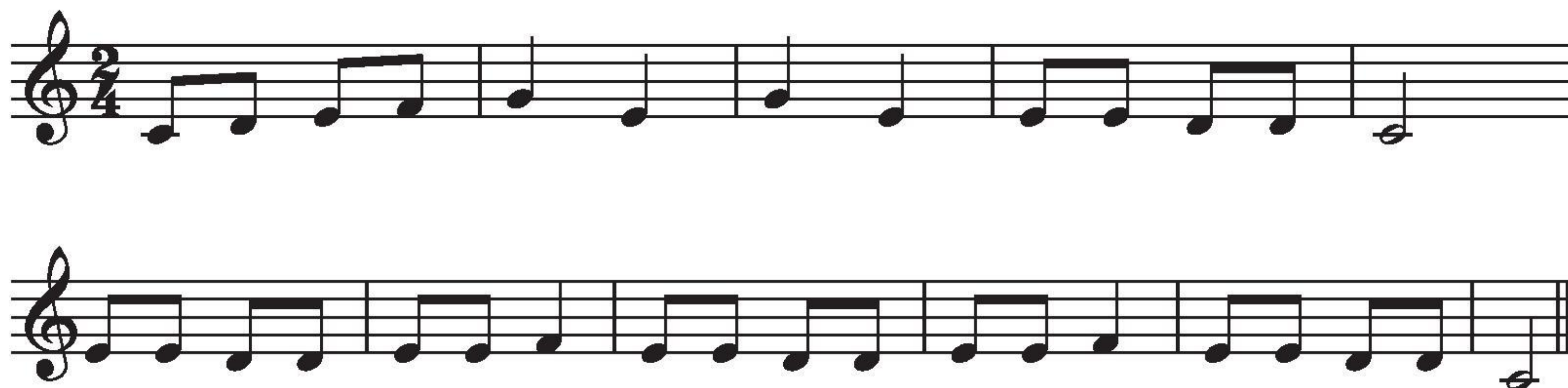
2. Trawy na łąkach się złocą
i karmi nas ziemia żyzna.
A księżyc błyszczący nocą,
szepcze: „To nasza ojczyzna”.

Ref. Ziemia rodzinna, ziemia ojczysta...

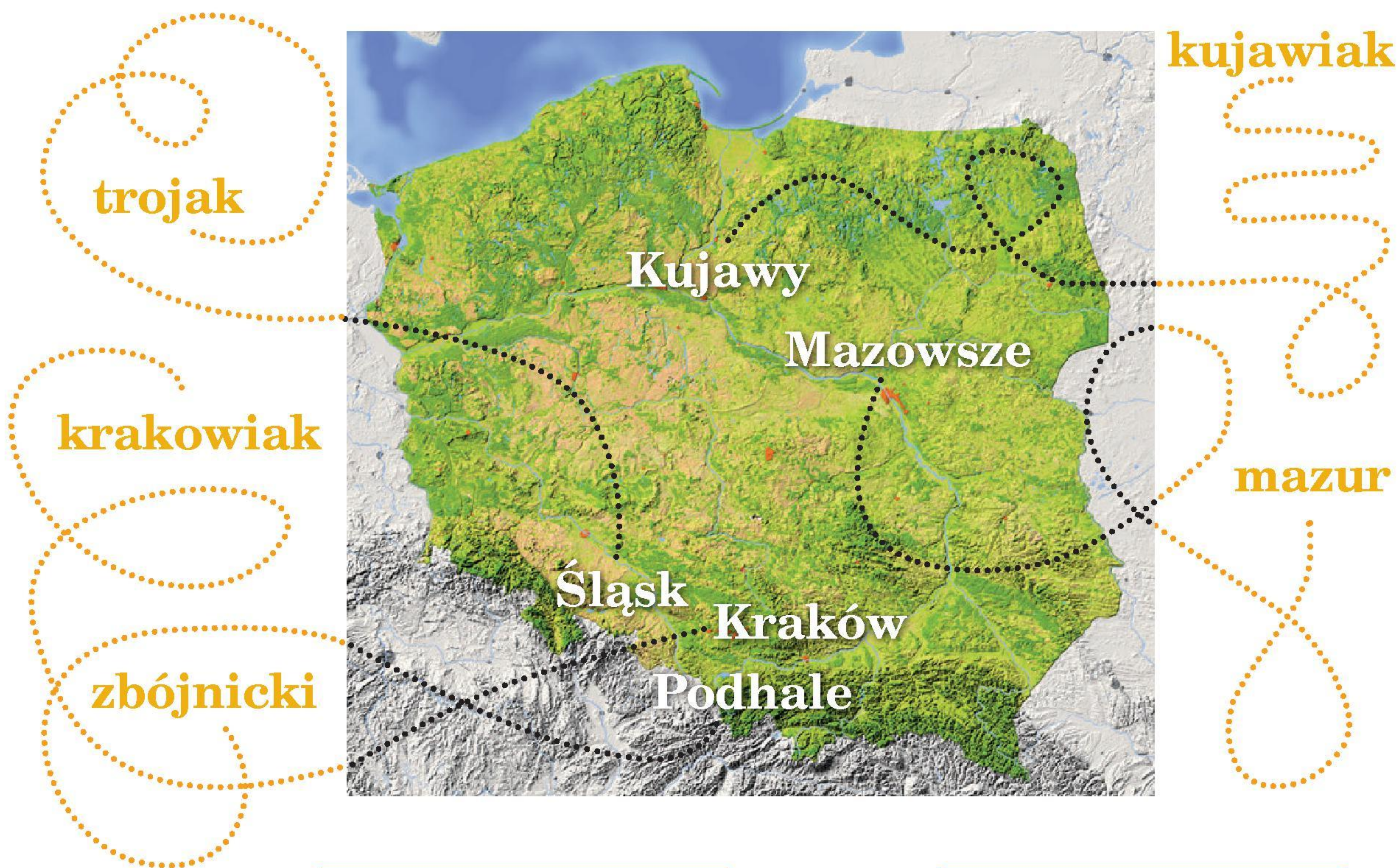

1. Zaśpiewajcie piosenkę w klasowym chórze. Zwrotki niech wykonają wybrani soliści, a refren – wszyscy chórzyci.

2. Zagrajcie na dzwonkach melodię piosenki „Pojedziemy na łów”.

3. Posłuchajcie pieśni. Odczytajcie z mapy, które tańce pochodzą z wypisanych poniżej regionów Polski. Wpiszcie ich nazwy obok nazw tych regionów.

Mazowsze –

Kujawy –

Kraków –

Podhale –

Śląsk –

4. Zaśpiewajcie melodię śląskiego tańca o nazwie trojak.

1. Zasiali górale owies, owies,
od końca do końca, tak jest, tak jest!
Zasiali górale żytko, żytko,
od końca do końca wszystko, wszystko!

Ref. A mom ci jo mendelicek w domu dwa, w domu dwa!
U sąsiada śwarnych dziewczuch gromada, gromada!
A mom ci ja trzy mendele, w domu dwa, w domu dwa! } **bis**
Żadna mi się nie podoba, tylko ta, tylko ta!

2. Zasiali górale owies, owies,
od końca do końca, tak jest, tak jest!
Pożęli górale żytko, żytko,
od końca do końca, wszystko, wszystko!

Ref. A na polu góraleczek gromada, gromada!
Czemużeś się wydawała, kiejs młoda, kiejs młoda?
Czemużeś się wydawała, kiejs mała, kiejs mała? } **bis**
Będzie z ciebie gospodyni niedbała, niedbała!

5. Wykonajcie figury trojaka według rysunków.

rys. 1

rys. 2

rys. 3

rys. 4

Niech żyją wakacje

muzyka: Jerzy Wesołowski
słowa: Maria Kownacka

Niech ży-ją wa-ka-cje, niech ży-je po-le i las, i nie-bo, i
sło-ńce, wo-lny, swo-bo-dny czas. Po-je-dzie z na-mi pi-łka i
ka-jak, i ska-kan-ka, bę-dzie-my grać w sia-tkówkę od sa-miu-tkie-go
ra-nka. Go-rą-ce zło-te sło-ńce na cie-mno nas o-pa-li, w sre-
brzy-stej, by-strej rze-ce bę-dzie-my się ką-pa-li. Niech ży-ją wa-
ka-cje, niech ży-je po-le i las, i nie-bo, i
sło-ńce, wo-lny, swo-bo-dny czas.

Niech żyją wakacje,
niech żyje pole i las,
i niebo, i słońce,
wolny, swobodny czas.

Pojedzie z nami piłka
i kajak, i skakanka,
będziemy grać w siatkówkę
od samiotkiego ranka.

Gorące, złote słońce
na ciemno nas opali,
w srebrzystej, bystrej rzece
będziemy się kąpali.

Niech żyją wakacje,
niech żyje pole i las,
i niebo, i słońce,
wolny, swobodny czas.

- **1.** Dobierzcie się w kilkusobowe grupy. Zaśpiewajcie wspólnie piosenkę. Podczas wykonywania powtarzających się fragmentów stwórzcie obracające się słoneczka – stańcie w kręgu jedno za drugim, wyciągnijcie w bok ręce; prawe ręce wszystkich osób stykają się w środku koła, a lewe ręce tworzą na zewnątrz promienie słońca.
- **2.** Przygotujcie papierowe łódeczki. Naklejcie na każdą rytm, który wybierzeecie z wyklejanki. Ustawcie wszystkie łódki na jednej ławce i przeprowadźcie losowanie łódek. Niech każde z was wykona gestodźwiękami lub sylabami rytmicznymi zapisany na wylosowanej łódce rytm.

- **3.** Wykonajcie taniec do piosenki „Niech żyją wakacje”.
- 4.** Ułóżcie klasową listę przebojów spośród piosenek, których uczyliście się przez cały rok. Zaśpiewajcie wspólnie trzy, które zdobędą największą liczbę głosów.

Wybierzcie spośród siebie osoby, które będą pokazywały ruchem wybrane na chybił trafił fragmenty piosenki „Niech żyją wakacje”. Waszym zadaniem będzie zaśpiewanie tych fragmentów.

Zabawy z klockami rytmicznymi

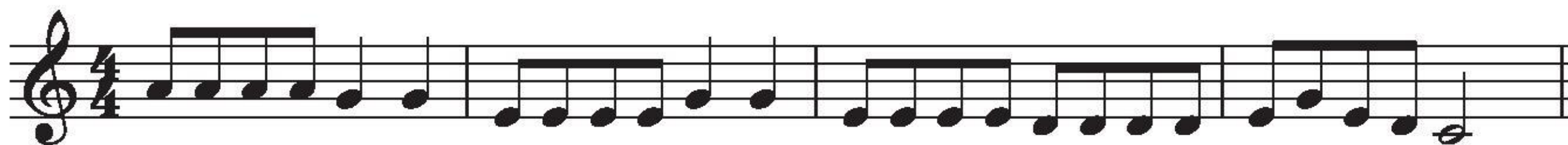

Zabawy z klockami rytmicznymi

Utwory do gry na dzwonkach

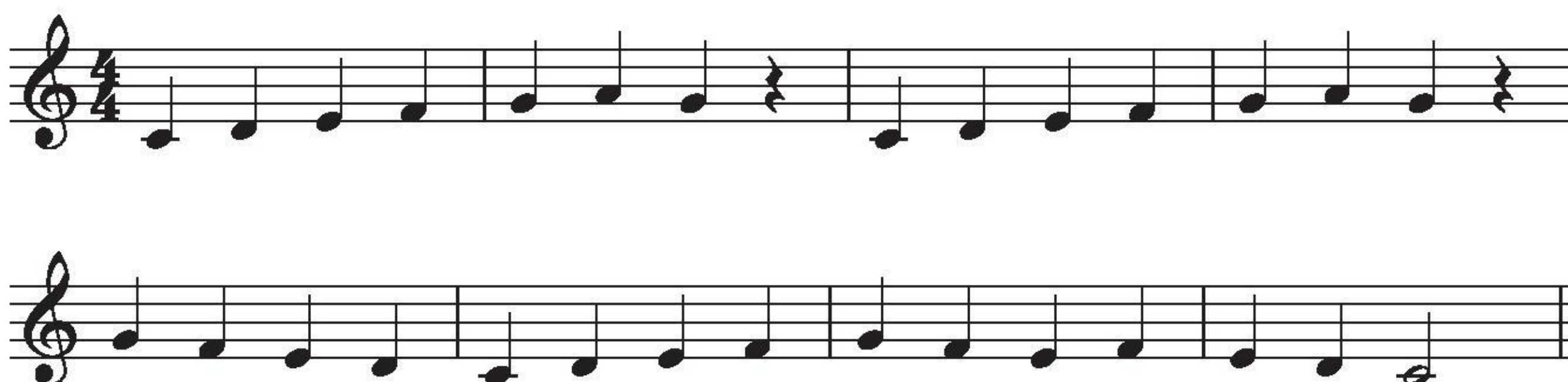
Pięć dźwięków

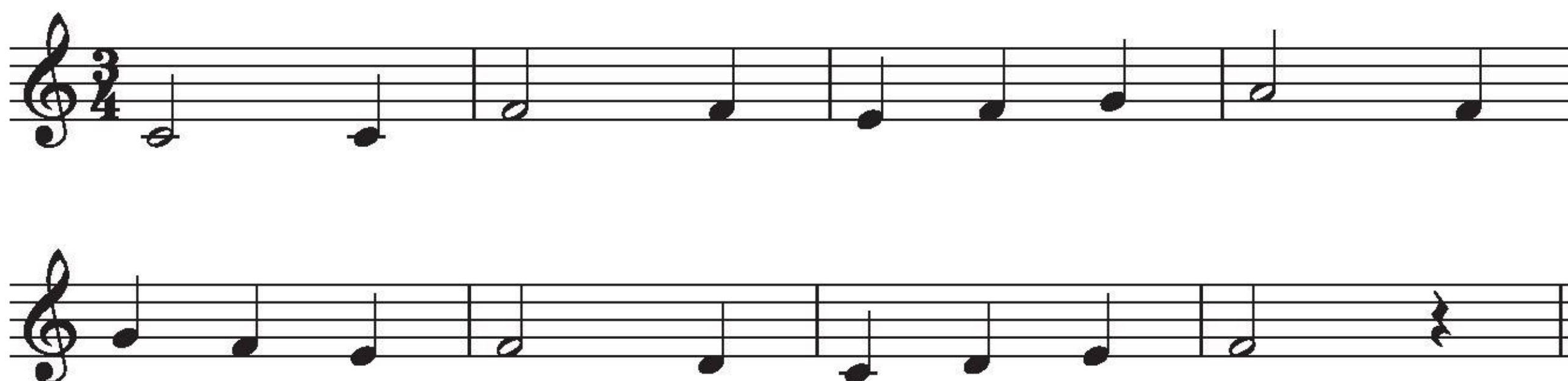
W górę i w dół

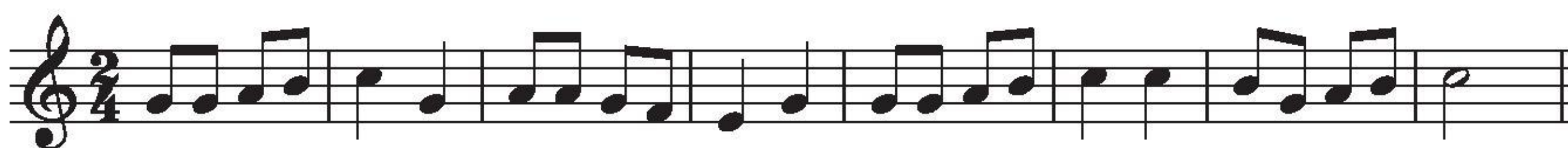
Dźwięki
do, re, mi,
fa, sol, la

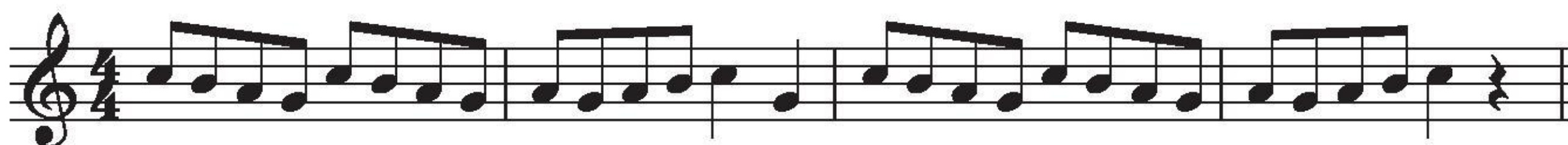
Walczyk z nutką fa

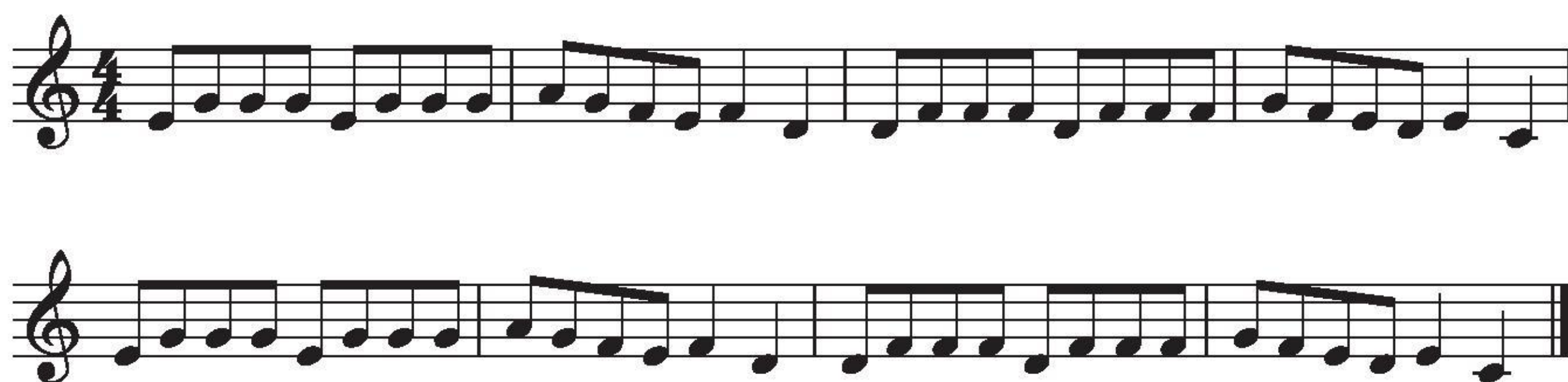
Dźwięki sol, la, si, do

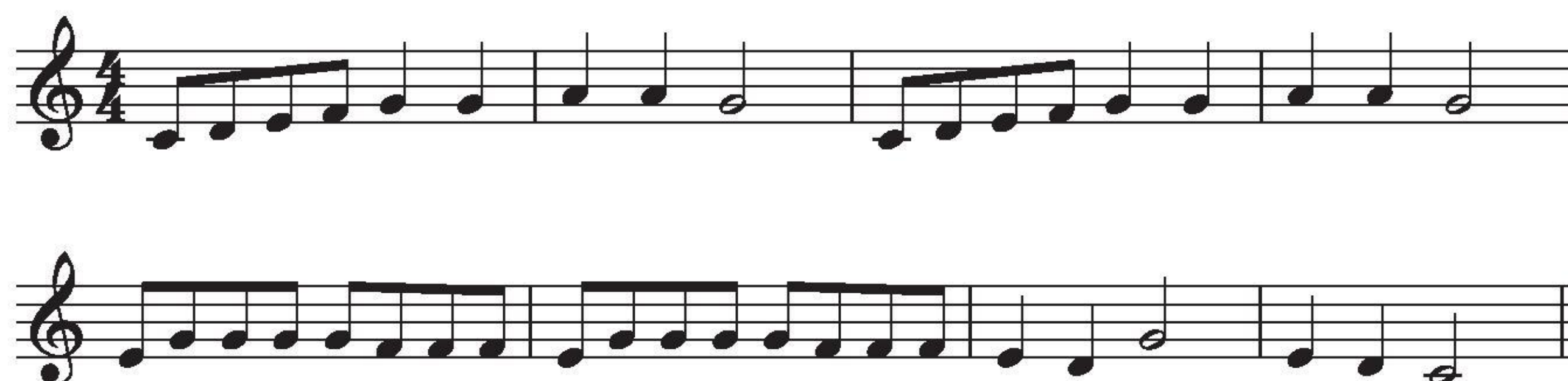
Wesoła piłka

Mam
chusteczkę
haftowaną

Siedzi
sobie zajęc

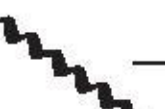

Wlazł kotek
na płotek

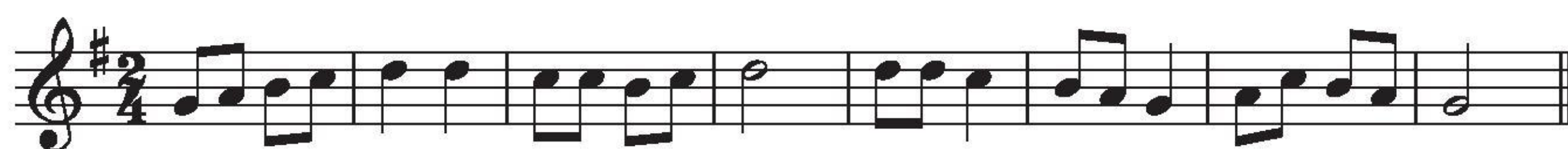

Gama na
zjeżdżalni

 – szybkie przesuwanie pałeczki po kolejnych płytkach

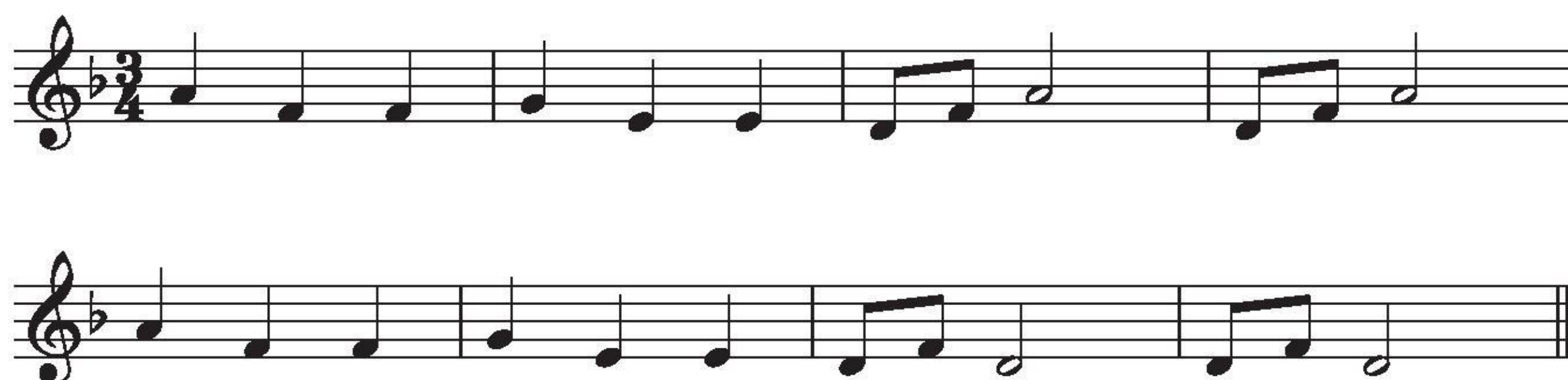
Polka

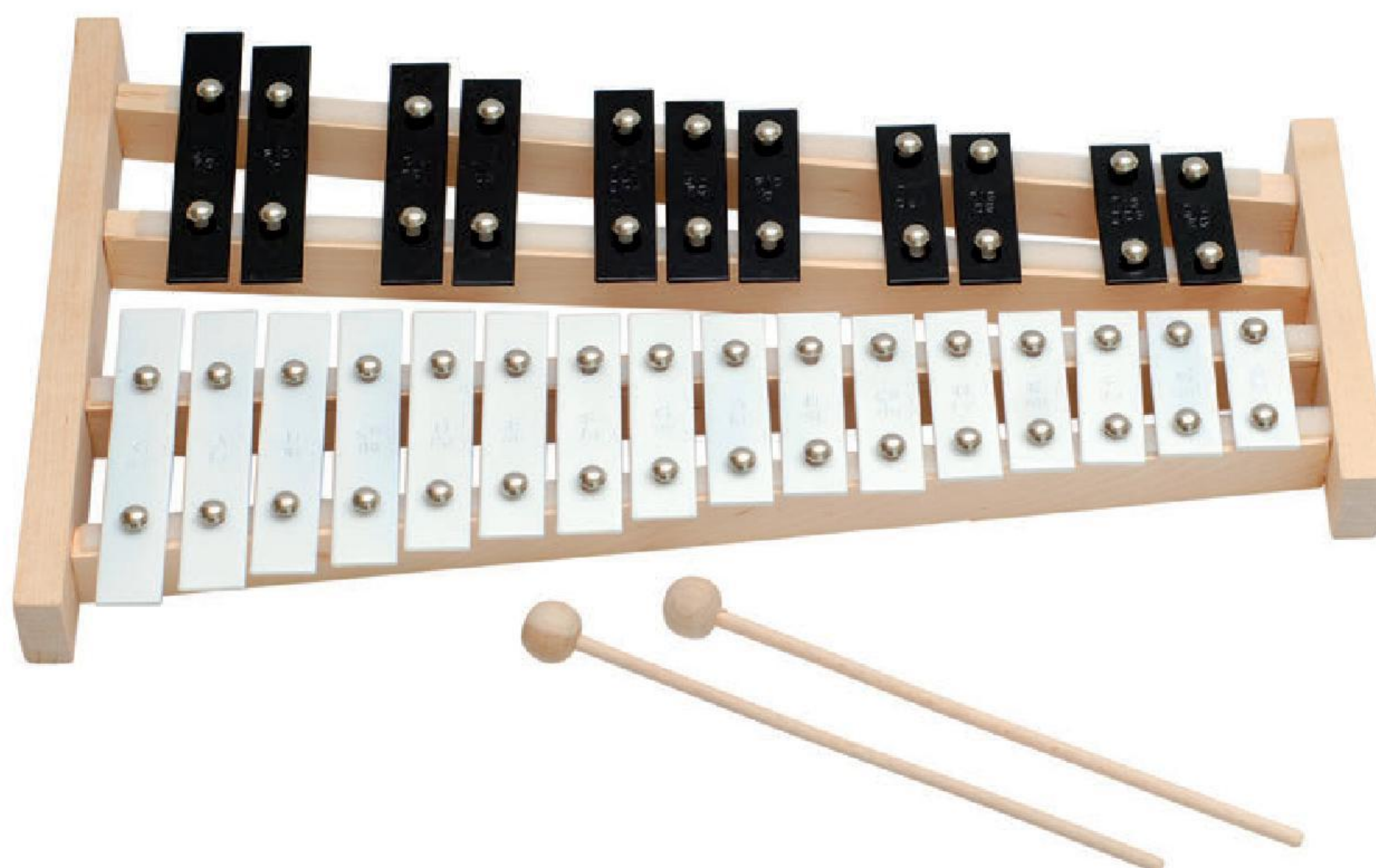
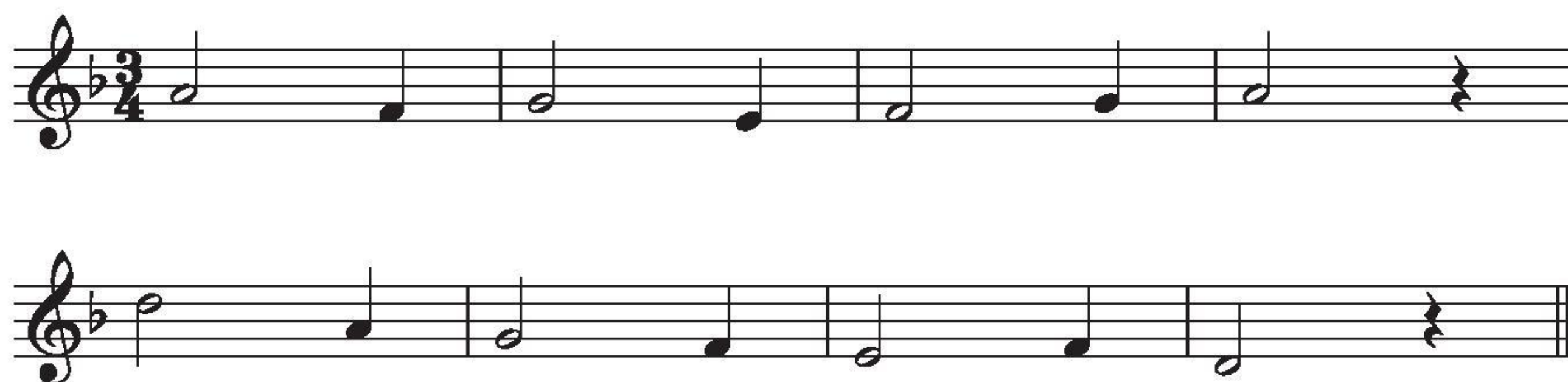
**Wiosenny
deszczyk**

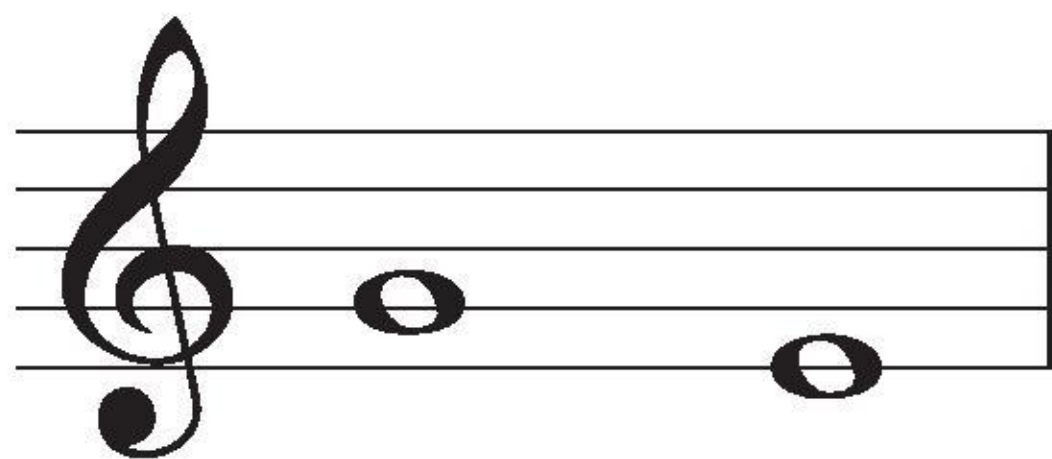
**Smutny
kotek**

Kołysanka

Dźwięki, które znam

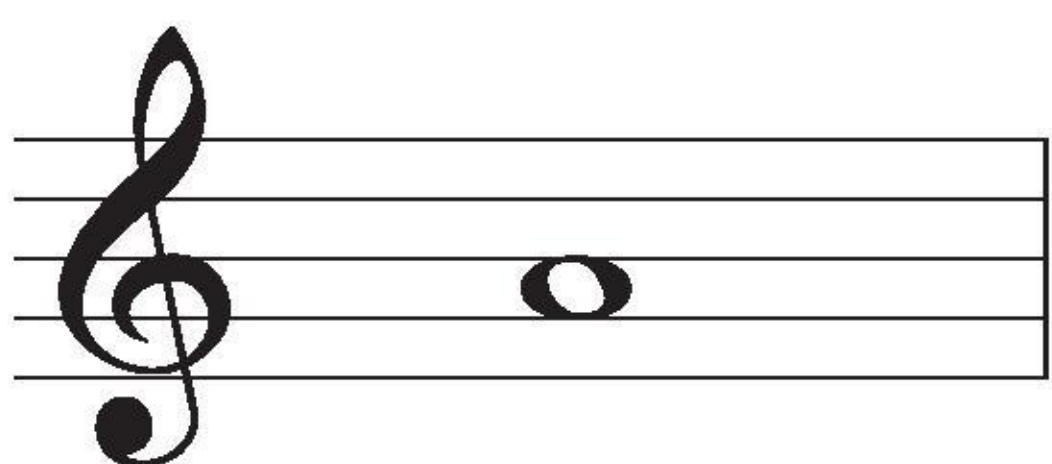
sol
g¹

mi
e¹

mi
e¹

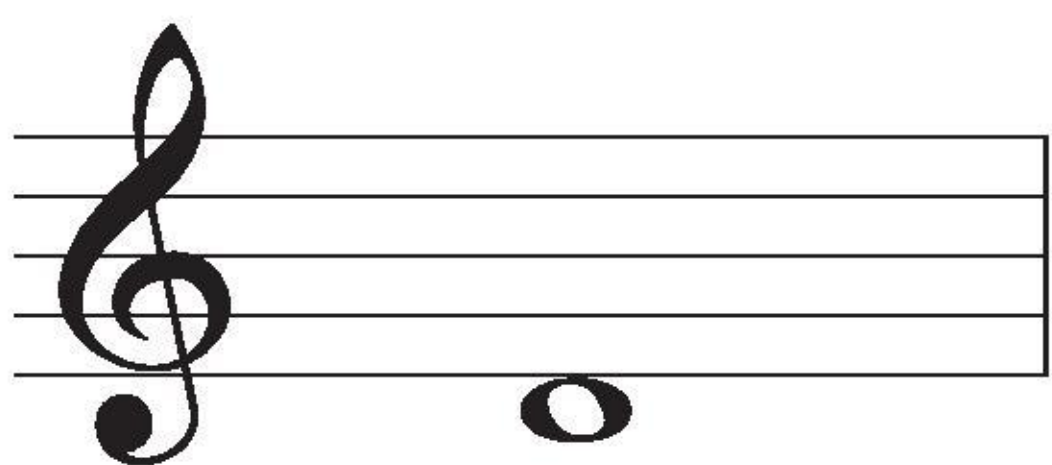
sol
g¹

la
a¹

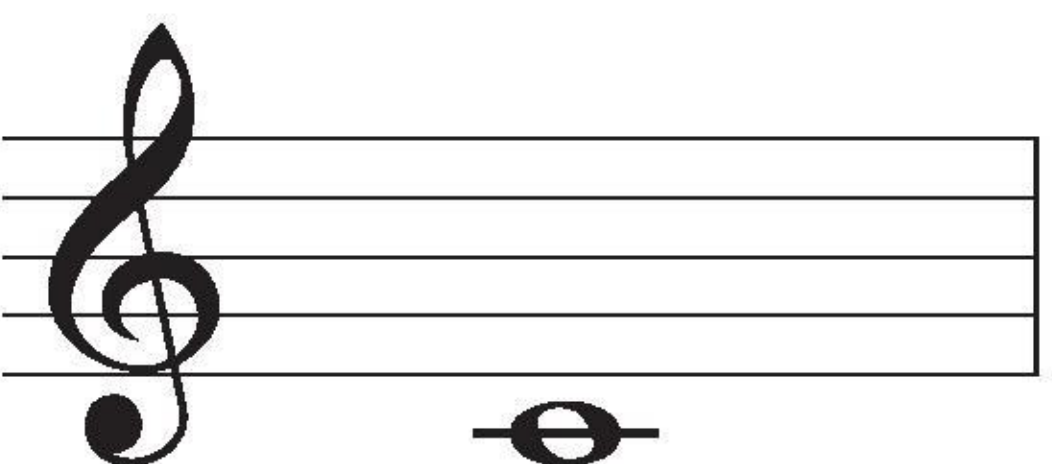
la
a¹

re
d¹

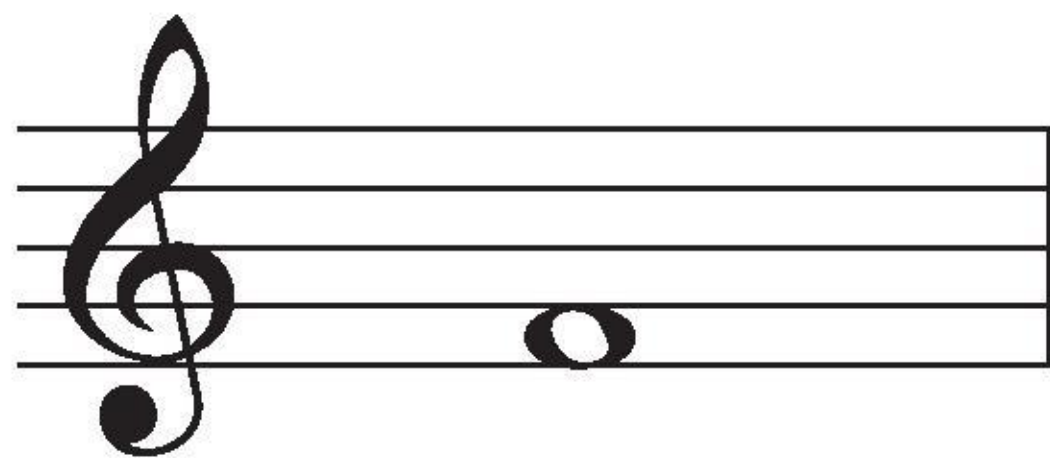
re
d¹

do
c¹

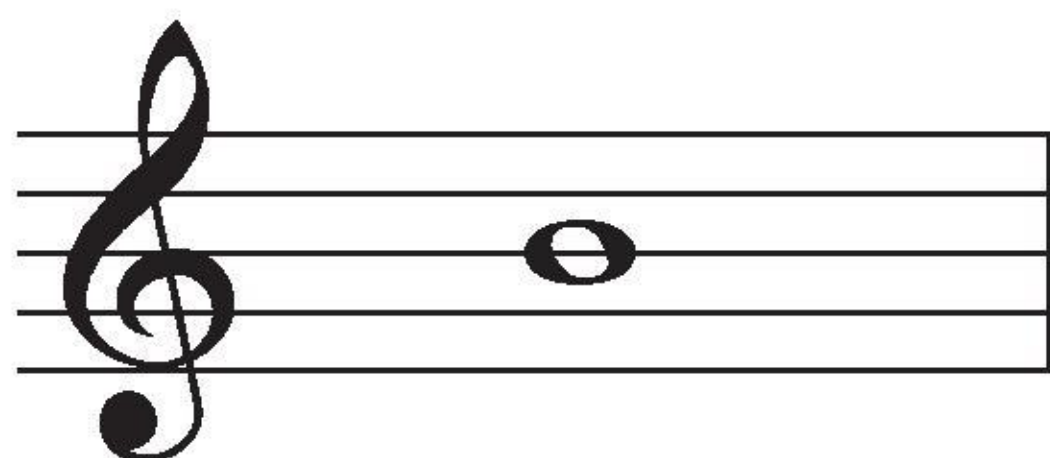
do
c¹

fa
 f^1

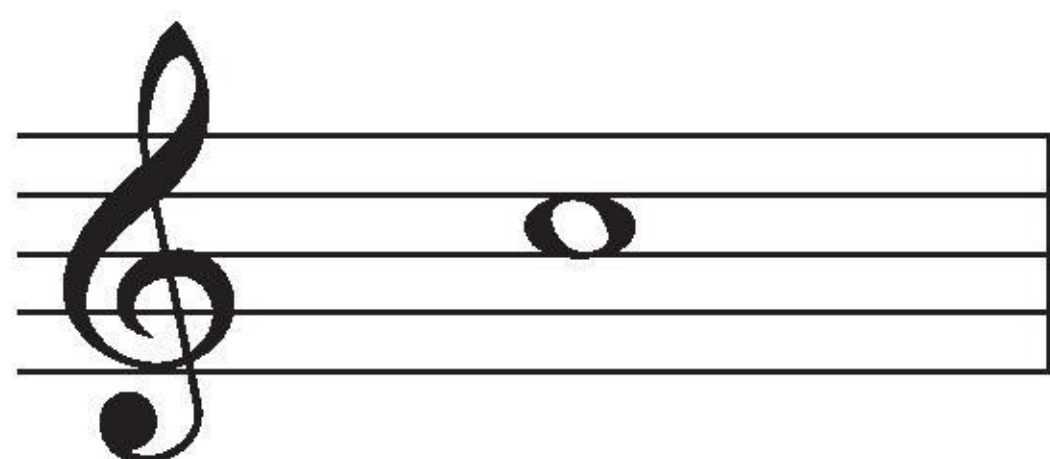
fa
 f^1

si
 h^1

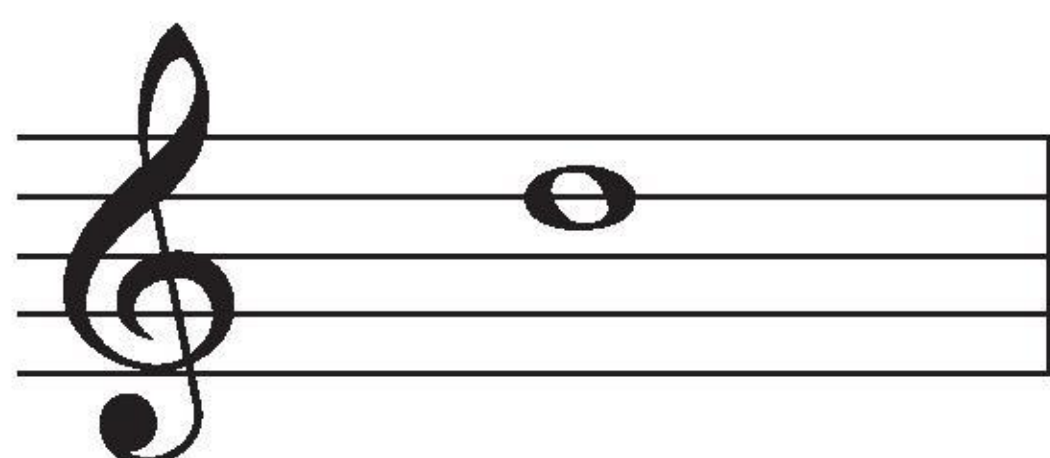
si
 h^1

do
 c^2

do
 c^2

re
 d^2

re
 d^2

Musical notation on a staff with a treble clef, showing a sequence of notes: C4, D4, E4, F4, G4, A4, B4, C5. Below the staff are three empty blue lines for additional notation.

Multiple empty musical staves for practice, consisting of 10 sets of five-line staves.

Spis treści

I. krąg tematyczny

1. Podajmy sobie ręce 4
zabawy integracyjne, akompaniament perkusyjny

II. krąg tematyczny

2. Kropelka złotych marzeń 6
rytmizacja, ruch przy muzyce

III. krąg tematyczny

3. Rap o zasadach 9
forma AB, zabawy rytmiczno-ruchowe

IV. krąg tematyczny

4. W deszczowych kropkach 12
dźwięki przyjemne i nieprzyjemne, aktywna percepcja muzyki

V. krąg tematyczny

5. Złota jesień plony niesie 15
rytmizacja, dźwięk i nuta fa

VI. krąg tematyczny

6. Nauczyciel ma swój dzień 19
akcent, ruch przy muzyce

VII. krąg tematyczny

7. Jarzębina 22
tataizacja, improwizacja z rekwizytami

VIII. krąg tematyczny

8. Rodzinny portrecik 24
solo i w chórze, ćwiczenia oddechowe

IX. krąg tematyczny

9. Jesień, jesieniucha 26
improwizacje dźwiękowe, nastrój w muzyce

X. krąg tematyczny

10. Płynie Wisła, płynie 29
krakowiak, dźwięk i nuta si i do

XI. krąg tematyczny

11. W listopadzie 32
gama C, ruch przy muzyce

XII. krąg tematyczny

12. Mikołaj 36
akompaniament na instrumentach, ruch przy muzyce

XIII. krąg tematyczny

13. Domowa piosenka 38
muzyka ilustracyjna, gra na dzwonkach

XIV. krąg tematyczny

14. Choineczko, choineczko 40
kolędy, gra na dzwonkach

XV. krąg tematyczny

15. Zegary 42
cała nuta, partytura rytmiczna

XVI. krąg tematyczny

16. Jedzie Pani Zima! 46
akompaniament do piosenki, improwizacje ruchowe

XVII. krąg tematyczny

17. Kiedy babcia była mała 48
polka, koncert dla babci i dziadka

XVIII. krąg tematyczny

18. Przygody bałwanków 51
improwizacja z rekwizytem, aktywna percepcja muzyki

XIX. krąg tematyczny

19. Mój wolny czas 54
ósemka, pauza ósemkowa, gra planszowa

XX. krąg tematyczny

20. Słoneczko 58
nastrój w muzyce, improwizacje z rekwizytem

XXI. krąg tematyczny

21. Dżungla 61
dźwięk i nuta re², zabawy muzyczno-ruchowe

XXII. krąg tematyczny

22. Marzec 63
zabawy z odgłosami, partytura rytmiczna

XXIII. krąg tematyczny

23. A ja rosnę 66
wysoki i niski głos, dźwięki wysokie i niskie

XXIV. krąg tematyczny

24. Przyszła Pani Wiosna 69
gra na dzwonkach, skrzypce

XXV. krąg tematyczny

25. Dziś pierwszy kwietnia 72
aktywna percepcja muzyki

XXVI. krąg tematyczny

26. Śmigus 74
klocki rytmiczne, obyczaje wielkanocne

XXVII. krąg tematyczny

27. Świat woła o pomoc 76
ilustracje dźwiękowe, instrument ekologiczny

XXVIII. krąg tematyczny

28. Podwórko pod chmurką 78
improwizacje głosowe, zabawy ruchowe

XXIX. krąg tematyczny

29. Trąbka gra	81
trąbka, ćwiczenia oddechowe	

XXX. krąg tematyczny

30. Gdyby słońce było słodkie	84
malowanie muzyki, ruch przy muzyce	

XXXI. krąg tematyczny

31. Bo co może mały człowiek	86
duet wokalny i instrumentalny, kontrabas	

XXXII. krąg tematyczny

32. To nasza ojczyzna	89
gra na dzwonkach, trojak	

XXXIII. krąg tematyczny

33. Niech żyją wakacje	92
utrwalenie wartości rytmicznych, lista przebojów	

Zabawy z klockami rytmicznymi	94
--	----

Utwory do gry na dzwonkach	96
---	----

Dźwięki, które znam	99
----------------------------------	----

Zdjęcia na okładce: Shutterstock.

Ilustracje: Anita Graboś: s. 23, 65; Marianna Oklejak: s. 4, 19, 20, 24, 42, 49, 84, 91; Olga Płocińska-Woldańska: s. 23, 37, 53; Bogna Pniewska: s. 26, 37, 46, 58, 59, 66, 67, 74, 80, 86, 87; Monika Pollak: s. 7, 12, 32, 52, 69, 72, 73, 78, 79, 89.

Zdjęcia: Brykczynski Donat/BE&W: s. 81 (tło); imageimage / Alamy Stock Photo: s. 29 (szopka); MAREK LASYK/REPORTER: s. 30 (lajkonik); Maciej Wróbel: w całej publikacji instrumenty muzyczne (drewienka, trójkąt, dzwonki, marakasy, talerze); s. 8; s. 14 (dzieci, montaż: nogi); s. 21 (dziecko); s. 25 (dziewczynka w różowej koszulce, balon); s. 27 (dziewczynka, kubek); s. 28 (chłopiec); s. 35; s. 47; s. 50; s. 60; s. 62; s. 68; s. 73; s. 75 (wiaderko); s. 77; s. 83; Shutterstock / Tupungato: s. 13 (ulica); pozostałe zdjęcia: Shutterstock.

Ilustracje, grafiki i zdjęcia w montażach: z agencji Shutterstock: s. 4, 6, 9, 11, 15, 22, 24, 26, 29, 32, 36, 38, 40, 42, 44–45, 46, 48, 54, 58, 61, 63, 66, 69, 72, 74, 76, 78, 84, 85, 86, 89, 92 (tło); s. 11 (kleksy z literami); s. 14 (montaż: las, liście, patyki); s. 17 (liście); s. 19 (tło); s. 23 (liście w zadaniu 3); s. 34 (żaby); s. 38–39 (ilustracje); s. 49 (ilustracje lodów); s. 51 (montaż: tło, gwiazdki); s. 56–57 (montaż: pojazdy i zwierzęta); s. 61 (ilustracje: liście, człowiek); s. 64 (ilustracje: chmury); s. 70 (montaż: łąka); s. 72 (kalendarz); s. 90 (mapa).

Grafika nutowa: Ewa Jurkowska, Maria Meyer-Borysewicz.

Wydawnictwo Nowa Era oświadcza, że podjęło starania, mające na celu dotarcie do właścicieli i dysponentów praw autorskich wszystkich zamieszczonych utworów. Wydawnictwo Nowa Era, przytaczając w celach dydaktycznych utwory lub fragmenty, postępuje zgodnie z art. 29 ustawy o prawie autorskim. Jednocześnie Nowa Era oświadcza, że jest jedynym podmiotem właściwym do kontaktu autorów tych utworów lub innych podmiotów uprawnionych w przypadkach, w których twórcy przysługuje prawo do wynagrodzenia.